

மாமனிதர்

குமார் பொன்னம்பலம்

(ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் யூனியர்)

முதலாம் ஆண்டு நினைவு மலர்

மாமனிதர்

KUMAR PONNAMBALAM

(G. G. PONNAMBALAM - JUNIOR)

SOUVENIR FOR THE MEMORY OF 1ST YEAR

05 - 01 - 2001

மரமனிதர்

கும்பர் பரவ்வம்பலம்

(ஐ. ஐ. பரவ்வம்பலம் யூனியர்)

முதலாம் ஆண்டு நனைவு ஡லர்

MAMANITHAR

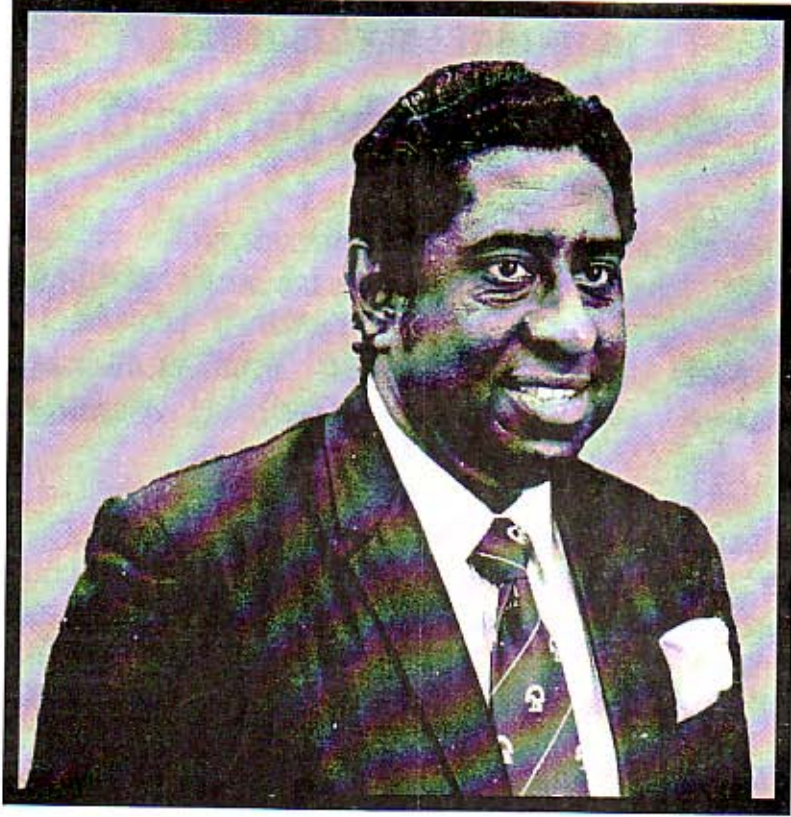
KUMAR PONNAMBALAM

(G. G. PONNAMBALAM - JUNIOR)

SOUVENIR

FOR THE MEMORY OF 1ST YEAR

05 - 01 - 2001

மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம்
(ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் யூனியர்)

தோற்றம்
12 - 08 - 1938

சுதி செய்து மறைவு
05 - 01 - 2000

MAMANITHAR KUMAR PONNAMBALAM
(G. G. PONNAMBALAM JUNIOR)

BORN
12th AUGUST 1938

ASSASSINATED
05th JANUARY 2000

மாமனிதர் மறைவு பிரயாகரன் இரங்கல்

தாயக தேசத்தின் விடுதலையை தணியாத இலட்சியமாக வரித்து, அந்த உன்னதமான இலட்சியத்திற்காக அரும்பணி ஆற்றிவந்த ஒரு அபூர்வமான மனிதரை நாம் இழந்துவிட்டோம். விடுதலைக்காக எரிந்து வந்த ஒரு இலட்சியச் சுடர் அணைந்து விட்டது. பகைவனின் கோழைத்தனத்திற்கு தமிழினப் பற்றாளர் ஒருவர் பலியாகிவிட்டார்.

திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் அரசியல் சுயநலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு தனித்துவமான மனிதர். ஒரு புரட்சிகரமான அரசியல் வாதி. நேர்மையுடன், நெஞ்றுதியுடன் மனித நீதிக்காக குரலெழுப்பி வந்தார். சிங்களத்தின் தலைநகரில் தனித்து நின்று சிங்கள பேரினவாதத்திற்கு சவால் விடுத்து வந்தார். ஆபத்துகள் சூழ்ந்திருந்தபோதும் அஞ்சா நெஞ்சத்துடன் அநீதியை எதிர்த்து போராடியவர்.

திரு. பொன்னம்பலம் அவர்கள் ஒரு உயரிய தேசப்பற்றாளர். தமிழீழ தாயகத்தில் ஆழமான பாசம் கொண்டவர். தமிழர் தேசம் தன்னாட்சி உரிமைபெற்று சுதந்திர நாடாக உருவாகவேண்டுமென ஆவல்கொண்டவர். ஆயுதப் போராட்டம் வாயிலாகவே தமிழரின் விடுதலை சாத்தியமாகும் என்பதில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டவர். ஆதனால் பகிரங்கமாகவே எமது விடுதலை இயக்கத்தையும், எமது இயக்கத்தின் கொள்கையையும் ஆதரித்தார். எமது விடுதலைப் போராட்டத்தை நியாயப்படுத்தி உலக அரங்கில் குரல் கொடுத்து வந்தார். நேர்மைத்திறமையுடன், அற்புதமான துணிச்சலுடன் அன்னார் ஆற்றிய அரும்பணி மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களின் இனப்பற்றிற்கும், விடுதலைப்பற்றிற்கும் மதிப்பளித்து, அவரது நற்பணியை கௌரவிக்கும் முகமாக 'மாமனிதர்' என்ற அதியுயர் தேசிய விருதை அவருக்கு வழங்குவதில் நான் பெருமையடைகிறேன். உன்னத இலட்சியத்திற்காக வாழ்ந்த உயர்ந்த மனிதர்களை சாவு அழித்துவிடுவதில்லை. எமது தேசத்தின் ஆன்மாவில் அவர்களுக்கு என்றும் அழியாத இடமுண்டு.

செந்தியின் முயற்சி மாமனிதருக்கு கௌரவம் முத்திரை விற்பனையில் சாதனை தமிழீழ மருத்துவ நிதியத்துக்கு உதவி புகலிடத் தமிழரின் முன்மாதிரி கனடிய அரசின் தாராளம் கூட்டு முயற்சிக்கு வெற்றி அனைத்து ஊடகங்களுக்கும் நன்றி

“அனைத்து மக்களினதும் ஆதரவுடன் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் தற்போது முன்னோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வளையில் எம்மை ஆதரிக்க முன்வருபவர்களைப் பார்த்து, இவர்கள் முன்னர் எங்கே இருந்தார்கள் என்று ஆய்வு நடத்துவதற்கு இது உகந்த நேரமல்ல. கிடைக்கும் சகல சக்திகளையும் இணைத்து விடுதலையை நோக்கிய பயணத்தைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். இதற்கு அனைவரது பங்களிப்பும் தேவை” என்று உலகத் தமிழர் இயக்கத் தலைவர் திரு. நெஜி சபாரத்தினம் அவர்கள் மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம் ஞாபகார்த்த முத்திரை வெளியீட்டு வைபவத்தில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டு உரையாற்றுகையில் தெரிவித்தார்.

ஸ்காபரோ ஈஸ்ரவுண் விருந்தினர் மண்டபத்தில் பெருந்திரளானோர் மத்தியில் செப்டம்பர் 15 ம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை இவ்வைபவம் நடைபெற்றது. திரு. நெஜி சபாரத்தினம் மிகவும் கருத்தமைந்த உரையொன்றினை இங்கு நிகழ்த்தினார். “அமரர் குமார் பொன்னம்பலத்தின் அளப்பரிய சேவையைக் கௌரவிக்கும் முகமாகவே தேசியத் தலைவரால் அவருக்கு மாமனிதர் பட்டம் (கௌரவம்) வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டது. இன்றைய முத்திரை வெளியீட்டின் மூலம் அவர் மேலும் கௌரவம் பெறுகின்றார். போராட்டத்தில் முக்கிய கட்டத்தில் நாம் இப்போது நிற்கின்றோம். மாற்று இயக்கங்களிலிருந்து வந்து எம்முடன் இணைந்த பலர் கரும் புலிகளாகியுள்ளனர். இவ்வாறு இணைந்த பலர் இன்று களத்தில் தளபதிகளாகவுள்ளனர். இவைகளை நினைந்து அனைவரையும் அனைத்துச் செல்பவர்களாக நாம் மாறவேண்டும்” என்று தமதுரையில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டார்.

விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கிய ‘தமிழர் தகவல்’ பிரதம ஆசிரியர் திரு. எஸ். திருச்செல்வம் தமதுரையில், “அமரர் மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் தமது இறுதி மூச்சு வரை ஈழத் தமிழர்களின் விடுதலைக்காகவும், அவர்களது மண்ணின் மீட்புக்காகவும் மட்டுமன்றி, இன மத வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் சகல மக்கள் மீதுமான மனித உரிமை மீறல்களுக்காக ஆத்மசுக்தியுடன் பேசியும் எழுதியும் வாதாடியும் வந்தவர். ‘குரல் இல்லாதவர்களின் குரலாக’ ஒலித்து வந்த அந்த மாமனிதர் இடைநடுவில் எம்மிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டுவிட்டார். அவரது மறைவினால் ஏற்பட்ட இடைவெளி இன்னமும் நிரப்பப்படாது இருப்பதை மிகவும் நெருக்கடியான, இச்சந்தர்ப்பத்தில் முழுத் தமிழினமும் ஆழ்ந்த கவலையோடு உணருகின்றது. மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம் எப்போதும் திம்புக்கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலேயே ஈழத் தமிழர் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி வந்தார். அதற்காக, உலகம் முழுவதும் வாழும் தமிழ் மக்கள் ஒன்றுபட்டு ஒரு அணியில் திரண்டு விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு தடவை கனடா வரும்போதும் வேண்டி நின்றார். அந்த மாமனிதரது நினைவாக நாம் அனைவரும் இனிமேலாவது ஒன்றுபட்டுச் செயற்படவேண்டும். அதுவே அவரது கனவு நனவாக நாம் செய்ய வேண்டிய பெரிய காரியம்” என்று சொன்னார்.

‘தமிழன் வழிகாட்டி’யை வெளியிடும் ஆதவன் பப்பிளிகேஷன்ஸ் நிறுவன அதிபர் திரு. செ. செந்திலாதன் எடுத்த முயற்சியின் பயனாக, கனடிய அஞ்சல் கூட்டுத்தாபனம் இந்த முத்திரையை அச்சடித்து வழங்கியிருந்தது. ரொறண்டோவின் பிரபல தொழிலதிபர்கள் குமார் பொன்னம்பலத்தின் உருவப் படத்துக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டிருந்த குத்துவிளக்கினை தமிழ் வணக்கத்துடன் ஏற்றி விழாவை ஆரம்பித்து வைத்தனர். உலகத் தமிழர் இயக்க அமைப்பாளர்களில் ஒருவரான திரு. ந. கமலவாசனும், ‘உதயன்’ ஆசிரியர் திரு. ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கமும் மாமனிதரின் உருவப்படத்துக்கு மலர் மாலை சூட்டி அஞ்சலி செலுத்தினர்.

கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத் தலைவர் கவிஞர் வி. கந்தவனம் உரையாற்றுகையில், தன்மை ஒரு அரசியல் மாணவன் என்று அடக்கமாகக் கூறிவந்த மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம் அப்பழுக்கற்றவராக இனத்துக்காகக் குரல்கொடுத்த ஒரு அஞ்சாநெஞ்சர் என்று புகழாரம் சூட்டினார். மல்லாகம் சட்டத்தரணி திரு. சிவ. ஸ்ரீதரன் பேசுகையில், “சிங்கத்தின் வாயிலில் நின்று குரல் கொடுத்த வீர மறவனைத் தமிழினம் இழந்து தவிப்பதை இப்போது ஒவ்வொரு நாளும் காண்கின்றோம்” என்று சொன்னார். கனடா “உதயன்” பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு. ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம் பேசுகையில், “மாமனிதரின் முதலாவது முத்திரையை வெளியிடும் பெருமையைக் கனடாத் தமிழர்கள் பெற்றுள்ளனர். இந்த வகையில் முழுத் தமிழினமும் கனடிய அரசாங்கத்துக்கும், கனடிய மக்களின் மனிதாபிமான காருண்யத்துக்கும் பகிரங்கமாக நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள்” என்று சொன்னார்.

அமரர் குமார் பொன்னம்பலத்தின் குடும்ப உறவினரான கலாநிதி ந. பாலகிருஷ்ணன் பேசுகையில் அவரது தனிப் பண்புகளையும், மனித உணர்வுகளை நேசிக்கும் பாங்கையும் விபரித்து உரையாற்றினார்.

எழுத்தாளர் சாமி அப்பாத்துரை, திரு. சதாசிவம் சேவியர், தொழிலதிபர் ஜேய் இராஜரத்தினம் ஆகியோரும் மாமனிதரின் சிறப்பியல்புகளை விவரித்து உரையாற்றினர்.

மாமனிதரின் உருவப்படம் பொறித்த கனடிய 46 சத முத்திரையை திருமதி யோகி குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களின் தாயார் திருமதி அரியமலர் முருகேசம்பிள்ளை வெளியிட்டு வைத்தார்.

முதலாவது தபாற் தலை ஏலத்துக்கு விடப்பட்டபோது 5,900 கனடிய டாலருக்கு விற்பனையானது. “ஜி. என். எஸ். பார்ட்டி நென்டல்ஸ்” என்னும் தமிழர் நிறுவன அதிபர் திரு. ஜெராட் இதனை ஏலத்தில் பெற்றுக்கொண்டார்.

அன்றைய தினம் மொத்தம் 7,235 டாலர்களுக்கு மாமனிதர் முத்திரை விற்பனையானது. முழுப்பணமும் மேடையில் வைத்து தமிழர் மருத்துவ நிதியத்துக்காக திரு. நெஜி சபாரத்தினம் அவர்களிடம் கையளிக்கப்பட்டது.

பல பிரச்சனைகள் நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் முத்திரை வெளியீட்டைச் சிறப்பாக நடத்த உதவிய அனைவருக்கும் திரு. செ. செந்திலாதன் நன்றி தெரிவித்துப் பேசினார். விழாவில் உரையாற்றிய அனைவரும் செந்திரின் துணிச்சலையும் சிறப்பியல்புகளையும் எடுத்தியம்பிப் பாராட்டினர்.

- தமிழர் தகவல் -

- TAMIL'S INFORMATION (CANADA) - 2000 OCTOBER

குமாரதுங்கவுக்கு ஒரு பகிரங்கக் கடிதம்

குமார் பொன்னம்பலம் ஆங்கில, தமிழ்ப் பத்திரிகைகளுக்கு அடிக்கடி கட்டரைகளும் கடிதங்கள் எழுதுபவர். ஜனவரி 2 ஞாயிறு தினக்குரல் அவரின் கட்டுரையொன்றை வெளியிட்டது. குமாரின் உணர்வுகளை உங்கள் முன் வைப்பதற்காக நாம் அக்கட்டுரையை மறுபிரசுரம் செய்கிறோம்.

- ஆசிரியர்

இலங்கையின் ஜனாதிபதியாக மீண்டும் தெரிவு செய்யப்பட்டதன் பின்னர் 1999 டிசம்பர் 22இல் உங்கள் தேர்தல் வெற்றிப்பேச்சில் நீங்கள் குறிப்பிட்ட விடயங்கள் குறித்து உங்களுக்கு எழுதுகிறேன்.

ஒரு தமிழ் ஈழவன் என்ற வகையில் உங்களுக்கு எழுதுகின்றேன். ஆனால் அதைவிட முக்கியமாக, விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் தத்துவத்தின் சஞ்சலமேதுமில்லாத உறுதியான ஒரு ஆதரவாளன் என்ற வகையிலும், அந்த நம்பிக்கையுடன் தெற்கில் வாழும் ஒருவன் என்ற வகையிலும் இதை எழுதுகின்றேன். இந்த நிலைப்பாட்டை இலங்கைத் தீவுக்குள் மாத்திரமல்ல வெளியிலும் பேச்சிலும் எழுத்திலும் பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்தியவன் என்ற வகையில் எழுதுகின்றேன். உங்களது பேச்சிலும் நீங்கள் அடையாளம்கண்டுகொண்ட ஒருவன் என்றவகையிலும் உங்களது பேச்சில் பரவலாகக் காணப்படும் அப்பட்டமான அச்சுறுத்தல்களினால் கிலேசம் அடைய மறுக்கும் ஒருவன் என்ற வகையிலும் இதை எழுதுகிறேன்.

நீங்கள் மற்றையவர்களில் அடையாளம் கண்ட வெறுப்புணர்வை உங்கள் பேச்சுப் பிரதிபலிக்கிறது என்பதை உங்களுக்குக் கூறிவைக்க விரும்புகின்றேன்.

உங்களது பேச்சு சமாதானம், என்ற சொல்லினால் நிரம்பி வழிகின்றது. ஆனால் உங்களது பேச்சின் உள்ளடக்கமும் தொனியும் எந்த வகையிலுமே இணக்கப் போக்கையோ சமாதானத்தையோ சமிக்ஞை காட்டுவதாக இருக்கவில்லை.

உங்கள் தமிழ் சகோதர சகோதரிகளுக்கு நேசக்கரத்தை அகல நீட்டி எக்காளத்துடன் ஒரு அழைப்பை விடுத்திருக்கிறீர்கள். இலங்கைத் தீவு சிங்கள மண், பௌத்த நாடு என்று நீங்கள் அநுராதபுரத்தில் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் “சாம தவளம்” வை (சமாதான ஊர்தி) ஆரம்பித்து வைத்து ஆற்றிய உரையை நினைத்துப்பார்க்கும் போது உங்கள் தேர்தல் வெற்றிப் பேச்சில் குறிப்பிடும் விடயம் உங்களின் அப்பட்டமான அக்கறையின்மையை வெளிக்காட்டுகிறது.

1999 டிசம்பர் 18 இரவு “இருளின் கரங்கள் இந்த மண்ணைத் தொட்ட இரவாக சரித்திரத்தில் பொறிக்கப்படும்” என்று நீங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இந்த வகையாக சொற்சிலம்பம் ஆடுவதில் ஈடுபடுகின்றீர்கள். ஏனென்றால் அது உங்களைப் பாதிக்க நேரிட்ட காரணத்தால்.

தமிழ் ஈழத்திலே ஆயிரக்கணக்கான விதவைகளுக்கு சில குறிப்பிட்ட இரவுகள் அவர்களது சொந்த வாழ்வில் (ஆயுதப்படைகளின் பிரதம தளபதி என்ற வகையில்) உங்களது கரங்களினால் தொடப்பட்ட இரவுகளாக அமைந்ததை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லையா?

இந்த நாட்டைச் சூழ்ந்திருக்கும் வெறுப்புணர்வு மற்றும் மரணச் சாபத்தை அகற்றுவதில் உங்களுக்கு இருக்கும் உறுதிப்பாட்டில் சந்தேகம் கொள்பவர்களை உங்கள் முகத்தைப் பார்க்குமாறும் நிரந்தர சமாதானத்தைக் காண்பதில் உங்களுக்கு இருக்கும் இதய சக்தியில் சந்தேகமிருந்தால் குரலெழுப்புமாறும் நீங்கள் சவால் விடுத்திருக்கிறீர்கள்.

உங்களுக்கு இதுவியத்தில் இதய சுத்தி இல்லை என்பதை மிகுந்த உறுதிப்பாட்டுடன் நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். உங்கள் தேர்தல் வெற்றிப் பேச்சு எனது இந்த நிலைப்பாட்டை மேலும் வலுப்படுத்துகிறது.

விடுதலைப் புலிகளை ஒழித்துக்கட்ட நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள். தயவு செய்து முடிந்தால் அதை செய்யுங்கள். அத்துடன், இந்த நாட்டில் நிரந்தர சமாதானத்துக்கான சகல வாய்ப்புக்களுமே அடியோடு அற்றுப்போய்விடும். தமிழ் ஈழவர் மாத்திரமல்ல, மலையகத் தமிழ் மக்களும் கூட, உங்களை விரும்பவில்லை என்பது மாத்திரமல்ல, உங்களை நம்பவும் தயாராக இல்லை. உங்களிடம் இருந்து ஒரு அரசியல் தீர்வை விரும்பவுமில்லை என்பதை தேர்தல் முடிவுகள் அப்பட்டமாக வெளிக்காட்டுகின்றன. நிரந்தரச் சமாதானத்தைக் காண்பதற்கு விரும்புவதாக நீங்கள் காட்டும் பாசாங்குகள் மீதான ஒரு தீர்ப்பே இது.

உங்கள் சமாதான தீர்வுப்பொதிகளை எடுத்துப் பார்ப்போமே. உங்களது பதவிக் காலம் ஆரம்பித்த பின்னர் மூன்று வருடங்களில் மூன்று தீர்வுப் பொதிகள் முன் வைக்கப்பட்டன. அடுத்த இரு வருடங்களிலும் அந்தத் தீர்வுப் பொதிகள் குறித்து ஒரு முணுமுணுப்புக்கூட கிடையாது. முன் வைக்கப்பட்ட அந்தத் தீர்வுப் பொதிகள்கூட ஒன்றின்பின் ஒன்றாக தளர்வு படுத்தப்பட்டவையாகவே அமைந்தன. நிச்சயமாக, அரசியல் தீர்வொன்றைக் காண்பதில் உண்மையான அக்கறையுடைய எந்தவொருவருமே ஒன்றுமாயினொன்று என்று ஒவ்வொரு தீர்வுப் பொதியைப் பற்றிப் பேசமாட்டார்கள். செய்தால் ஒன்றைச் செய்வார்கள் அல்லது கைவிட்டு விடுவார்கள்.

எதிரி இந்த மண்ணில் சுதந்திரமாக நடமாடுவதை வெகு தெளிவாக காண்பதாக நீங்கள் கூறியிருக்கிறீர்கள். வெறுப்புணர்வு தான் அந்த எதிரியென்றும் கூறுகிறீர்கள். இல்லை, இந்த நாட்டில் நீங்கள் காணும் எதிரிகள் தமிழர்கள்தான். ஆண்டவனுக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும் தன்மானமுள்ள ஒவ்வொரு தமிழனும் உங்களை எதிரியாகவே கருதுகின்றான். தேர்தல் முடிவுகள் இதை துல்லியமாக்குகின்றன.

விடுதலைப் புலிகளின் முழு அமைப்பும் உங்களிடம் தோல்வி காணும் என்று நீங்கள் மார்க்ட்டுகின்றீர்கள். ஆனால் அதே மூச்சில் பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு பிரபாகரனைக் கொண்டு வருமாறு தமிழர்களை கோருவதன் மூலம் கவலைக்குரிய வகையிலே உங்கள் கூற்றையே நீங்கள் முரண்படுத்துகிறீர்கள். நிபந்தனையின்றியோ அல்லது வேறு விதமாகவோ விடுதலைப் புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த நீங்கள் விரும்புகின்றீர்களா இல்லையா என்ற விடயத்தில் நீண்ட காலமாகவே நீங்கள் வீண் விளையாட்டுக் காட்டிக்கொண்டே வருகின்றீர்கள். இது விடயத்தில் உண்மை நிலை தெரிந்த பின்னர் மாத்திரமே அடுத்த காரியத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கலாம்.

பேச்சுவார்த்தை மேசையில் புலிகளை சந்திப்பது தான் உங்கள் நேர்மையான நிலைப்பாடானால் விடுதலைப் புலிகள் கோழைகள், பயங்கரவாத கோழைகள், என்ற உங்களது ஆவேசப் பேச்சும், விடுதலைப் புலிகளை துடைத்தெறிய வேண்டுமென்ற உங்களது வலியுறுத்தலும் அந்த நிலைப்பாட்டுக்கு நிச்சயமாக உதவப்போவதில்லை.

1956 ஜூனில் சிங்களவர்கள் இந்த நாட்டில் காட்டியதன் பிரகாரம் அன்றாட வாழ்வின் அங்கமாகிவிட்ட பயங்கரம் மற்றும் மரண கலாச்சாரத்தை சகல வழிகளாலும் துடைத்தெறியுங்கள். ஆனால் விடுதலைப் புலிகளுக்கு அண்மையாக செல்வதற்கு நீங்கள் தீர்மானிப்பதற்கு முன்பு, உங்களது வீட்டு வாசற்படியில் இருந்தே அதைச்செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து கொள்வதைப் போல நீங்கள் உடனடியாக உணர்ந்து கொள்வீர்கள்.

உங்களது தீர்வுப் பொதிகளில் எந்தவொன்றின் மூலமாகவாவது சமாதானத்தைக் கொண்டுவரலாம் என்று நீங்கள் நம்பிக்கொண்டிருந்தால் தயவு செய்து அதை மறந்து விடுங்கள். உங்கள் மீதோ அல்லது உங்கள் தீர்வுப் பொதிகளிலோ தங்களுக்கு அக்கறை இல்லை என்பதை தமிழர்கள் எந்தவிதமான சந்தேகத்துக்குமிடமின்றி வெளிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

உண்மையில் தமிழர்கள் தன்மானமுள்ளவர்களாக இருந்தால் உங்களால் கொடுக்கப்படும் எதையும் அவர்கள் விரும்பமாட்டார்கள். உங்களின் எதிரியால் கொடுக்கப்படுவதை கூட அவர்கள் ஏற்கமாட்டார்கள். எதற்காக அவர்கள் அவ்வாறு செய்ய வேண்டும்? தமிழர்களாகிய நாம் சிங்களவர்களின் தயவில் தங்கி வாழ்வதற்குப் பிறக்கவில்லை. அல்லது சிங்களவர்களினால் கொடுக்கப்படுவதை பெற்று வாழ்வதற்காகவும் பிறக்கவில்லை. இந்த நாட்டின் ஏனைய பகுதிகள் சிங்களவர்களுக்கு சொந்தமாக இருப்பதைப் போல் ஒரு பகுதி தமிழர்களுக்கு உரிமை ரீதியாக உரித்துடையது. இதை சிங்களவர்களும் புரிந்துக்கொள்ளவேண்டும்.

தமிழர்களைப் பொறுத்த வரை அவர்களும் ஒரு தேசிய இனத்தினர் என்ற வகையில் தங்களுக்கு சுயநிர்ணய உரிமை இருக்கின்றது என்பதையும், அது தங்கள் பிறப்பில் இருந்தே தங்களுக்கு உரித்துடையது என்பதையும் புரிந்து கொள்வார்களேயானால், தங்களது அரசியல் எதிர்காலத்தை தீர்மானிப்பதற்கான உரிமையை பயன்படுத்துவதற்கான அரசியல் ஞானமும் பலமும் கொண்டவர்களாக அவர்கள் இருக்க வேண்டும். தமிழர்கள் பல சமாதானத் தீர்வுத் திட்டங்களை நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்திருந்திருக்கிறார்கள். பேச்சுவார்த்தை மேசைகளையும் கண்டிருக்கிறார்கள். சிங்களவர்களினால் தங்களுக்கு எதுவும் கொடுக்கப்படும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்த காலம் போய்விட்டது. இந்த வகையான பிச்சைக்கார மனோநிலை அற்றுப்போக வேண்டும். இந்த மனோநிலை எவ்வளவு விரைவாக போகிறதோ அந்தளவுக்கு அது தமிழர்களுக்கு பயனுடையது.

தமிழ் தேசிய இனம் தமிழ் மக்களின் தூதுக்குழு ஊடாக, திம்புவில் 1985 ஆகஸ்டில் அதன் அபிலாஷைகள் எவை என்பதை தெம்புடன் உலகுக்கு அறிவித்திருக்கிறது. இந்த நிலைப்பாட்டுக்கு முரணாகப் போவது இன்னமும் பிறக்காதிருக்கும் தமிழ்ச்சந்ததியின் எதிர்காலத்தை காவு கொடுப்பதற்கு சமனானதாக அமையும். எதிர்காலச் சந்ததியின் நலன்களைக் காவுகொடுப்பதற்கான உரிமை தற்போதைய சந்ததிக்கு இல்லை. தமிழர்கள் தங்களது அபிலாஷைகள் குறித்து அக்கறையுடையவர்களாக இல்லை என்ற வகையிலோ, அல்லது தமிழர்கள் இறங்கி வருகின்றார்கள் என்ற வகையிலோ சிங்களவர்கள் உணரும் பாங்கில் காட்டப்படக்கூடிய எந்தச் சமிக்ஞையுமே துரோகத்தனமான ஒரு கைங்கரியமாகவே அமையும். அத்தகையதொரு துரோகத்தனத்தை பொறுத்துக்கொள்வதற்கு தற்போதைய சந்ததி தயாராக இல்லை. அத்துடன் துரோகிகளை மன்னிக்கவும் தயாராக இல்லை.

நான் மேற் குறிப்பிட்ட விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சொல்கின்றேன். பேச்சுவார்த்தைகள், மூன்றாம் தரப்பு மத்தியஸ்தம் ஆகியவற்றில் நான் தனிப்பட்ட முறையில் சலிப்படைந்தது மாத்திரமல்ல வெறுப்பும் கொண்டுள்ளேன். தமிழர்களின் பிரச்சினைக்கான அரசியல் தீர்வு தமிழர்களின் கைகளில் மாத்திரமே இருக்கிறது. தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் தனித்தனியான பிராந்தியங்களில் வாழ்ந்து தத்தமது அலுவல்களை தாங்களே பாக்கக் கூடியதாக இருந்தால் மாத்திரமே சமாதானமாகவும் வாழ முடியும் என்பதே எனது உறுதியான அபிப்பிராயமும் நம்பிக்கையுமாகும். அத்தகைய ஏற்பாடொன்று மாத்திரமே நீங்கள் உங்கள் உரையில் குறிப்பிட்ட சமாதானம் தொடர்பான மகத்தான மேற்கோள் பொருத்தமானது என்பதை நிரூபிக்கும்.

சமாதானம் என்பதும் ஒரு போராட்டம்.

சமாதானம் என்பது ஓர் போதுமே வெறுமனே கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஒரு போதுமே அபகரிக்கப்படுவதுமில்லை.

மற்றையவர்களுக்கு மதிப்பளிப்பதன் மூலமும் தைரியத்தின் மூலமுமே சமாதானம் வெற்றி கொள்ளப்படுகிறது.

சமாதானத்தைக் காண ஒவ்வொருவரிடமும் விழிப்புணர்வும் பற்றுறுதியும் தேவை.

பலம் வாய்ந்தவர்களினால் திணிக்கப்படும் சட்டம் அல்ல சமாதானம், ஆனால் சகல மக்களினதும் சமத்துவம், கௌரவம் ஆகியவற்றை அத்திவாரமாகக் கொண்டதே சமாதானம்.

மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களின் முதலாம் ஆண்டு

நினைவுதினத்தையொட்டி

யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியான உதயன், வலம்புரி பத்திரிகைகளிலும், கொழும்பில் பிரசுரிக்கப்படும் தினக்குரல், வீரகேசரி பத்திரிகைகளிலும், கனடாவில் வெளியாகும் தமிழர் செந்தாமரை, முரசொலி, நம்நாடு ஆகிய பத்திரிகைகளிலும் வெளியான நினைவாஞ்சலி

முதலாம் ஆண்டு நினைவு தினம்

05 - 01 - 2001 (இலங்கை)

கனடாவில் கனடா அரசாங்கத்தின் அனுமதியுடனும் அங்கீகாரத்துடனும் வெளியிடப்பட்ட மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம் ஞாபகார்த்த தபால் தலை வெளியீடு. கனடாவில் இதன் பெறுமதி 46 சதம்.

முதல் முத்திரை 5900/- (ஐயாயிரத்து தொளாயிரம்) கனடியன் டொலருக்கு விற்பனையானது. அன்று முத்திரைகள் விற்பனையான பணம் முழுவதும் கனடாவில் உள்ள தமிழ் வைத்திய பணிமனைக்கு அனுப்பப்பட்டது.

மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம்

(ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் - யூனியர்)

கல்விச் செல்வம், பொருட்செல்வம், வீரம், துணிவு, புகழ், புகழ்பெற்ற பெற்றோர், “அடிகிற்கினியாளே அன்புடைய மாதே படி சொந்தவறாத பாவாய்” என்ற கூற்றுக்கமைய நடந்து கொண்ட துணைவியார் (டாக்டர்), புலிக்குப் பிறந்தது யூனையாகுமா? என்பதற்கமைய, கல்வி, துணிவு, தந்தை தாய் சொற்கேட்டு நடந்த, நடக்கும் இரு (ஆண் - Barrister, சட்டத்தரணி; பெண் - டாக்டர்) பிள்ளைகள், கல்வி, பொருட் செல்வங்கள் கொண்ட ஒரேயொரு சகோதரி (டாக்டர்), தேசுசுகம் ஆகியவை அத்தனையும் கடவுளால் கொடுக்கப்பட்டு, இலங்கையில் மட்டுமல்ல வேறு எந்நாட்டிற்குச் சென்றும் சுகபோக வாழ்க்கை வாழக்கூடிய வசதியும் இருந்தும், அத்தனையையும் மறந்து தமிழ் பேசும் இனத்தை அடக்கி ஒடுக்குவதைத் தான் தமிழனாக இருந்து பொறுக்க முடியாத காரணத்தினால் சாவரக்கன் தன்னை நெருங்கிவிட்டான் என்று தெரிந்தும், தன் உயிருக்கு அஞ்சி தனது கொள்கையில் பின்வாங்கி அடிபணியாது, எவ்வித ஆயுதமும் துணையும் இன்றி, சிங்கத்தின் குகைக்குள் தனி மனிதமாக நின்று பகிரங்கமாக தமிழ் பேசும் இனத்திற்காகவும், நமது இனத்திற்காக போராடும் இளைஞர்களுக்காகவும் குரல் கொடுத்த மாமனிதனை நாம் இன்று நினைவு கூறுவதுடன் நாம் மறக்காமல் என்றும் நினைவு கூருவோமாக.

“சாவு வரும் என உறுதியாகத் தெரிந்திருந்தும் போராடுவது போராளியின் குணம்.

அந்த வகையில் குமார் பொன்னம்பலம் ஒரு போராளிதான்”

- இது எல்லாள் (வன்வி) கூற்று

அன்னாருக்கு இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் நினைவுமலர்கள் வெளியிட்டு நினைவாஞ்சலிக்கூட்டங்கள் நடாத்தப்பட்டு, நடாத்தப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதுடன் கனடாவில் வெளிநாட்டவரான அன்னாருக்கு நினைவு முத்திரை வெளியிடப்பட்டதென்றால் அன்னார் செய்த அரும் பெரும் தியாகமே. அவர் செய்த தியாகம் அன்னாரின் ஆன்மா சாந்தி அடைய ஆண்டவன் துணைபுரிய நாம் பிரார்த்திப்போமாக.

அன்னாரின் நினைவை என்றும் மறவாதவர்களில் ஒருவரான

க. மு. தர்மராசா

காரைநகர், யாழ்ப்பாணம்.

மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம் சுவர்ணவாஹினி
தொலைக்காட்சியில் 16-11-1998ம் திகதி தமிழ் மக்களை
பாதிக்கும் பிரச்சினை பற்றியும், L.T.T.E. யின் நிலைபற்றியும்
சிங்கள மக்களுக்கு தெளிவு படுத்துமுகமாக சிங்களத்தில்

அளித்த நோக்காணல்

(அதன் தமிழாக்கத்தின் ஒரு பகுதி இங்கு பிரசுரிக்கப்படுகிறது)

குறிப்பு :-

- கு. பொ. - குமார் பொன்னம்பலம்
தொ. பேசி - தொலைபேசி
அ. மு. - அறிமுகவாளர்

தமிழ் மக்களைப் பாதிக்கும் பிரச்சினைகளைப்பற்றியும், L.T.T.E.யின் நிலைப்பாடுகள் பற்றியும் இடையிடையே வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றன. எனவே, சிங்கள மக்களினதும் சிங்களம் பேசுகின்ற தமிழ் மக்களினதும், ஏனைய மக்களினதும் வினாக்களுக்கு சிங்கள மொழி மூலம் விளக்கம் அளிக்கும் வகையில் நாம் திரு. குமார் பொன்னம்பலத்தை அழைக்கத் தீர்மானித்தோம். ஐயா, நீங்கள் எமது அழைப்பை ஏற்று இங்கு வருகை தந்திருக்கின்றீர்கள், நன்றி. நேயர்களே, நீங்கள் இந்த நிகழ்ச்சியில் எந்த வகையில் பங்கு பற்றலாம் என்பதையும் விளக்கிக் கூற விரும்புகின்றோம். 072233748 என்ற தொலைபேசி இலக்கம் மூலமும், 01-503788 என்ற ஃபக்ஸ் இலக்கம் மூலமும், எம்முடன் நீங்கள் தொடர்பு கொள்ள முடியும்.

- அ.மு : இக்கலந்துரையாடலை ஆரம்பித்து ஒரு வினாவைக் கேட்க விரும்புகிறேன் நீங்கள் L.T.T.E. யின் அனுதாபியா அல்லது அவர்களின் பிரதிநிதியா?
- கு.பொ : நான் ஓர் அனுதாபி.
- அ.மு : அனுதாபிக்கும் பிரதிநிதிக்கும் இடையே நீங்கள் எத்தகைய வேறுபாட்டைக் காண்கிறீர்கள்?
- கு.பொ : அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குபவர் ஓர் அனுதாபியாவார். மற்றைய சொற்பிரயோகத்தைப் பாவிப்பதாயின் அவர்களின் அமைப்பின் ஒருவராகவே நான் கருதுகின்றேன்.
- அ.மு : அவ்வாறாயின் நீங்கள் L.T.T.E.க்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குகின்றீர்கள்?
- கு.பொ : உறுதியாக ஒத்துழைப்பு வழங்குகின்றேன்.

L.T.T.E.யின் கொள்கைகளுக்கு நான் ஒத்துழைப்பு வழங்குகின்றேன்.

L.T.T.E.யின் அரசியற் கொள்கைகளுக்கு நான் ஒத்துழைப்பு வழங்குகின்றேன்.

- அ.மு : அவ்வாறாயின் அரசியற் கொள்கைகள் அல்லாத கோட்பாடுகளும் அவர்களிடம் உண்டு என்பது புலனாகின்றது?
- கு.பொ : ஆம். ஏன் என்று தெரியுமா? ஆங்கிலத்தில் கூறுவதாயின் L.T.T.E. அமைப்பு ஒரு POLITICALMILITARY ORGANIZATION. அவர்கள் அரசியல் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடுகின்றார்கள். MILITARY அதாவது யுத்த நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடுகின்றார்கள். MILITARY என்ற சொல்லுக்கு சரியான சிங்களச் சொல் எனக்குத் தெரியாது. அப்படியான போராட்டங்களிலும் அவர்கள் ஈடுபடுகின்றார்கள். எனவே தான் அவர்களை நான் ஒரு POLITICO-MILITARY அமைப்பாகக் காண்கின்றேன்.
- அ.மு : அவ்வாறாயின் L.T.T.E யின் இராணுவ (MILITARY) நடவடிக்கைகளை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை?
- கு.பொ : இல்லை, அது பற்றி எனக்கு விளக்கம் இல்லை. அவர்களுடைய அரசியல் நடவடிக்கைகளுக்கே நான் ஒத்துழைப்பு வழங்குகின்றேன்.
- அ.மு : அவர்களின் இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு நீங்கள் ஒத்துழைப்பு வழங்குவது இல்லை?
- கு.பொ : நான் அவ்வாறு கூறவில்லை. இராணுவ நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட அவர்களுக்குத் தான் தெரியும். எனவே, அதில் தலையிட நான் விரும்பவில்லை. எனக்கு தெரியவும் மாட்டாது. நான் எனது ஒத்துழைப்பை அவர்களின் அரசியல் நடவடிக்கைகளுக்கே வழங்கி வருகின்றேன்.
- அ.மு : நீங்கள் ஒத்துழைப்பு வழங்காவிட்டாலும் L.T.T.E. யின் இராணுவ இயந்திரம் செயற்படும் முறையை தமிழ் மக்களின் ஒரு தலைவர் என்ற வகையில் எவ்வாறு நோக்குகின்றீர்கள்?
- கு.பொ : எனக்குக் கேள்வி புரியவில்லை.
- அ.மு : L.T.T.E. யின் இராணுவ நடவடிக்கைகள் பற்றி உங்களுக்கு ஒரு கருத்து இருக்க வேண்டும் அல்லவா? அந்தக் கருத்து எத்தகையது?
- கு.பொ : ஒரு காலகட்டத்தில் சிங்கள அரசியல் நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பதற்கு அவர்கள் இராணுவ அமைப்பை ஆரம்பிக்கவேண்டும் எனத் தீர்மானித்திருக்கலாம். அதற்கு ஏற்ப அவர்கள் அயுதங்களை உபயோகிக்க ஆரம்பித்தார்கள்.
- அ.மு : நீங்கள் என்ன நினைக்கின்றீர்கள்? அது நியாயமானது என நீங்கள் ருதுகின்றீர்களா?
- கு.பொ : அது நியாயமானது என நான் கருதுகின்றேன். அப்படி நடந்திருக்கின்றது, வரலாற்றில் அது எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இப்படியான போராட்டங்களில் இராணுவ நடவடிக்கையும் அவசியம் என்பதை வறலாறு கூறுகின்றது.
- அ.மு : MILITARY என்று நீங்கள் கூறும்போது அரசாங்கப் படைகளுடன் மோதுவதை நீங்கள் இராணுவ நடவடிக்கை எனக் கருதுகின்றீர்களா? அல்லது சாதாரண சிவில்லியன்களை கொலை செய்வதையா?
- கு.பொ : இல்லை (சிவில்லியன்கள்) கொலை செய்யப்படுவதை நான் கூறவில்லை. அவர்களின் அரசியற் கொள்கைகளை உறுதிப் படுத்த வெற்றிகரமாக யுத்தம் செய்வது அல்லது அயுதங்களை உபயோகிப்பது நியாயமானது என வறலாறு எமக்குக் காட்டியுள்ளது.

அ.மு : எவ்வாறு?

கு.பொ : விடுதலை இயக்கங்கள் அனைத்தும் ஆயுதங்களைப் பாவித்துள்ளன. ஆங்கிலத்தில் கூறுவதாயின் LIBERATION MOVEMENTS அனைத்தும் அத்தகைய நிலைப் பாட்டிற்கு அவர்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். ஏனைய கட்சியினரின் (பகுதியினரின்) அரசியல் நடவடிக்கைகள் காரணமாகவே இவர்கள் இந்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

அ.மு : ஏனைய தமிழ் கட்சிகள்?

கு.பொ : இல்லை. தமிழ் கட்சிகள் அல்ல, வேறு நாடுகளில் வரலாற்று ரீதியாக மன்னிக்கவும்

பல்வேறு நாடுகளில் வரலாற்று ரீதியில் இத்தகைய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளன. உங்களுக்குத் தெரியும் 1972 க்கு முன்னர் இலங்கையில் தமிழ் கட்சிகள் அல்லது தமிழ் போராளிகள் ஆயுதங்களைப் பாவிக்கவில்லை. ஏன் அவர்கள் ஆயுதங்களை பாவிக்க நேர்ந்தது? 1956ல் இருந்து சிற்சில கோரிக்கைகளை வென்றெடுப்பதற்கு ஆயுதங்கள் இன்றி அகிம்சை முறைகளைப் (NON VIOLENT) பயன்படுத்தினார்கள். தமிழ் மக்கள் இதனால் பல துன்ப துயரங்களை அனுபவித்தார்கள்.

சிங்கள குண்டர்களால் பல கஷ்டங்களை தமிழ் மக்கள் அனுபவித்தார்கள். இப்படி பல கஷ்டங்களை அனுபவித்த நாம் 1983 ல் இலங்கையில் பாரிய இனக்கலவரத்தை எதிர்நோக்கினோம். குறிப்பாக, இக்கால கட்டத்தில் அன்று பதவியிலிருந்த அரசாங்கம் இனக்கலவரத்திற்கு தூபமிட்டது என முழு உலகமும் குற்றம் சாட்டியது. அன்றைய அரசு இனக்கலவரத்தை ஏற்படுத்தும் ஒரு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை அமுல்படுத்தியதாக உலகத்தால் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. 1983 க்குப் பின்னரே விரத்தியுற்ற தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதங்களைப் பாவிக்க ஆரம்பித்தனர். பொலிஸார் பதிவு செய்துள்ள வாக்குமூலங்கள் மூலம் இது அம்பலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1983 க்குப் பின்னரே தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதம் ஏந்த நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

அ.மு : 1983 க்கு முன்னர் ஏன் அல்பிரட் துரையப்பா படுகொலை செய்யப்பட்டார்?

கு.பொ : அவை ஒரு சில சம்பவங்கள் மட்டுமே.

கு.பொ : 1983 க்கு முன்னரும் ஆயுதம் ஏந்தியுள்ளனர் ஆனால் 1983 க்குப் பின்னரே குறிப்பாக அடிக்கடி ஆயுதங்களை உபயோகித்தனர்.

அ.மு : அரசாங்க இராணுவ வீரர்கள் கொலை செய்யப்பட்டமை 1983 ன் சம்பவங்களுக்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்துள்ளது?

கு.பொ : ஆனால் எத்தகைய கொள்கையின் கீழ் இது நடந்தது? அரசாங்கம் திட்டமிட்டு தமிழ் பிரஜைகளைத் தாக்கத் தொடங்கியது.

அ.மு : இத் தாக்குதல்கள் நியாயமானது என நான் கூற முற்படவில்லை. தமிழ் பிரஜைகளைத் தாக்குவது அச்சுறுத்துவது எவ்விதத்திலும் நியாயமானது அல்ல. ஆனால் 1983 ன் பின்னர் தான் தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதம் ஏந்தினார்கள் என நீங்கள் கூறுகின் நீர்கள், அல்பிரட் துரையப்பா 1975 ல் படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

கு.பொ : இருக்கலாம். ஆனால், 1983 ன் பின்னரே ஒரு கிளர்ச்சியாக இது உருவெடுத்தது. யுத்தமாக பரிணமித்தது.

அ.மு : அப்படியாயின், ஏன் 1983 ல் 12 அரசாங்க இராணுவ வீரர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்?

- கு.பொ : தமிழர்களின் தாயகத்தில் இராணுவம் நிலை கொண்டிருந்தது. இராணுவத்தை அங்கிருந்து வெளியேற்றும் ஓர் நோக்கிலேயே இராணுவத்திற்கு எதிராக தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.
- அ.மு : தமிழர் தாயகத்தை சிங்கள இராணுவம் ஆக்கிரமித்தது என்று கூறுகின்றீர்கள்?
- கு.பொ : 1981 முதல் சிங்கள இராணுவம் வடக்கில் நிலை கொண்டிருந்தது.
- அ.மு : துரையப்பாவின் படுகொலை நடந்தபோது சிங்கள இராணுவம் தமிழர் தாயகத்தில் நிலை கொண்டிருந்தது?
- கு.பொ : ஐயா, சற்றுப்பொறுங்கள். துரையப்பாவை படுகொலை செய்தவர்கள் பயங்கரவாதிகள் என கூற முற்படுகின்றீர்கள்? தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களை நீங்கள் பயங்கரவாதிகள் எனக் கூறுகின்றீர்கள். ஆனால் தென்னிலங்கையில் ஜே. வி. பி. யின் நடவடிக்கைகளை நீங்கள் போராட்டங்கள் எனக் கூறுகின்றீர்கள். இந்த வேறுபாட்டை நீங்கள் விளக்கிக் கூற முடியுமா?
- அ.மு : எனது கருத்தை ஆராய்ந்து நீங்கள் உங்கள் கருத்துக்களை முன்வைக்கவில்லை.
- கு.பொ : சிங்கள மக்கள் அவ்வாறுதான் கூறுகின்றார்கள்.
- அ.மு : சிங்கள மக்கள் பேசுவதை நாம் நிரூபிக்க முடியாது போய்விடும்.
- கு.பொ : நிரூபிக்க முடியும் ஐயா. தமிழ் இளைஞர்களின் நடவடிக்கைகள் பயங்கரவாதம் என்று கூறுகின்றீர்கள். சிங்கள இளைஞர்கள் அரசுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளை பயங்கரவாதம் எனக் கூறுவதில்லை.
- அ.மு : அரசுக்கு எதிராக ஆயுதம் ஏந்தி சிங்கள இளைஞர்களால் நடத்தப்படும் கிளர்ச்சிகள் பயங்கரவாதம் எனக்கூறுவதில்லை என்று சொல்கின்றீர்கள்?
- அ.மு : போராளிகள், போராட்டங்கள் என்று கூறுகின்றீர்கள். எச்சந்தர்ப்பத்திலும் அதனை நீங்கள் பயங்கரவாதிகள் என்று கூறுவதில்லை.
- கு.பொ : இருக்கலாம், ஆனால் சிங்கள அரசியல் வாதிகள் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் ஜே. வி. பி. யினரைப் பயங்கரவாதிகள் எனக் கூறுவதில்லை.
- அ.மு : நீங்கள் தமிழ் போராளிகள் என்று கூற விரும்புவிடாமல், இப்போராளிகள் அல்பிரட் துரையப்பாவை படுகொலை செய்து, ஆயுதப்பயிற்சியில் ஈடுபடுகின்றார்கள், ஆயுதங்களை சேகரிக்கின்றார்கள் என்று பாதுகாப்புத் துறையினருக்கு தகவல்கள் கிடைத்து அவை நிரூபிக்கப்படும்போது, அரசாங்கத்திற்குத் தமது நாட்டில் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டும் பொறுப்பு கிடையாதா? நீங்கள் இப்பிரதேசத்தை தமிழர் தாயகம் எனக் கூறலாம், ஆனால் இது வேற்று நாடு அல்ல.
- கு.பொ : 1981 ல் இராணுவம் நிலைக்கொண்டு இராணுவ முகாம்களை அமைப்பதற்கு வடக்கில் நடந்தது என்ன?
- அ.மு : துரையப்பா படுகொலையிலிருந்து?
- கு.பொ : துரையப்பா 1975 ல் படுகொலை செய்யப்பட்டார். ஆனால் 1961 ல் இருந்து இராணுவம் முகாம் அமைத்து அங்கு நிலை கொள்ள ஆரம்பித்தது ஏன்?

இக்காலத்தில் என்ன நடந்தது? நீங்கள் கூறும் ஆயுதம் ஏந்துதல் 1975ல் இடம்பெற்றது, 15 ஆண்டுகளின் பின்னர். இந்நிலையையிட்டு தமிழ் மக்கள் கவலை கொண்டனர். 1961 ல் இராணுவம் வடக்கில் நிலை கொண்டது. மக்கள் தமது உரிமைகளை வென்றெடுக்க கச்சேரி முன்பு சத்தியாக்கிரகம் செய்தது உண்மை. சத்தியாக்கிரகிகளை மிதித்துக்கொண்டு அதனை சீர்குலைக்க பலர் ஊடுறுவினர். ஏன்?

அ.மு : மேற்படி சம்பவங்கள் சரியானவை என நான் கூறவில்லை. மன்னிக்கவும் தொலைபேசியில் ஒருவர் அழைக்கின்றார் அவரது வினாவுக்கு நாம் முதலிடம் கொடுப்போம்.

தொ.பேசி : நான் வத்தளையிலிருந்து தமயந்தி பர்ணாந்து, தமிழ் மக்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடும் L.T.T.E. யின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க மிக அனுதாபத்துடன் நீங்கள் சர்வதேச அபிப்பிராயத்தை தட்டியெழுப்ப முயல்கிறீர்கள். தமிழ் சிறுவர்கள் L.T.T.E.யின் படையில் சேர்க்கப்படுகின்றனர். ஐ. நா. சிறுவர் சாசனத்திற்கு முரணான இந்த நடவடிக்கைகளை நீங்கள் கண்டிப்பதோ சர்வதேச அபிப்பிராயத்தைக் கட்டியெழுப்புவதோ கிடையாது? ஏன்?

அ.மு : நீங்கள் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்ட வண்ணம் இருங்கள். நேரடியாகவே திரு. குமார் பொன்னம்பலத்துடன் உரையாடலாம்.

கு.பொ : தமிழ் இளைஞர்கள் L.T.T.E. யில் சேர்க்கப்படுவதை ஏன் நான் எதிர்ப்பதில்லை என இந்த அம்மையார் கேட்கின்றார்?

தொ.பேசி : நான் கூறுவது சிறுவர் சாசனத்திற்கு எதிராக சிறுவர்கள் - சிறு பிள்ளைகள் பற்றியே. வயது வந்தவர்கள் சேர்வதுபற்றி எனக்குப் பிரச்சினை கிடையாது.

கு.பொ : சிறுவர்கள் தமது விருப்பின்படி L.T.T.E. யில் சேர்வதாயிருந்தால் அதனை நாம் தடுக்க முடியாது. அவர்களின் வயது பற்றியோ அல்லது இளைஞர்கள் என்பது பற்றியோ எமக்குச் சரியாகத் தெரியாது. தமிழ் மக்களோ அல்லது வேறு எவருமோ L.T.T.E யில் சேருமாறு யாரையும் வற்புறுத்துவார்கள் என நாம் கூற முடியாது. தென்னிலங்கையில் அரசு படைகளில் சேர்ப்பவர்கள் படையை விட்டு ஓடுகிறார்கள். அவர்களைக் கயிறு போட்டு இழுக்க வேண்டி உள்ளது. இந்நிலை அங்கு இல்லை. சிங்கள அரசு தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக ஓடுக்கு முறைகளை கட்டவிழ்த்து விடும் போது, தமது விடுதலைக்காக தாமாகவே சிறுவர்கள் சேர்வதாயின் நாம் ஒன்றும் கூறமுடியாது, அதற்கு அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் உண்டு.

தொ.பேசி: உங்களுடைய கருத்துக்கள் புதுமையானவை. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஒரு பிரதிநிதி திருவாளர்கள் பாலசிங்கத்தையும் பிரபாகரனையும் சந்தித்து சிறுவர்களை L.T.T.Eயில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டாம் என வேண்டுகோள் விடுத்தார். குறிப்பாக 11, 12, 13 வயதுடைய சிறுவர்களை L.T.T.E படையில் சேர்க்க வேண்டாம் எனக் கேட்டுக்கொண்டார். நான் சிறுவர் உரிமைகளைப்பற்றியே பேசுகிறேன். வயது வந்தோரைப்பற்றி அல்ல, அப்படியானால் உலகத்தில் சிறுவர் சாசனம் என்பது தேவையில்லை. நான் ஒரு சிங்களப் பெண், சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பது எனது கருத்து.

கு.பொ : அம்மா, அங்குள்ள தமிழ் இளைஞர்கள், அவர்களின் அரசியலுக்கு அமைய சிந்தித்து, அவர்களின் சுதந்திரத்தை வென்றெடுக்க எண்ணித் தாமாகவே

ஒத்துழைப்புத்தர வேண்டும் என எண்ணி L.T.T.E யில் சேர்வகாயின் அது சரியா? பிழையா என்று நான் ஒன்றும் கூற முடியாது.

அ.மு : அப்படியானால், ஒரு சிறுவன் உல்லாசப் பிரயாணி ஒருவரால் பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றார் என வைத்துக்கொள்வோம். இத் தகவல்களை வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்கள் அடிக்கடி வெளியிட்டுள்ளன. அத்தகைய பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களின்போது சிறுவர்கள் சுயமாகவே வருகிறார்கள், நிர்ப்பந்திக்கப்பட வில்லை என்றே கூறப்படுகின்றது. ஆனால் இந்நடவடிக்கை தவறானது. ஐக்கியநாடுகளின் சிறுவர் சாசனத்திற்கு அமைய இது தவறு. இலங்கையின் சிறுவர்சாசனம், பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் என்பவற்றிற்கு அமையவும் இது பிழை. நீங்கள் ஒரு முன்னனி சட்டத்தரணி இலங்கையின் சட்டதிட்டங்களை மீறி ஒருவர் பேசமுடியுமா?

கு.பொ : எனது நிலைப்பாடு இதுதான் ஐயா. தமிழ் மக்கள் மிகத் துன்பப்படுகின்றார்கள் என்ற நிலையிலேயே செயற்படுகின்றார்கள் இந்நிலையில் தமிழ் இளைஞர்கள் சுயமாக L.T.T.E யில் சேர்கின்றார்கள். இந்நிலையை நாம் எதிர்க்க முடியாது.

அ.மு : இங்கு இளைஞர்களைப்பற்றி பேசவில்லை. சிறுவர்கள் பற்றியே குறிப்பிடுகின்றேன்.

கு.பொ : சிறுவர்கள், ஆம். சிறுவர்கள் யுத்தத்தில் ஈடுபடுத்தப்படுவகாயின் உறுதியான சாட்சிகள் இருக்க வேண்டும்.

அ.மு : அண்மையில் சில சிறுவர்கள் இராணுவத்திடம் பிடிபட்டனர். உலகின் சகல வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்களின் முன்னிலையில் இச்சிறுவர்கள் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டனர்.

கு.பொ : இல்லை ஐயா ! குற்றம் ஒப்புக்கொள்வது குறித்து தயவு செய்து எனக்குச் சொல்ல வரவேண்டாம். அரசாங்கம் தமிழ் இளைஞர்களிடம் எப்படிக் குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்வார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் குறிப்பாக மாங்குளத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறீர்கள், அங்கு 12 இளைஞர்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டார்கள். வெளிநாட்டுப் பெண்மணி ஒருவர் குறுக்கு விசாரணை செய்து தகவல்களை அறிய விரும்பினார். ஆனால் அரசாங்கம் அதற்கு அனுமதி மறுத்தது.

அ.மு : அது யார்? அந்தப் பெண்மணி.

கு.பொ : நான் நினைக்கின்றேன் B. B.C என்று. தனித்தனியாக ஒவ்வொருவருடனும் கதைக்க இப்பெண்மணி விரும்பினார். அரசு அதற்கு அனுமதி மறுத்தது ஏன்?

அ.மு : அது யார்? அவரைக் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும். ஒருவர் என்று சொன்னால் போதாது.

கு.பொ : B. B. C யின் நிருபர். அவர் ஒரு பெண்மணி என நினைக்கிறேன். அனுமதி அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை என நான் அறிகின்றேன்.

தொ.பேசி : 11, 12, 13, வயது தமிழ் பிள்ளைகள் தாமாகவே விரும்பிச் சென்று L.T.T.E யில் சேர்கின்றார்கள் என்றா நீங்கள் கூறுகிறீர்கள்? அப்படியானால், கொழும்பிலுள்ள தமிழ் பிள்ளைகள் பணக்கார குடும்பங்களைச் சேர்ந்த தமிழ் இளைஞர்கள்

போகிறார்களா? ஐயோ! யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள தமிழ் மக்கள் துன்பப்படுகிறார்கள் எனக்கூறி சர்வதேச பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கும் ஒரு தமிழ் இளைஞராவது யாழ்ப்பாணம் போகின்றாரா? சிங்களவராக இருந்தால் என்ன தமிழராக இருந்தால் என்ன சிறுவர்களைப் பற்றித்தான் நான் கவலைப்படுகின்றேன்.

அ.மு : உங்களுக்கு மிக்க நன்றி.

அ.மு : அங்கு அனேக தமிழ் மக்கள் பல்வேறு கஷ்டங்களை எதிர் நோக்கும் காரணத்தால் இளைஞர்கள் தாமாகவே L.T.T.E யுடன் சேர முன்வருகின்றனர் ஏன நீங்கள் கூறினீர்கள். கொழும்பிலுள்ள பிள்ளைகள் ஏன் அவ்வாறு சேர்வதில்லை? கொழும்பு சர்வதேசப்பாடசாலைகளில் படிக்கும் தமிழ் இளைஞர்கள் வடக்கில் துன்பப்படும் மக்களுக்கு ஆதரவாக ஏன் L.T.T.E யுடன் போய்ச் சேர்வது இல்லை என அம்மையார் கேட்கின்றார்.

கு.பொ : ஐயா! அவர்கள் அவ்வாறு முன்வரவில்லை என்று நீங்கள் எப்படிக் கூறுவீர்கள்? நாங்கள் உறுதியாகக் கூற முடியாது. இங்கிலாந்தில் இருந்து வந்த இளைஞர் ஒருவர் நேரடியாகவே அவர்களோடு சேர்ந்து செயற்படச் சென்றுள்ளார் என ஒருவர் அண்மையில் என்னிடம் கூறினார். ஆகவே, கொழும்பில் உள்ளவர்கள் செல்லமாட்டார்கள் என நிச்சயமாகக் கூற முடியாது.

அ.மு : கொழும்பில் உள்ளவர்கள் போய் இருப்பார்களா?

கு.பொ : ஆம் போய் இருப்பார்கள், போகமாட்டார்கள் என நாம் நிச்சயமாகக் கூற முடியாது.

அ.மு : இளம் பிள்ளைகள் போய் இருப்பார்களா?

கு.பொ : பிள்ளைகள் - வளர்ந்தவர்கள் போய் இருப்பார்கள் உறுதியாக நாம் ஒன்றும் கூற முடியாது.

மாமன்தர் குமார் பொன்னம்பலம் சுவர்ணவாஹீன்
தொலைக்காட்சியில் புல்களின் நலைபற்றிக் கூறியதை

புல்களின் காவலில் இருந்து விடுதலையாகி வந்த
கப்டன் ஜானக 03-04-2000 திகதி வீரகேசரியில் வெளியான
செய்தியில் கூறியிருப்பது உறுதிப்படுத்துகிறது.

**“புல்களின் சிறைகூடத்தில் மனித நேயம் உண்டு
களுத்துறை சிறையில் அது துளியும் இல்லை”**

தங்களது இனத்தின் விடிவுக்காகவும், உரிமைக்காகவுமே விடுதலைப் புலிகள் போராடுகிறார்கள்.
“அவர்களை பயங்கரவாதிகள் என்று பார்க்காமல் போராளி என்றே பார்க்கவேண்டும்” என்று வன்னியில்
விடுதலைப்புலிகளின் பாதுகாப்பில் போர்க்கைதியாக இருந்து விடுதலை பெற்று வந்தவர்களில் ஒருவரான
ஜானக தேனுவர கூறினார்.

காணாமல் போன படைவீரர்களின் உறவினர் சங்கத்தின் கூட்டம் நேற்று மருதானை மகாவலி
நிலையத்தில் நடந்தது.

ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான ஆண், பெண்கள் கலந்து கொண்ட இக்கூட்டத்தில் பேசிய அவர்
மேலும் கூறியதாவது:-

“1997 ஜூலை மாதம் விடுதலைப் புலிகளிடம் சிக்கிய நாம் 1998 அக்டோபரில் விடுதலையானோம்.

விடுதலைப் புலிகளை பலரும் பயங்கரவாத கண்கொண்டே பார்க்கின்றனர். அவர்கள் பற்றி தவறான
கருத்தையே நமது மக்கள் பலரும் கொண்டிருக்கின்றனர். இது தவறாகும்.

அவர்கள் போராளிகள். இலட்சியத்துக்காக போராடி வருகிறார்கள். அவர்களிடம் பிடிபடும் படையினரை
அவர்கள் தடுப்புக்காவலில் வைக்கிறார்கள்.

இதேபோல எமது படையினரிடம் பிடிபடும் புலிகளும், புலி ஆதரவாளர்கள் என்று சந்தேகத்தின்
பேரில் கைதாகும் தமிழர்களும் இங்கே சிறைவைக்கப்படுகிறார்கள்.

புலிகளின் சிறைக்கூடத்துக்கும் இங்கே களுத்துறையில் தமிழர்களை அடைத்துவைத்திருக்கும்
சிறைக்கூடங்களுக்கும்ிடையே நிறைய வேறுபாடுகள் உள்ளன.

அங்கே அவர்கள் படைக் கைதிகளை மனித நேயத்துடன் நடத்துகிறார்கள். போஷிக்கிறார்கள்.

இங்கே இதற்கு முற்றிலும் எதிராக தமிழ் கைதிகள் சிறை கூடங்களில் நடத்தப்படுகிறார்கள்.
சித்திரவதைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள்.

அங்கே நாங்கள் மதிக்கப்படுகிறோம். இங்கே அவர்கள் உதைத்து தள்ளப்படுகிறார்கள். களுத்துறை சிறைக்கு நான் சென்று பார்த்தபொழுது இதனை நான் நன்குணர்ந்தேன்.

களுத்துறையில் உள்ளது சித்திரவதைச் சிறைகூடம். வன்னியில் புலிகளிடம் இருப்பது மனித நேயத்தை மதிக்கும் காவல் கூடம்.

அங்கே மனித கைதிக்கு மதிப்பு தரப்படுகிறது. அங்குள்ள கைதிகளுக்கு எதுவித குறைகளையும் அவர்கள் விட்டு வைப்பதில்லை. இங்கே நேர் எதிர்மாறாகவே எல்லாம் நடக்கின்றன.

நான் புலிகளால் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில் என்னை ஜானக ஐயே என்றுதான் அழைப்பார்கள். அவர்கள் சாப்பிடும் உணவையே எமக்கும் தருவார்கள். அவர்கள் 4 ரொட்டி சாப்பிட்டால் எமக்கு ஆறு ரொட்டி தருவார்கள்.

காரணம் இல்லாமல் எங்களை அடிக்க மாட்டார்கள். நான் கடற்படையில் இருந்தபொழுது காங்கேசன்துறையில் படகுகள் மீது துப்பாக்கி வேட்டுகளைத் தீர்த்திருக்கிறேன்.

புலிகளின் படகா மீனவர் படகா என்பது தெரியாமல் சுட்டிருப்பேன்.

பின்னர்தான் நிலைமை தெரிந்து கவலைப்படுவேன்.

தமிழ் மக்கள் படும் கஷ்டங்களை நான் நன்கறிவேன். அவர்கள் எதிர்நோக்கும் அவலங்களும் எனக்கு புரியும்.

நான் பாடசாலைக்கு சென்ற காலத்தில் எனது பெற்றோர் “தம்பி பாடசாலை போகும் பொழுது கீழே பார்த்து நட”, என்று கூறியே பாடசாலைக்கு பெற்றோரால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டேன்.

ஆனால் அங்குள்ள மக்கள் பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்பும்போது “மகனே மேலே பார்த்து நட”, என்று கூறுவதையே நான் பார்த்தேன். காரணம் என்ன? குண்டு வீச்சு விமானம் வரும், குண்டு போடும், பார்த்து ஒதுங்கவே இப்படி பெற்றோர் கூறினார்கள்.

அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டத்துக்கு மத்தியில் சந்தோஷமாகவே வாழுகிறார்கள். டி.வி. பார்க்கிறார்கள். ரேடியோ கேட்கிறார்கள். கனியாட்ட விழாக்களையும் நடத்துகிறார்கள்.

உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட இனமாக தாங்கள் வாழ்வதாகவே அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இதற்காகவே இந்த போராட்டம் நடக்கிறது.”

விரகேசரி, 03 - 04 - 2000

“லக்கி” கதிர்காமர் அவர்களுக்கு ஒரு பகிரங்கக் கடிதம்

- “சண்டேலீர்” ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் வெளியானது - தமிழாக்கம்

அமைச்சர் ஐயா,

உங்களுக்கு “வணக்கம்” என்று சொல்ல நான் விரும்பவில்லை; காரணம், உங்களுக்கு அந்தச் சொல்லின் கருத்துத் தெரியாதாகையால்.

எனவே, சிங்கள மிகை இனவாதிகளின் பேரன்புக்குரியவரே, என் “வாழ்த்துக்கள்” என்றே கூறுவேன்.

புலிப்போராளிகள் ஒரு பயங்கரவாத இயக்கத்தினர் என அமெரிக்காவை அங்கீகரிக்கச் செய்ததற்காக முதற்கண் என் பாராட்டுக்கள். உங்கள் அரும் பெரும் சாதனை பெரும்பாலான சிங்கள இனவாதிகளுக்குப் பெருமகிழ்ச்சி ஊட்டக்கூடும்.

மேலும், “இந்த வருடத்தின் சிறந்த இலங்கையர்” என ‘இலங்கை மாத சஞ்சிகை’ உங்களைத் தெரிவு செய்திருப்பதற்காகவும் என் பாராட்டுக்களைத் தெரிவிக்கிறேன்.

நீங்களும் உங்கள் குழுவினரும் என்னுடைய இந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்து நினைக்கக்கூடும், ஒரு சில தமிழர்கள் புலிகள் மேல் அமெரிக்கா விதித்த தடையினால் அவர்கள் மிகவும் பாதிப்புற்றிருக்கின்றார்கள் என்று. ஆனால், இந்தத் தடையின் நிமித்தம் புலிகள் சம்பந்தமாக தமிழர்கள் தங்களுடைய நிலையை மீளாய்வு செய்யலாம் என்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கின்றபடியால், தமிழன் என்ற காரணத்தினால் நான் இக்கடிதத்தை எழுதுகிறேன்.

26-3-1994 அன்று பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச மகாநாட்டு மண்டபத்தில் நடைபெற்ற தமிழ் மக்களின் கூட்டத்திற்கு வருமாறு நான் உங்களை அழைத்தமைபற்றி உங்களுக்கு நினைவிருக்கலாம். அப்பொழுது நீங்கள் “எனக்கும் அரசியலுக்கும் வெகுதூரம், குமார்?” என எனக்கு உடனே பதிலளித்தது இப்பொழுதும் எனக்கு காதில் ஒலித்தவண்ணமுள்ளது! ஆனால் நான் கண்மூடி விழிப்பதற்குள் அமைச்சரவையில் துள்ளிப்பாய்ந்து ஓர் இடம் பிடித்துக்கொண்டீர்கள். இதற்கு வழி வகுத்தவர்கள் தொழில் முறையில் ‘பதவிகள் பெற்றுக்கொடுக்கும்’ விஷயத்தில் பேர்போன ஒரு தமிழரும், உங்கள் சகோதரன் முறையான இன்னொரு தமிழருமாவார். பின்னவர் இப்பொழுது நீங்கள் சேவையாற்றும் அரசாங்கம் பற்றிப் பெரும் ஏமாற்றமடைந்துள்ளார்.

ஒரு நாள் நீங்கள் சனாதிபதியிடம் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட பொழுது, அவர் “மதிப்புவாய்ந்த தமிழர் ஒருவரை அமைச்சர் அவையில் சேர்ப்பதற்குத் தேடுகிறேன்” என்றார். அதற்கு நீங்கள் “நான் பதவியை ஏற்கத் தயாராகவுள்ளேன். ஆனால் நெற்றியில் பொட்டு வைத்துக்கொண்டு தமிழர் வாக்குகளைக் கோரமாட்டேன்” எனச் சொன்னது ஞாபகமிருக்கிறதா? பதவி உங்களுக்குத் தருவதாகக் கூறியவுடன், தொலைக்காட்சி அதிபர் ஒருவரிடமும், சட்ட அறிஞர் ஒருவர், பிரபல பத்திரிகை ஆசிரியர் ஒருவர் ஆகிய சில சிங்கள நண்பர்களிடம் ஓடிச் சென்று ஆலோசனை கேட்டது நினைவிருக்கிறதா? உங்களை வெளிக்கொணர்ந்த அந்த இரு தமிழரிடம் ஆலோசனை கேட்பதற்கு உங்களுடைய மனம் இடம் கொடுக்கவில்லையே!

‘அமைச்சர் ஐயா, நீங்கள் அரசியல் என்றால் என்ன என்பதை நான்கு மாதங்களுக்குள் தெரிந்து கொண்டமையினால் அமைச்சரவையில் சேர்ந்தீர்களா? அல்லது நீங்கள், உங்கள் பெயர் ஒரு தமிழ்ப் பெயராகக் காணப்படுவதனால், ஒரு தமிழரும் எங்கள் அமைச்சரவையில் இருக்கிறார் என இந்த அரசாங்கம்

உலகுக்குக் காட்ட உதவுவதற்காகச் சேர்ந்தீர்களா? அரசாங்கம் உங்கள் தமிழ்ப் பெயரைத்தன் தேவைக்குப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியபின், நீங்கள் 1994 செப்டம்பர் மாதம் நடைபெற்ற ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபையில் உங்களைத் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதி என விபரித்தீர்கள். இவ்வாறு நீங்கள் பாராளுமன்றத்துள் பின் கதவால் நுழைந்தபின், உங்களைத் தமிழரின் பிரதிநிதி என நீங்கள் விபரித்தது ஒரு நேர்மையான செயல்தானா என்பதை எனக்குத் தெரிவிப்பீர்களா?

அமைச்சர் ஐயா! முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அதே பேச்சின்போது “சிங்களவர் இனவாதிகள் அல்லர்” என நீங்கள் சொன்னது ஞாபகமிருக்கிறதா? காமினி ஜயசூரியா, “சிங்களவர் பரந்த மனப்பான்மையுள்ளவர்கள் தமிழர்களை இரண்டாம்தரப் பிரசையாகக் கொள்ளாது அனுதாபத்துடனும், ஆதரவுடனும் நடத்துபவர்கள்” என ஒரு சில நாட்களுக்கு முன் பேசியது உங்கள் கூற்றைப் பின்பற்றியா? ஆனால் உங்கள் தலைவி இந்த நாடு சிங்கள பெளத்த நாடு என அனுராதபுரத்தில் பேசியதுபற்றி நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள்? இது ஆங்கில சாக்கனியப்பண்பா?

இவ்வாறு நீங்கள் மோசமாக நடந்து கொண்டது போதாதென்று, 1995 ஏப்பிரல் 19ம் திகதியளவில் அரசாங்கம் தயாராக வைத்திருந்த சில அரசியல் யோசனைகளைப் புலிப் போராளிகள் பார்க்க மறுத்து அன்று பேச்சுவார்த்தைகளை முறித்துக் கொண்டனர் என நீங்கள் அடிக்கடி பகிரங்கமாகவும், நேர்மையீனமாகவும் உறுதியாகத் தெரிவித்துப் புலிப்போராளிகள் மீது குற்றம் சுமத்தி வந்துள்ளீர்கள். உங்கள் அரசாங்கம் 1995 யூன் மாதத்திலாயினும் தமிழர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காகிய எந்த அரசியல் யோசனையையும் எழுத்தில் வைத்திருக்கவில்லை என்பது உண்மையல்லவா? இந்த உண்மையை அமைச்சரவையில் இப்பொழுதுமிருக்கும் உங்கள் சகபாடி ஒருவர் எனக்குத் தெரிவித்திருந்தார்.

அமைச்சர் ஐயா, 1995 யூலையில் தமிழ் மக்களை நவாலிக் கிறித்தவ கோவிலுக்குள் அடைக்கலம் தேடுமாறு அரசாங்கம் கூறியபின் குண்டுத்தாக்குதல் நடத்தியதன் விளைவாக அப்பாவித் தமிழர் பலர் கொல்லப்பட்டமை பற்றிய செய்தியை வெளியிட்டமைக்காக நீங்கள் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தைக் கண்டித்தது ஞாபகமிருக்கிறதா?

அதே ஆண்டு செப்டம்பரில் நாகர்கோவிலில் ஒரு பாடசாலை மீது நண்பகல் உணவு நேரத்தில் குண்டுத்தாக்குதல் நடத்திப் பெரும் எண்ணிக்கையான பிள்ளைகள் கொல்லப்பட்டதை நீங்கள் நேர்மையீனமாக மறைக்க முயன்றதும் ஞாபகமிருக்கிறதா?

அமைச்சர் ஐயா! நுண்மதி நேர்மையீனம் என்பதுபற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா?

இத்தகைய நேர்மையீனமான கருத்துக்களை நீங்கள் தெரிவித்துவந்த அடிப்படையில் உங்கள் அரசாங்கம் புலிப் போராளிகள் ஓர் இணக்கத்துக்கு வர மறுக்கும் பயங்கரவாதிகள் என வெளிநாடுகளில் உங்கள் தமிழ்ப் பெயரைப் பயன்படுத்திப் பிரசாரம் செய்யுமாறு உங்களைப் பணித்திருந்தது.

இந்தியாவே முதலில் புலிப்போராளிகள் இயக்கம் ஒரு பயங்கரவாத இயக்கம் என ஓர் ஆண்டுக்கு முன் பிரகடனப்படுத்தி அதனைத் தடை செய்தது. ஆனால் அதன்பின் தென் இந்தியத் தமிழ் மக்கள் புலிப்போராளிகளுக்கும், தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கும் பெரும் ஆதரவு கொடுத்து அடிக்கடி ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்யலாயினர். இதனை இந்தியச் செய்திப் பத்திரிகைகள் தெரிவித்துள்ளன. உங்கள் அரசாங்கமோ இந்தியாவோ இந்திய தமிழ் மக்களுக்கும் புலிப் போராளிகளுக்கும்மிடையிலுள்ள தொடர்பைத் துண்டித்துவிட முடியாமல் போயிற்று. உண்மையில், இந்தியா விதித்த தடையின்பின் முன்னிலும் பார்க்கக் கூடிய ஆதரவு இப்பொழுது இந்தியாவில் புலிப் போராளிகளுக்குக் கிடைத்துவருகிறது. புலிப்போராளிகளைப் பாதிக்கக்கூடிய எந்தச் சம்பவமும் அங்கே நடந்துள்ளதாக எனக்குத் தென்படவில்லை. அத்தகைய சம்பவம் எதுவும் நடைபெற்றது பற்றி உங்களுக்குத் தெரியுமா, அமைச்சர் ஐயா?

இதன்பின், கனடாவில் 1997 ஓகஸ்தில் புலிப் போராளிகள் இயக்கம் ஒரு பயங்கரவாத அமைப்பு எனக் கனடா நீதிமன்றம் ஒன்று தெரிவித்தது. ஆனால் அங்கேயுள்ள தமிழர்கள் புலிப் போராளிகளுக்கு வழங்கும் ஆதரவு குறைந்துள்ளதாகத் தெரியவில்லை. அங்குள்ள நிலைமையில் குறிப்பிடக்கூடிய மாற்றம் ஏதாவது ஏற்பட்டுள்ளதாக உங்களுக்குத் தெரிகிறதா, அமைச்சர் ஐயா?

அமெரிக்கா இப்பொழுது புலிப் போராளிகள் இயக்கம் ஒரு பயங்கரவாத அமைப்பு எனப் பிரகடனம் செய்திருக்கிறது. ஆனால், அமெரிக்கா அதன் நீண்ட சனநாயக, தாராளமான மனப் பான்மையை மறந்துவிட்டதுபோலத் தெரிகிறது.

இதுவரை புலிப்போராளிகள் அமெரிக்க சட்டம் எதற்கும் மாறாக அமெரிக்க மண்ணில் எதுவும் செய்யவுமில்லை, சொல்லவுமில்லை. எனவே, அமெரிக்கா இவ்வாறு நடந்துகொண்டுள்ளமை பற்றி புரிந்துகொள்ள முடியாமல் உள்ளது. அத்துடன் இவ்வாறு செய்துள்ளமைக்கு என்ன ஆதாரம் இருந்திருக்கிறது என்பதும் தெரியவில்லை.

அமெரிக்க, கனேடிய சட்ட அறிஞர்கள் புலிப்போராளிகள் ஒரு தேசிய விடுதலை இயக்கம் என்றும், அவர்கள் தங்கள் மக்கள் கொடுங்கோன்மைக்கு ஆளாகும்பொழுது ஆயுதம் தாங்கிப் போராடுவது சட்டத்தின்படி நியாயப்படுத்தக்கூடியது எனவும் நீதிமன்றங்களில் சான்றளித்தும், கல்விசார்ந்த சஞ்சிகைகளில் எழுதியுமுள்ள.

மேலும், அமெரிக்கா 1997 ஏப்பிரலில் இலங்கை பற்றி வெளியிட்ட கடைசி அறிக்கையில், புலிப்போராளிகள் பயங்கரவாத இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதுபற்றி எதுவும் குறிப்பிடாதது மாத்திரமன்றி, இலங்கை அரசாங்கத்தின் மனித உரிமை மீறல்கள் பற்றி அதனை வன்மையாகக் கண்டித்துமிருக்கிறது.

இந்தச் சூழ்நிலைகளில் அமெரிக்கா புலிப்போராளிகள் நிதி சேர்ப்பதைத் தடைசெய்ய முயலுவது எந்த அளவுக்கு அதன் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற உதவும் என்பதுபற்றி சிந்தித்துப்பார்த்தல் வேண்டும். பணம் கொடுப்பதென்பது பெரும்பாலும் ஒருவரின் மன இயல்பைப்பொறுத்ததாகும். புலிப்போராளிகள் உலக நாடுகளிற் பரவியுள்ள தமிழ் மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர்களாவர். பணம் கொடுப்பதோ, ஆயுதங்களையும் வெடி மருந்துகளையும் வாங்குவதோ பொதுச்சந்தையில் ஆரவாரங்களுடன் நடைபெறுவதில்லை. எனவே, அமெரிக்கா புலிப்போராளிகள் இயக்கத்தைத் தடைசெய்வதன் மூலம் என்ன நன்மையடையக் கருதுகிறது என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. அமெரிக்காவின் இச்செயற்பாடு உலக நாடுகளில் அமெரிக்கா மதிப்பிற்கும் செய்யப்படுவதற்குத்தான் உதவும் எனக் கொள்ளலாம். அமெரிக்கா பின்புறம் சாய்ந்து ஒரு நேர்மையற்ற, உறுதியற்ற சிறீலங்கா அரசாங்கத்தைத் திருப்திப்படுத்த முயலுவதிலும் பார்க்கத் தன் நல்லெண்ணத்தைப் பயன்படுத்தி இங்கு நிலவும் தமிழ்ப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வைக்காண முயலுவதே சிறந்ததாகும்.

அமைச்சர் ஐயா, தாங்கள் இவ்வாண்டு ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் புலிப் போராளிகள் சிறுவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தித் தம் அணியில் சேர்க்கிறார்கள் எனக்கூறி முதலைக்கண்ணீர் வடித்துள்ளீர்கள். ஆனால் உங்கள் இராணுவம் தமிழ் பெண்பிள்ளைகளையே பலவந்தமாகக் கடத்திச் சென்று கற்பழித்துக் கொன்றுவிடுகிறார்கள் என்பதை உலகப் பேரவையிற் சொல்ல மறந்துவிட்டீர்கள். இந்தச் சம்பவத்தை அங்கே சொல்ல மறந்தமைக்குக் காரணம் உங்களுடைய நேர்மைமீனம் அல்லவா?

புலிப்போராளிகளினால் கடத்திச் செல்லப்பட்ட குழந்தைகளும் மூளையைக் கலக்கிப் போதனை செய்யப்பட்டவர்களுமான 10 வயதடைந்த ஆண்களும் பெண்களுமான சிறுவர்கள்தானா போர்க்களத்திலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான இராணுவத்தினரைத் சிதறடித்து விடுகிறார்கள்?

உங்கள் அரசாங்கம் இதனை நேர்மையீனமாக மறுத்தது. இவர்கள் இரண்டாம் முறை தங்காலைக்கு வந்திருந்த பொழுது உங்கள் அரசாங்கம் இதனையும் நேர்மையீனமாக மறுத்தது. தாங்கள் 12-10-1996 பீபீசி க்கு கொடுத்த பேட்டியில் சிறீலங்கா எவருடைய உதவியும் இல்லாமலேயே இப்போரை வென்றுவிடும் என்று வீம்பாகச் சொல்லியதை மறந்துவிட்டீர்களா? இப்பொழுது உங்கள் அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடு என்ன? எவ்வாறாயினும் இவைபற்றியெல்லாம் இந்தியா என்ன சொல்கிறது?

அமைச்சர் ஐயா, சிங்கள பெளத்த நலத்தின் ஒற்றுமையையும் பிராந்திய ஒருமைப்பாட்டையும் பேணுவதற்காகச் சிங்கள மக்கள் 50 ஆண்டுகளுக்குப் போராட ஆயத்தமாயிருக்கின்றார்கள் என நீங்கள் ஏற்கனவே கூறியிருக்கும்போது, அமெரிக்க “கிறீன் பெரெற்ஸ்” எதற்காக வந்திருக்கிறார்கள்?

இதேவேளை, யுத்தத்தின் பாதை அழிவுக்கே கொண்டு செல்லும் என்றும் கூறியுள்ளீர்கள். எனவே, “சமாதானத்துக்காகவே யுத்தம்”? என்பதுபற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்? நீங்கள் சொல்வது உங்களுக்கு மாத்திரம்தான் விளங்கும் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்!

அமைச்சர் ஐயா, இலங்கையின் வட கிழக்கிலுள்ள தமிழரும், உலகெங்கும் பரவியுள்ள தமிழரும், புலிப்போராளிகளும் கொழும்பு நகர மண்டபங்களில் நீங்கள் கொஞ்சிக்குலாவுகின்ற தமிழர்களைப் போன்றவர்கள் அல்லர் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுதல்வேண்டும். இவர்கள் நடந்துகொள்ளும் முறை வேறுபட்டது. எவரும் கையை முறுக்குவதை இவர்கள் பொறுத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். தன்மானம், மேன்மை, சுயமரியாதை, நீதி ஆகியவற்றுடன் கூடிய ஒரு தீர்வுத் திட்டம் முன் வைக்கப்படுமாயின் அதனை இவர்கள் ஆராய்ந்து பார்ப்பார்கள். இந்தத் தீர்வுத் திட்டம் தமிழ் தேசிய இனத்தின் அபிவாழ்ச்சிகளைப் பிரதிபலிக்கக் கூடியதாயிருத்தல் அவசியம்.

அமைச்சர் ஐயா, நீங்கள் ஒரு தமிழராயிருந்தால் தான் தமிழர் மன உணர்வை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

உங்கள் வாழ்நாள் முடிவடையும் பொழுது, வாழ்க்கையின் மிகவும் பெறுமதியான விடயமாகிய ஒருவனின் சொந்த மக்களின் அன்பை, ஓர் சிறு அளவேனும் பெற்று விட்டீர்கள் என்று தங்களுக்கு நீங்களே சொல்லக்கூடியதாக இருந்தால், புலிப்போராளிகளை அமெரிக்கா பிரயோசனமற்ற விதத்தில் தடைசெய் வித்ததிலும் பார்க்க மகத்தான ஒரு விஷயத்தை நீங்கள் அடைந்துவிட்டீர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இறக்கும்போது மனநிறைவோடு இறக்கலாம். ஆனால் உங்களுடைய விடயத்தில், உங்களுடைய சொந்த மக்கள் யார் என்று எவரைத்தான் கூறமுடியும்? இந்தக் கேள்விக்கு விடை உங்களை ஒரு மிகமிகத் துக்ககரமான மனிதனாகவே காட்டிவிடும்.

கீழ்க்கே

ஒரு தமிழன்

ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம்

12-10-1997

புலிப்போராளிகளைப் பயங்கரவாதிகள் எனக் குறிப்பிட்டுள்ள சில நாடுகள், உலக பொதுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் தாமே யுத்தம் நடைபெறும் இடங்களுக்குச் சென்று, உங்கள் முழுமையான சிங்கள இராணுவம் என்ன கொடுமான செயல்கள் செய்கின்றார்கள் என்பதனைத் நேரில் பார்வையிடுவதற்கு உங்கள் அரசாங்கம் தடைசெய்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டும், இவ்வாறு நடந்து கொள்வது பெரும் துன்பம் தருவதாகும்.

சில வினாக்களுக்கு நீங்கள் நேர்மையாக விடையளித்தல் வேண்டும். பயங்கரவாதம் என்பது யாது? சுதந்திரத்திற்காகப் போராடுபவர்களைக் கொண்ட அமைப்புகள் மாத்திரம் பயங்கரவாத இயக்கங்களா? அரசியல் கட்சிகள் அல்லது அரசாங்கங்கள் பயங்கரவாத இயக்கங்களாயிருக்க முடியுமா? இலங்கையில் பல்வேறு அரசாங்கங்கள் பயங்கரவாதிகளாகக் காணப்படவில்லையா? அதேபோல இலங்கையில் இருக்கும் சில அரசியல் கட்சிகளும் கூட, பயங்கரவாதச் செயல்களில் ஈடுபட்டமை உண்மையல்லவா?

அத்துலத்முதலி, கொப்பேக்கடுவா ஆகியோரின் மரணத்திற்குப் புலிப்போராளிகளே காரணம் என உலகம் கண்டித்தது. ஆனால் உங்கள் அரசாங்கம் நியமித்த விசாரணை ஆணைக்குழு இப்பொழுது இதற்குப் பொறுப்பானவர்கள் பற்றி வேறு முடிவுக்கு வந்துள்ளது. அமைச்சர் ஐயா, இதற்கெல்லாம் புலிப்போராளிகள் என்ற பயங்கரவாதிகளே பொறுப்பெனத் தொடர்ந்து கூறுவதற்காக இந்த ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையை மெதுவாக ஒரு களஞ்சியத்தில் இடுவது உங்களுடைய தருணம் அல்லவா?

இலங்கையின் எதிர்க்கட்சிகள், தமிழ் அரசியற் கட்சிகள், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள், பல வெளிநாடுகள் முதலியன யாவும் தமிழ்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது சம்பந்தமான பேச்சுவார்த்தைக்குப் புலிப்போராளிகள் உடனடியாக அழைக்கப்பட வேண்டுமெனக் கூக்குரலிடும் இந்த வேளையில், சென்ற ஓராண்டு காலமாகப் புலிப்போராளிகளைப் பயங்கரவாத இயக்கத்தினர் எனப் பிரகடனம் செய்ய யோசித்துவந்த அமெரிக்காவுக்கு, நீங்களும், தூண்டுதல் அளித்துள்ளீர்கள் என்ற செய்தி இப்பொழுது வெளிவந்துள்ளது. எனவே நீங்களும், உங்கள் நேர்மையற்ற அரசாங்கமும், வேறுசில நாடுகளுடன் சேர்ந்து திட்டமிட்டு இவ்வாறு நடந்தமையின் நிமித்தம் இலங்கையில் சமாதானம் ஏற்படுவதை முற்றிலும் முறியடித்துவிட்டீர்கள் என நான் குற்றம் சுமத்துகிறேன். இனிமேல் நீங்களும் உங்களுடைய நேர்மையற்ற அரசாங்கமும் புலிகள் இயக்கத்தின் மேல் குற்றம் சாட்டுவதையும் சமாதானத் தீர்வுப் பொதியைப் பற்றி கதைப்பதையும் பார்த்துக் கொள்ளுவோம்.

அமெரிக்காவின் தீர்மானம் புலிப் போராளிகளை உங்கள் அரசாங்கத்துடன் பேச வற்புறுத்தும் என நீங்கள் சொல்லியுள்ளீர்கள். இது தமிழர் உணர்ச்சிகளிலிருந்து நீங்கள் வெகு தூரத்திலுள்ளீர்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்தச் சூழ்நிலைகளில் புலிப்போராளிகள் உங்களுடன் பேசுவார்கள் என நீங்கள் எதிர்ப்பார்க்கமுடியாது. அத்துடன் தன்மான உணர்ச்சியுள்ள எந்தத் தமிழனும் இந்தச் சூழ்நிலையில் புலிப்போராளிகள் உங்கள் அரசாங்கத்துடன் பேசுவதை விரும்பவும் மாட்டான், விடவும் மாட்டான். ஆகையால், தமிழ் பிரச்சனைக்கு ஒரு அரசியல் தீர்வு சம்பந்தமாக உங்கள் அரசாங்கம் ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டது என கருதவேண்டியுள்ளது.

எவ்வாறாயினும் புலிப்போராளிகள் தடை செய்யப்பட்டது பற்றி இவ்வளவு குதூகலமும் வெற்றிக்களிப்பும் ஏற்படுவதற்குக் காரணமென்ன, அமைச்சர் ஐயா? யுத்தம் இந்த ஆண்டு முடிவதற்குள் முடிவடைந்துவிடும் என்பது அமைச்சரவையிலுள்ள உங்கள் சகபாடிகளின் நிலைப்பாடல்லவா? ஆசீர்வதிக்கப்பெற்ற உங்கள் அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடு இவ்வாறாயின் அமெரிக்காவின் இந்தத்தடை உங்களுக்கு எவ்வாறு உதவப்போகிறது?

அமெரிக்கா “கிறீன் பெரெஸ்” என்ற அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் புலிப்போராளிகளை ஒழிக்க இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு உதவும்பொருட்டு மூன்றாம் முறையாகவும் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள் எனப் பத்திரிகைச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. “கிறீன் பெரெஸ்” முதன் முறை வீரலிலுக்கு வந்தபொழுது

உண்மையுரை மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம்

“ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல்”

உயர்ந்த புகழ் அல்லாமல் உலகத்தில் ஒப்பற்ற ஒரு பொருளாக அழியாமல் நிலைநிற்கவல்லது வேறொன்றும் இல்லை.

வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கு இலக்காக வாழ்ந்தவர் திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் ஆவார். ஆண்டாண்டாயினும் மறக்க முடியாதவர். தந்தையின் புகழை விஞ்சியவர். சமயப்பற்றும் ஆலய வழிபாடும் தவறாதவர். சிறந்த நியாயவாதியாகத் திகழ்ந்தவர். நீதியையும் நியாயத்தையும் சொல்லும் நாவுடையவர். வாழ்ந்த காலத்திலும் புகழ், மறைந்தும் புகழ் அவரை அடைந்தது. சுற்றார்க்கும் உற்றார்க்கும் உறுதுணையானவர். அஞ்சாமை, ஈகை அறிவு, ஊக்கம் துணிவுடமை ஆகிய குணங்கள் நிறைந்த பெருமையுடையவர். ஊழின் பெருவலி மறைந்து விட்டது. மாமனிதனாக வாழ்ந்து மறைந்தார். புகழ் வானழாவியது. இன்றும் என்றும் நீங்காது மறைந்த அமரர் ஜீ. ஜீ. அவர்கள் புகழ், மகன் தந்தைக்கு ஆற்றியது போல் அவ்வழி இவர் மைந்தர் வர அவர் நினைவு நாளில் எமது நல்லாசியை கூறுகின்றோம்.

பிரதிஷ்டா பூஷணம் சிவாகமஞானபாணு

பிரதிஷ்டா கலாநிதி

சிவாசார்ய சுவாமிநாத பரமேஸ்வரக் குருக்கள்

ஆதீன குரு ஸ்ரீ நாகபூஷனி அம்பாள் தேவஸ்தானம், நயினை.

31 - 12 - 2000

மரணமே நீ மாமனிதரைக் கொன்றாயோ?

- கஸ்பார் ஜெயரட்னராஜா (நெதர்லாந்து)

யாழ்ப்பாடியின் நகரமாம் யாழ்ப்பாணத்தை
யாப்பாட்டுன என அழைத்து
ஜனங்களின் மனதை வென்று
ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்டுகிறோம்-என
ஜனாதிபதி அறிவித்த வேளையில்.....

செல்வி கிருஷ்ணாந்தி கற்பழிக்கப்பட்டு கொலை
செய்யப்பட்டதோடு-தேடிச்
சென்றோரையும் கொலை செய்து
செம்மணியில் புதைத்தார்கள்-என
செவ்வனே நிரூபித்தார் மாமனி

அந்த உயர் நீதிமன்ற ரயல் அட்பார்
அறுவருக்கு மரணம் எனத் தீர்ப்பளித்த போது
அங்கே நூற்றுக்கணக்கானோர்
அரசு பாதுகாப்பு அதிகாரிகளின் உத்தரவில்
அனாதைகள் போன்று புதைக்கப்பட்ட உண்மை
அம்பலமாகியது மாமனிதர் பொன்னம்பலத்தினால்

மரணமே !
நீதித் தேவதையின் உத்தரவை
நிராகரித்து விட்டாயோ?
கொலை செய்தவர்கள் இன்னும் உயிரோடு இருக்க
கொலைக்காரர்களைக் கூண்டிலே ஏற்றிய மாமனிதனை
மகாத்மாவை கொன்றது போன்று
மரணிக்கச் செய்து விட்டாயே !
மரணமே ! உனக்கும்
மரணதண்டனை வழங்கப்படுமோ ?

தமிழ் மக்களுக்காகத் தன்னையே அர்ப்பணித்த

மாமனிதர் திரு. குமார் பொன்னம்பலம்

இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் தனித்துவமாக ஒலித்த குரலுக்குரியவர் காலஞ்சென்ற திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள்.

ஒரு நீண்ட அரசியல் பாரம்பரியம் கொண்ட செல்வச் செழிப்பு மிக்க குடும்பத்தில் பிறந்த அவர் பதவி, வசதி, வாய்ப்புக்கள் என்பவற்றோடு திருப்தி அடைந்துவிடாது தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக அரசியல் உரிமைகளுக்காக துணிச்சலோடு குரல் கொடுத்து வந்தவர். மக்களின் துன்பங்களிலே பங்கு கொண்டு தமது நிலைக்கேற்ப உதவிகளைப் புரிந்தவர். அவரது மறைவு உடனடியாக நிர்ப்ப முடியாத ஒரு பெரும் வெற்றிடத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதில் மாற்றுக் கருத்துக்கு இடமில்லை.

கொழும்பில் பிறந்து வளர்ந்து, கல்வி கற்று பிரித்தானிய பல்கலைக் கழகங்களில் பயின்று பட்டம் பெற்ற அவர், வாதத்திறன் மிக்க வழக்கறிஞராக விளங்கினார். சர்வதேச புகழ் பெற்ற சட்டத்தரணியும், பிரபல அரசியல்வாதியுமான திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்களின் ஒரே வாரிசான அவர் சட்டத்துறையில் தந்தைக்குப் பொருத்தமான தனயன் என்று பாராட்டப்பட்டது இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது. தமது சட்ட வாதத்திறனையும், தொழில்சார் ஆற்றல்களையும் இக்கட்டான ஒரு கால கட்டத்தில் மக்களுக்காக அர்ப்பணிப்புடன் பயன்படுத்தியது மிகவும் முக்கியமானது.

திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களை நான் நீண்ட காலமாக அறிவேன். அவருடைய சிறிய தந்தையான அருள் திரு. ஜி. ரி. பாலசுந்தரம் அவர்கள் ஒரு கத்தோலிக்க குருவானவர் ஆவார். ஓ. எம். ஐ. என்று அழைக்கப்படும் அமல மரித்தியாகிகள் சபையைச் சேர்ந்தவர். ஆழ்ந்த விசுவாசம் கொண்டவராக சிறந்த சொற்பொழிவாளராக விளங்கியவர். யாழ் மறைமாவட்ட மறைக்கல்வி நடுநிலையத்தின் முதலாவது இயக்குனராகப் பொறுப்பேற்று மறைக்கல்வித் துறையிலே சிறந்த பணியாற்றியவர். இவர் மூலமாக திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களது குடும்பத்துடன் அதிகமாகத் தொடர்பு கொள்ளவும், சந்திக்கவும், பழகவும் எனக்கு வாய்ப்புக்கிடைத்தது. ஆயிராகி நான் மட்டக்களப்புக்கு வந்த பின்பும் அது தொடர்ந்தது. மனித உரிமை மீறல் தொடர்பான பல வழக்குகளில் எமக்கு அவர் மிகவும் உதவியாக இருந்தார்.

1983 ம் ஆண்டு நாட்டை உலுக்கிய பயங்கர வன்முறை தமிழ் மக்களது வாழ்வை நிலை குலையச் செய்தது. அதைத் தொடர்ந்து இடம் பெற்ற தீவிரவாதச் செயற்பாடுகள், அதனை அடக்க அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் போன்றவை தமிழ் மக்களின் வாழ்வுக்கும், இருப்புக்கும் பெரும் அச்சுறுத்தலாய் விளங்கின. தமிழ் இளைஞர்கள் வகை தொகை அற்று கைது செய்யப்படுவதும், காணாமல் போவதும் அதிகரித்தன. சித்திரவதைகளும், பால்வல்லுறவுகளும், கொலைகளும் சாதாரணமாகின. பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கை என்ற பெயரால் தமிழ் மக்கள் மீது நடத்தப்பட்ட உரிமை மீறல்களைத் தட்டிக் கேட்க, சட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்க யாரும் முன்வராத ஒரு சூழ்நிலையில் திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் முன்வந்தார்.

பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காக நீதிமன்றிலே வாதாடி நியாயம் பெற்றுத் தந்தார். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே இடம்பெற்ற பல மனித உரிமை மீறல் வழக்குகளில் தாமாகவே முன்வந்து வாதாடி பல இளைஞர்களை

விடுதலை செய்ய இலவசமாகவே எந்தவித எதிர்பார்ப்புமின்றி உதவியதை மறக்க முடியவில்லை. நாம் பலமுறை அழைத்த போதெல்லாம் மட்டக்களப்புக்கு வந்து சட்டத்துறை சார்ந்த ஆலோசனைகளை எல்லாம் கூறிச் சென்றதை இன்றும் நன்றியோடு நினைத்துப் பார்க்கின்றோம். இவ்வாறு தமிழ் மக்களுக்கு இந்நாட்டிலே எங்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டாலும் அங்கெல்லாம் முன்வந்து பணியாற்றியதோடு இனவிரோதக் கொடுமைகளை எல்லாம் நீதிமன்ற விவாதங்களுடாகவும், தொடர்பூடகங்கள் வழியாகவும் பலரது கவனத்துக்கும் கொண்டு வந்தார். இதன் காரணமாக தமிழ் மக்களது அன்புக்கும், நம்பிக்கைக்கும், மதிப்புக்கும் உரியவராக விளங்கினார்.

உள்நாட்டில் மட்டுமன்றி வெளிநாடுகளிலும் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையின் உண்மையான சொரூபத்தை, தமிழ் மக்கள் மீது நடாத்தப்படும் மனிதாபிமானமற்ற அடக்கு முறைகளை வெளிப்படுத்தியதில் திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களுக்கு பெரும் பங்குண்டு. சர்வதேச அளவில் நடைபெறும் மனித உரிமை மகாநாடுகள், கருத்தரங்குகள், பலவற்றில் அவர் கலந்துகொண்டு தமது சிறந்த ஆங்கிலப் புலமையினூடாக, புள்ளி விபரங்களோடு இனப்பிரச்சினையின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் சர்வதேச சமூகத்துக்கு வெளிப்படுத்தினார். இதன் காரணமாக பேரினவாத, அதிகார சக்திகளின் பலத்த கண்டனத்துக்கும், விமர்சனத்துக்கும், அச்சுறுத்தல்களுக்கும் ஆளானார்.

இந்நாட்டில் தமிழ் மக்களுக்கு ஐம்பதுக்கு ஐம்பது உரிமைகள் வேண்டும் என்று கேட்டுப் போராடியவர் அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரசின் தலைவரும் குமார் பொன்னம்பலத்தின் தந்தையுமான திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்கள், இலங்கையின் பிரதிநிதியாக ஐ. நா. அவையிலே கலந்து கொண்டு ஆங்கிலேயரே வியந்து பாராட்டும் வண்ணம் உரையாற்றி புகழ் பெற்றவர். ஒரு காலத்தில் இலங்கை அரசியலில் மிகவும் செல்வாக்கு மிகுந்த ஒரு சக்தியாகத் திகழ்ந்தவர். அன்னாரது மறைவுக்குப் பின்தான் திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் வெளிப்படையாக அரசியலிலே ஈடுபட ஆரம்பித்தார். ஆரம்ப காலத்தில் அவரது குரல் தனித்துமட்டுமல்ல, தனித்துவமாகவும் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. அதிகாரப் பீடத்தை மட்டுமல்ல, அதற்கு பக்கபலமாக இருந்த தமிழ் கட்சிகளையும் அவர் கடுமையாகச் சாடினார். தமிழர் பிரச்சனைக்கான எந்த ஒரு தீர்வும் “திம்புக் கோட்பாடுகளின்” அடிப்படையிலே உருவாக்கப் பட வேண்டும் என்று இறுதிவரை வலியுறுத்தி வந்த திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளே தமிழ் மக்களின் ஒரே தகைமைத்துவம் என்றும், அவர்களுடன் பேசுவதன் மூலமே இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண முடியும் என்றும், தெளிவாகக் கூறி வந்தார்.

அவருக்கு எந்நேரமும் எதுவும் நிகழலாம் என்ற அச்சமும் இருந்தது. அதை அவரும் உள்ளுணர்வால் உணர்ந்திருந்தார். “இரண்டாயிரம் ஆண்டு முடியும்வரை என்னை உயிருடன் விட்டுவைப்பார்களோ தெரியாது” என்று இறப்பதற்கு முன் அவர் கூறியிருந்தது இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது.

நீதிக்காகவும், சமாதானத்துக்காகவும், சமூக விடுதலைக்காகவும் உயிருக்கும் அஞ்சாது தம்மையே அர்ப்பணித்த அவரது வாழ்வு கடவுளுக்குள் வாழ்ந்த புனிதம் நிறைந்த ஒரு சாட்சிய வாழ்வாகும். இலங்கைத் தமிழ் மக்களது உரிமைப் போராட்டத்துக்கு அவரது அர்ப்பணிப்பும், தியாகமும், ஆன்மீக சக்தியும் என்றும் வலுச்சேர்க்கும். ஈழத்தமிழர் வரலாற்றில் மாமனிதன் திரு. குமார் பொன்னம்பலம் என்னும் பெயர் என்றும் வாழும் என்பது திண்ணம்.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் வான்வீட்டில் அவருக்கு நீடித்த நிறைவாழ்வை அருள்வாராக. அவரது குடும்பத்தினருக்கும் அருள்பாலிப்பாராக.

Rt. Rev. Dr. J. Kingsley Swampillai
Bishop of Trincomalee - Batticaloa.

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

ஸ்தாபகர் : ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்
குருமஹா சந்நிதானம் ஆதிமுதல்வர்

ஆதீன முதல்வர் : ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்
இரண்டாவது குருமஹா சந்நிதானம்

தொலைபேசி : 2870

நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.
31 - 01 - 2001

அஞ்சலிச் செய்தி

அன்பு நெஞ்சத்தீர்,

அமரர் திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களது மறைவு எல்லோரையும் பேரதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கியது. தனக்கென வாழாது பிறருக்காக வாழும் பண்பைக்கொண்டவர். இன்னாட்டில் வாழும் தமிழ் இனம் சுதந்திரமாகவும், நிம்மதியாகவும் வாழ வேண்டும் என்பதில் மிக உறுதியாக செயற்பட்டவர். எடுத்தகாரியத்தை செவ்வனே ஆற்றும் திறன்கொண்ட பேரறிவாளர் தந்தை வழிநின்று

“மகன் தந்தைக்காற்றும் உதவி இவன் தந்தை
என்னோற்றான் கொல் எனும் சொல்”

இக்குறள் வழிநின்று செயல் வீரனாக வாழ்ந்தவர். அமரர் கம்பீரமான தோற்றம், இனிமையான பேச்சு எல்லோருடனும் இனிமையாக பழகும் குணமும் கொண்டவர். சமய சமூக பணிகளில் ஈடுபட்டு இறை சிந்தனையோடு வாழ்ந்தவர். தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சிக்காக தன்னை அர்ப்பணித்து இறுதிக்காலம் வரை தமிழ் மக்களுக்காக மாமனிதராக வாழ்ந்த பெருமைக்குரியவர். இவரது பிரிவு எவ்வகையிலும் நிவர்த்தி செய்ய முடியாதது. திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களது ஆத்மா சாந்தியடையவும் இவரது குடும்பத்தினரை இறைவன் ஆசீர்வதிக்கவும் இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி !

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்
2வது குருமஹா சந்நிதானம், ஆதிமுதல்வர்.

BISHOP'S HOUSE,
P. O. Box 2,
JAFFNA.
SRI LANKA.
Telephone : (021) 2161

அமரர் திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களின் மறைவின் முதல் வருட நினைவு

யாழ் மக்களின் அரசியல் வரலாற்றில் முக்கிய திலகமாக விளங்கியவர் ஜீ. ஜீ. என அன்பாக அழைக்கப்பட்ட அமரர் பொன்னம்பலம் ஆவார். அவருடைய மகனாகிய குமார் பொன்னம்பலம் தமிழ் மக்களின் தற்கால அரசியலில் முக்கியஸ்தராக விளங்கியுள்ளார். அவர் கொழும்பு தலைநகரில் வாழ்ந்தாலும், தமிழ் மக்களின் நலன்களில் எப்போதும் அக்கறை கொண்டவராக, அவர்களின் விடியலுக்காக துணிந்து குரல்கொடுத்து வந்தார். இவரது அகால மரணம் ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பாக இருக்கிறது. இவரது மறைவின் முதல் வருட நினைவில் இவரது பணிகளை அன்போடு நினைவுகூர்ந்து, இவரின் ஆன்மா சாந்தி அடைய செபித்து நிற்கின்றோம்.

Rt. Rev. Dr. Thomas Savundaranayagam

Bishop of Jaffna.

மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களுக்கு இதய அஞ்சலி

எமது யாழ் மண்ணில் சரித்திர நாயகராக விளங்கிய அமரர் ஜீ. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்களின் ஏக புத்திரனாக விளங்கியவர் அமரர் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள். சிங்கப்பூருக்கு நான் சென்றிருந்த காலத்தில் நீதியரசர் குலசேகரம் வீட்டில் இவர்களைச் சந்திக்கின்ற வாய்ப்புப் பெற்றேன். உயர்ந்த உள்ளமும், உறுதியான பேச்சும், கலகலத்த சிரிப்பும், கண்ணியமான போக்கும் இவரிடத்திலே அமைந்திருந்தமையை நான் நன்கு அறிந்து கொண்டேன்.

“தந்தை மகற்காற்றும் உதவி அவையத்து
முந்தி இருப்பார் செயல்”

என்ற திருக்குறளை இவர்களின் வாழ்வோடு இணைத்துப் பார்க்கலாம். அது மட்டுமன்றி

“மகன் தந்தைக் காற்றும் உதவி இவன் தந்தை
என்னோற்றான் கொல் எனும் சொல்”

என்ற குறட்பாவின் கருத்தின்படி தன் பெற்றோருக்கு பெருமதிப்பு தேடிக்கொடுத்தவர் அமரர் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள்.

தமிழர்களின் தலைவிதியைப் பற்றி நொந்து கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் இப்படியும் ஒரு சோதனை ஏற்பட்டது என்று அன்னாரின் மறைவைக் குறித்து அரற்றுக்கின்றார்கள் பலர். தமிழினத்தின் தலைவிதி சோகநிலையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. நீதி, உண்மை, அமைதி, என்பன அர்த்தமற்றுப் போய்விட்டன. இதைப்பற்றி எடுத்துப் பேசுபவர்கள் இன்று அருகிவிட்டனர். நீதிக்குக் குரல் கொடுப்பவர்கள் யார் என்று ஏங்கி நின்ற பொழுது அபயமாக குரல் தந்தவர் திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள். இன்று அந்தக் குரலும் ஓய்ந்து விட்டது. என்ன செய்வோம் எவர்க்குரைப்போம் என்ற நிலையில் எமது தமிழினம் தடுமாறுகிறது.

என்றாலும் அமரரின் ஆத்மா எமது விடிவிற்கு வழிகாட்டும் என்ற நம்பிக்கையோடு வாழவேண்டியது தான். காலம் எமக்கு நல்ல பதிலைத் தரும் என்று எதிர்பார்த்து அமரரின் ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்தித்து அமைகிறேன்.

கலாநிதி. செல்வி, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

சுமாதான நீதிபதி

தலைவர்

ஸ்ரீ குர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

12 - 8 - 2000 நடைபெற்ற

மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலத்தின்

நினைவாஞ்சலிக் கூட்டத்தில் கொழும்பு பல்கலைக்கழக

சட்டரீட சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்

திரு. வி. ஈ. தமிழ்மாறன் அவர்கள்

ஆற்றிய உரை

மதிப்புக்குரிய பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களே, இங்கு வீற்றிருக்கின்ற பெரியோர்களே, நண்பர்களே, அன்பர்களே, அண்ணன் குமார் பொன்னம்பலத்தின் குடும்ப அங்கத்தினர்களே, உங்கள் அனைவருக்கும் முதற்கண் எனது பணிவான வணக்கம்.

திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களுடனான எனது தொடர்பு, அரசியல் ரீதியிலும் சரி, தனிப்பட்ட முறையிலும் சரி மிக நீண்ட காலத்தையது மட்டுமன்றி, அவருடைய வாழ்நாள் காலத்துக்கு என்று மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்படாத, அவற்றிற்கு முன்னைய காலத்திலும் பொன்னம்பலம் குடும்பத்தினருடைய அரசியல் கொள்கையோடு மிக நீண்டகாலம் ஐக்கியப்பட்டிருந்த ஒன்று என்பதில் பெருமையடைகின்றேன். ஒருவருடைய வாழ்க்கையை அவர் வாழ்ந்த தடத்தை - பின்னோக்கிப் பார்க்கின்றபொழுது, அதில் நாங்கள் பெருமைப்படுவதற்கு என்ன இருக்கின்றது ? எப்பொழுதும் நாங்கள் பின்னோக்கிப் பார்ப்பது நாங்கள் முன்னேறிச் செல்வதற்கான தடத்தைச் சரியாக அடையாளம் காண்பதற்காகவே, அந்த வகையில் அண்ணன் குமார் அவர்களுடைய வாழ்க்கையை ஒரு கணம் பின்னோக்கிப் பார்ப்பது இன்றைய தினத்தில் மிக அவசியமானது என்று நினைக்கின்றேன்.

குமார் அவர்களுடைய தந்தையாருடைய அரசியல் இந்த நாட்டுக்குச் செய்திருக்கின்ற பங்களிப்பு என்ன? திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களுடைய அரசியல் இந்த நாட்டுக்குச் செய்திருக்கின்ற பங்களிப்பு என்ன? அதற்கு அடுத்த தலைமுறையாக அவருடைய குடும்பத்திலேயிருந்து இந்த நாட்டுக்குச் செய்யப்படப்போகின்ற அரசியல் பங்களிப்பு என்ன என்பதை தமிழ் மக்கள் நன்கு அறிவார்கள், ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த மூன்று தலைமுறையினருடைய பங்களிப்பை எடைபோடுவதன் மூலம் - ஆய்ந்து பார்ப்பதன் மூலம் - இலங்கையிலே தமிழ் மக்களுடைய வரலாற்றை - தமிழ் மக்களுடைய அரசியல் வரலாற்றை - தமிழ் மக்களுடைய அரசியல் தடம் எத்திசையில் சென்றுகொண்டிருக்கின்றது என்பதை எம்மால் அணுகிப் பார்க்கமுடியும்.

திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்கள் 50க்கு 50 கோரிக்கையை முன்வைத்தபோது, இந்த நாட்டின் ஆட்சியிலே - மத்திய அரசாங்கத்திலே, மக்களுடைய - சிறுபான்மை இனத்தினுடைய உரிமையைக் கோரி நின்றார். அதாவது, மத்திய ஆட்சியிலே பங்குகோரி நின்றார் அல்லது பங்கு கேட்டு நின்றார் என்று கூறலாம். அந்தக்காலம் மாறிப்போய் தமிழ் மக்கள் இந்நாட்டின் ஒரு தேசிய இனம், இந்த நாட்டின் மற்றைய தேசிய இனங்களுக்கு உரிய அதே அரசியல் உரிமைகளும் அபிலாசைகளும் தமிழ் இனத்திற்கும் உண்டு. அதனை மறுக்க முடியாது என்று இன்னொரு சகாப்தத்தில் - இன்னொரு தலைமுறையில் - அண்ணன் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் வலியுறுத்தி நின்றார். இன்றைக்கு அந்தச் சகாப்தம் முடிந்திருக்கின்றது. இதனுடைய அடுத்த கட்டம் என்னவாக இருக்கும் என்பதை நாங்கள் நினைவு கொள்ளத்தான் இன்றைய விழா - இந்த அஞ்சலி - எங்களுக்கு வழி செய்யப்போகின்றது.

தமிழ் மக்களுடைய அரசியல் பரிணாம வளர்ச்சியோடு ஒன்றித்துவிட்ட - ஒன்றித்திருக்கின்ற - ஓர் அரசியல் தடம் தான் பொன்னம்பலம் குடும்பத்தினருடைய அரசியல் தடம் அல்லது அரசியல் வாழ்க்கை என்பதை நாங்கள் இங்கே அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இம்மூன்று தலைமுறைகளின் காலத்தில் தமிழ் மக்களுடைய விருப்பத்தின் காரணமாகவோ, தமிழ் மக்களுடைய விருப்பத்துக்கு எதிரான சூழ்நிலைகளின் காரணமாகவோ எங்களுடைய அரசியல் - எங்களுடைய மக்களுடைய அரசியல் - தடம் மாறிப் போய்க்கொண்டு தான் இருக்கின்றது. ஆனால், அவற்றினுடைய விளைவுகள் எப்படி இருக்கப்போகின்றன? இந்த நாட்டினுடைய எதிர்காலம் எப்படி இருக்கப்போகின்றது? இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகம் என்ற பெயரில் எத்தனை நாளைக்கு ஜனநாயகம் தழைத்திருக்கப்போகின்றது என்பது இன்றைக்குக் கேள்விக்குறியாகியிருக்கின்றது.

ஒரு மனிதனைச் சந்திக்கின்றபொழுது, அம்மனிதன் உங்கள் மீது ஏற்படுத்துகின்ற தாக்கம், அது என்றைக்கும் நிலைத்திருக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றதா? அப்படி ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துபவனாக ஒருவன் இருந்தால், அவனை ஒரு மாமனிதன் என்று நாங்கள் கொள்ளலாம். அதேபோல் அந்த மனிதனுடைய ஒரு செயல் அல்லது அந்த மனிதன் ஆற்றிய பணி இனி நடைபெறப்போகின்ற ஏனைய சம்பவங்கள் எல்லாவற்றையும் பாதிக்கப்போகின்றது என்று சொன்னால், அத்தகைய செயலை ஒருவன் செய்திருந்தால் அவனை நாங்கள் மாமனிதனாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இந்த வகையில் இந்த இரண்டு வகையான செயல்களையும் செய்த, தன்னைச் சந்திக்கின்றவர்கள் மீது தன்னுடைய செல்வாக்கை - தன்னுடைய தாக்கத்தை - ஏற்படுத்திய ஓர் அரசியல் தலைவனாகவும், தன்னுடைய செயல்களின் மூலமும், தன்னுடைய பணிகளின் மூலமும் இந்தநாட்டின் அரசியல் வரலாற்றை, அரசியல் தலைவிதியை மாற்றி அமைக்கப்போகின்ற, அரசியல் இயல்புகளைப் பாதிக்கக்கூடிய பங்கையாற்றிய வீரபுருஷன் என்ற முறையிலும் வரலாற்றில் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களுடைய நினைவுகள் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. அல்லது அதைக் கூறவேண்டிய - வலியுறுத்தவேண்டிய வாய்ப்பு அல்லது சந்தர்ப்பத்தை எங்களுக்குத் தருவதற்கு யாரிடமும் நாங்கள் கைகட்டியோ அல்லது வாய்ப்புக்கேட்டோ நிற்க வேண்டிய அவசியமும் இருக்காது என்று நினைக்கின்றேன்.

அண்ணன் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களுடைய அரசியல் வாழ்க்கை, தமிழ் மக்களுடைய அரசியல் வாழ்க்கையோடு - தமிழ் மக்களுடைய அரசியல் அபிலாஷைகளோடு - பின்னிப்பிணைந்ததாக அமைந்துவிட்டது. ஆகவே, ஒரு குமார் பொன்னம்பலம் மட்டும் தான் தன்னுடைய கருத்துக்களைப் பகிரங்கமாகச் சொன்னார்; ஒரு குமார் பொன்னம்பலம் தான் எதிர்ப்புக்களை நேரடியாகச் சந்திக்கத் திராணி உள்ளவனாக இருந்தான்; ஏனைய தமிழ் மக்களால் இது முடியவில்லையா என்ற கேள்வி பலராலும் எழுப்பப்படுகின்றது. அல்லது திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் விட்டுச் சென்ற இடைவெளி எப்பொழுது நிரப்பப்படும் என்ற கேள்வி எழுப்பப்படத்தான் செய்கின்றது. ஆனால், குமார் பொன்னம்பலம் பிரதிபலித்து நின்றது தமிழ் மக்களுடைய - அனைத்துத் தமிழ் மக்களுடைய - எண்ணத்தைத் தான். அனைத்துத் தமிழ் மக்களுடைய அபிலாஷைகளையும்தான் குமார் பொன்னம்பலம் என்ற ஒரு வடிவம் பிரதிபலித்து நின்றது.

பொதுவாக பெரியவர்கள் இறந்துவிட்டால், நாங்கள் அஞ்சலி உரையாற்றுகின்றபோது சொல்வோம், ஒருவர் இறந்துவிட்டார் அல்லது அவருடைய உருவம் மறைந்துவிட்டது. இவரைப்போல இன்னும் ஆயிரம் பேர் பிறப்பார்கள் என்று அல்லது அத்தகையவர்கள் பிறப்பது தவிர்க்க முடியாதது என்று. இங்கு நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன், ஒருவனுடைய பணி - ஒருவனுடைய செயல் - அவனுக்குப் பின்னால் வரப்போகின்ற அத்தனை செயல்களையும் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு செயலாக அமைந்திருந்தால் அவனை மாமனிதன் என்று சொல்லலாம் என்று. அந்த வகையில் ஒரு குமார் பொன்னம்பலம் மறைந்து விட்டால் ஆயிரம் குமார் பொன்னம்பலங்கள் பிறப்பார்கள் என்று கூறி நாங்கள் பெருமைப்பட முடியாது. ஏனென்றால், பிறக்கப்போகின்றவர்கள் குமார் பொன்னம்பலங்கள் அல்லர் என்பதைத் தமிழ் மக்கள் நிச்சயமாக அறிந்திருக்கிறார்கள். அதற்காகத் தான் பொன்னம்பலம் அவர்களுடைய சந்ததியில் மூன்றாவது தலைமுறையின் அரசியல் எப்படிப்பட்டதாக இருக்கப்போகின்றது என்ற கேள்வியை எழுப்பினேன். இந்தப் பரிணாம வளர்ச்சி, தமிழ் மக்களை இட்டுச் சென்றிருக்கின்ற விதம் - தமிழ் தேசிய வாதம் அல்லது தமிழ் தேசிய வாதத்தின்

ஒட்டுமொத்தப் பிரதிபலிப்பாக அண்ணன் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் அடையாளம் காணப்பட்ட விதம் - வரலாற்றினுடைய நெருக்கடியால் அல்லது வரலாற்றினுடைய நிர்ப்பந்தத்தால் ஏற்பட்ட ஒன்றாகும். தமிழ்த் தேசியவாதத்தினுடைய முனைப்பை அடக்கிவிட முடியாது என்பது நிச்சயமாக்கப்பட்டபின்னர், அந்த முனைப்பினுடைய ஒட்டுமொத்தப் பிரதிபலிப்பாகக் குரல் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த ஒருவனை, அதுவும் இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற சிறுபான்மை இனத்தின் பிரதிநிதியாக, சிறுபான்மை இன மக்களுடைய இதயங்களில் அன்பினால் கொலுவாக வீற்றிருக்கின்ற ஒருவருடைய நினைவை அழித்துவிடுவதன் மூலம் அந்த மக்களுடைய அபிலாஷைகளை - அரசியல் வேட்கைகளை அணைத்துவிடலாம் என்று தப்புக் கணக்குப் போட்டார்கள். திருக்குறளிலே அமைச்சரவை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற பொழுது,

**“பழுது எண்ணும் மந்திரியின் பக்கத்துள் தெவ்வோர்
எழுபது கோடி யறும்”**

எனக் கூறப்படுகின்றது. அதாவது, பழுதுபண்ணக்கூடிய ஆலோசனைகளையே கூறிக்கொண்டிருக்கின்ற அமைச்சரவையைக் கொண்டிருப்பதைவிட, எழுபது கோடி எதிரிகள் மத்தியில் வாழ்வது நன்மையுடையது என்பதாகும்.

திருக்குறளிலே நாட்டைப்பற்றிக் கூறுகின்ற பொழுது,

**“பல்கூழும் பாழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும்
கொல்குறும்பும் இல்லது நாடு”**

எனக் கூறப்படுகின்றது. அதாவது, எந்தவித இலட்சியங்களுக்காகவும் அல்லது எந்தவித அரசியல் கொள்கைகளுக்காகவும் தங்களை அர்ப்பணிக்கின்ற அல்லது ஒரு சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் நிற்காத பல்வேறு குழுக்களையும், உள்ளக்குள்ளேயே இருந்துக்கொண்டு சதி செய்கின்ற உட்பகையினையும், அங்குமிங்கும் அலைக்கழிக்கவல்ல சிற்றதிகாரம் கொண்டிருக்கின்ற அந்தத் துரும்பர்களையும் கொண்டிராதது தான் நாடு என்று அதில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படி இல்லாததான ஒரு நாட்டிலே இருந்துக்கொண்டு தன்னுடைய மக்களுக்காக, அந்த மக்களுடைய அபிலாஷைகளை தன்னுடைய ஏககுரலில் - தன்னுடைய தனிக் குரலில் - வெளிப்படுத்திய ஒரு மாமனிதன் மறைக்கப்பட்டு விட்டான். ஆனால், இது அவருடைய இலட்சியப் பயணத்தை, அவர் எந்தத் தடத்தில் தமிழ் இனம் செல்லவேண்டும் என்று கனவு கண்டாரோ, அந்த இலட்சியப் பயணத்தை - தடைசெய்வதாக இருக்க முடியாது என்பதற்காகத் தான் - இனிப்பிறக்கப்போகின்றவர்கள் எப்படி இருப்பார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட்டேன்.

1802ஆம் ஆண்டு மில்டன் என்ற கவிஞனுடைய மறைவின்போது ஆங்கிலக் கவி வில்லியம் பேட்றன் குறிப்பிடுகையில், “We are all return to us again and we freedom and power.”

Thank you

இனிய நண்பர் குமார் மறைவு !

(பழ. நெடுமாறன்)

அகில இலங்கைத் தமிழர் காங்கிரஸ் தலைவரும் எனது இனிய நண்பருமான குமார் பொன்னம்பலம் படுகொலை செய்யப்பட்ட செய்தி என்னை மட்டுமல்ல உலகம் முழுவதிலும் வாழும் தமிழர்களை அதிர்ச்சியடைய வைத்துள்ளது. புகழ் மிக்க குடும்பத்தில் பிறந்து மேல்நாட்டுக் கல்வி பயின்று சிறந்த சட்டமேதையாகத் தொழில் புரிந்த குமார் பொன்னம்பலம் விரும்பியிருப்பாரானால் வளமான வாழ்க்கையை நடத்தியிருக்க முடியும். அவரைப்போன்ற மெத்த படித்த தமிழர்கள் சிலா சிங்கள அரசின் கைக்கூலிகளாக மாறி தமிழ் இனத்திற்கு தொடர்ந்து துரோகம் செய்து வருவதைப் போல அவர் செய்ய மறுத்தார்.

அவருடைய அறிவையும் ஆற்றலையும் செல்வத்தையும் தமிழ் மக்களுக்காக முழுமையாக அர்ப்பணித்தார். விடுதலைப் புலிகளின் வீரஞ்செறிந்த போராட்டத்தின் மூலம்தான் ஈழத் தமிழர்களுக்கு விடிவு கிடைக்கும் என்பதில் உறுதியான நம்பிக்கை அவருக்கு இருந்தது. உலகமெலாம் சென்று ஈழத் தமிழர்களின் துயரங்கள் குறித்துப் பிரசாரம் செய்தார். ஆதரவு திரட்டினார். கதிர்காமர் போன்ற எட்டப்பர்கள் வெளிநாடுகளில் செய்த பொய்ப் பிரசாரங்களைத் தொடர்ந்து அம்பலப்படுத்தினார். சிங்கள அரசுக்கு அவர் ஒரு சிம்ம சொப்பனமாக விளங்கினார்.

தொலைபேசி வாயிலாகவும் கடிதங்கள் மூலமாகவும் மட்டும் தொடர்பு கொண்டு நாங்கள் பல்லாண்டு காலமாக நட்பு பாராட்டி வந்தோம். ஒரு நாள் காலையில், சென்னை மயிலையில் உள்ள எனது வீட்டிற்குள் திடீர் என்று நூழைந்த அவர் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டபோது வியப்பினாலும் மகிழ்ச்சியினாலும் நான் திகைத்துப் போனேன். பின்னர் நீண்ட நேரம் மகிழ்வோடு உரையாடிக் கொண்டிருந்தோம். நான் எழுதிய எல்லா நூல்களும் வேண்டுமென்று கேட்டு வாங்கிக்கொண்டு சென்றார். மதுரையில் கடந்த ஆண்டு ஈழத் தமிழர் எழுச்சி மாநாடு நடைபெற்றபோது அதற்கு அவரைவும் நான் அழைத்திருந்தேன். வருவதற்கு அவர் மிகவும் விரும்பினாலும் அப்போது ஜெனீவாவில் நடைபெற்ற மனித உரிமைகள் கமிஷன் கூட்டத்திற்குச் செல்ல வேண்டியிருந்ததால் அவரால் வரமுடியவில்லை என்பதை அவர் எனக்குத் தெரிவித்தார். கொழும்புக்கு வருமாறு என்னை அவர் திரும்பத் திரும்ப அழைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

சிங்களக் கடற் படைவினரால் கைது செய்யப்பட்ட தமிழ்நாட்டு மீனவர்கள் பற்றிய விபரங்களை அவருக்குத் தெரிவிக்கும் போதெல்லாம் அவர் கொழும்பு நீதிமன்றங்களில் முறையிட்டு அவர்களை விடுவிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை உடனுக்குடன் செய்து தந்தார்.

தமிழீழத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் நடைபெறும் நிகழ்வுகள் குறித்து இருவரும் அடிக்கடி தொலைபேசி மூலம் கருத்துக்களை பரிமாறிக்கொள்வோம். இந்த ஆண்டில் தமிழகத்திற்கு வர இருப்பதாகக் கூறியிருந்தார். ஆனால் கொலை காரர்கள் அவரது இன்னுமிரைப் பறித்து விட்டனர். அவரின் மறைவு ஈழத்தமிழர்களுக்கு மட்டுமல்ல உலகத் தமிழர்கள் அனைவருக்கும் பேர் இழப்பாகும். மலரப்போகும் தமிழீழத்திற்கு அவருடைய அறிவும் ஆற்றலும் திறனும் முழுமையாகப் பயன்பட வேண்டிய வேளையில் அவர் மறைந்தது மிகப் பெரும் இழப்பாகும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு நல்ல நண்பரை இழந்து விட்ட துயரம் என் நெஞ்சில் கவிழ்ந்துள்ளது. இது ஒரு ஆறாத துயரமாகும்.

நண்பர் குமாரின் அருமைத் துணைவியார் டாக்டர் யோகி, மகள் மிருணாளினி, மகன் கஜேந்திரகுமார் ஆகியோரின் ஆறாத துயரத்தை உலகத் தமிழர்களுடன் நானும் பகிர்ந்துகொள்கிறேன்.

சிங்கத்தின் குகைக்குள் அஞ்சா நெஞ்சத்தவர் மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம்

ஆங்கிலேயரின் அடக்குமுறையை எதிர்த்துக் கைதான சிங்களவருக்காக வாதாடி நியாயத்தை நிலை நிறுத்தியவர் சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன், 1919இல் இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் அமைந்ததும், அதன் முதல் தலைவராக தேர்வானவர் சேர் பொன்னம்பலம் அருணாசலம்.

இலங்கையின் விடுதலை முயற்சிக்குக் இவ்விருவரும் ஆற்றிய பணிகளைச் சிங்களவர் போற்றினர். எனினும் இவர்களைப் போன்ற சிறந்த தலைவர்களைச் சிங்களவரால் உருவாக்க முடியவில்லை.

சிங்களவருடன் இணைந்து பணிபுரிந்த பின், ஏமாற்றத்துடன் இவ்விரு தலைவர்களும் யாழ்ப்பாணத்திற்குத் திரும்பினர். தமிழர்களைப் பயன்படுத்தி ஆங்கிலேயரிடமிருந்து விடுதலையை பெறச் சிங்களவர் முயல்கிறார்கள். விடுதலை பெற்ற பின்பு தமிழர்களைச் சிங்களவர் அடக்குவர், ஒடுக்குவர், எனவே தமிழர்களே சிங்களவர்களை நம்பாதீர் என இராமநாதனும், அருணாசலமும் ஈழத் தமிழரிடம் தம் இறுதிக் காலங்களில் கூறினர். இஃது அநுபவ அடிப்படையான கூற்று.

இந்தத் தலைவர்களின் இம் மரண வாக்குமூலமே 1944இல் அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் உருவாக ஏதுவாக அமைந்தது.

சிங்களவரும் தமிழரும் ஒரே தேசியக் கட்சிக்குள் செயல்பட முடியாததால் அப்பொழுது திரு. கணபதிப்பிள்ளை காங்கேயர் பொன்னம்பலம் அவர்கள் அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியை அமைத்தார். இலண்டனில் சட்டம் பயின்று, வழக்குரைஞராகித் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் புலமை பெற்றுப் பேச்சாற்றல் மிக்கவரான திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், தமிழன் என்று சொல்லடா தலை நிமிர்ந்து நில்லடா என்ற வரிகளைத் தமிழரிடையே பரப்பினார். தமிழ் உணர்வை ஊட்டினார். 1947 தேர்தலில் தமிழ் மக்கள் அவர் தலைமையை ஏற்றனர். அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் வேட்பாளர்களைத் தேர்வு செய்தனர். வேறு எந்தக் கட்சியும் தமிழர் தாயகத்தில் வெற்றிபெற முடியவில்லை.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் முதன் முதலாக ஈழத் தமிழர் தாயகத்தில் தமிழ்த் தேசிய உணர்ச்சியை ஊட்டிய பெருமை திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலத்திற்கே உரியது.

தமிழரின் உரிமைகளை மதியுங்கள் எனச் சிங்களவரிடம் நயமாக எடுத்துரைத்தோம். சட்டங்களைச் சுட்டிக் காட்டினோம். மனித உரிமைகளைக் கூறினோம். அறவழியில் போராடினோம். ஆனாலும் சிங்களவர் கேட்கவில்லை. எனவே தமிழ் மக்களே நீங்கள் தமிழ் ஈழம் என்ற தனியான அரசை அமைத்து ஆட்சி செய்க என 1976இல் வட்டுக்கோட்டையில் நடைபெற்ற தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி மகாநாட்டில் தமிழ் ஈழத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிய தலைவர்களுள் திரு.ஜி. ஜி . பொன்னம்பலமும் ஒருவர்.

1977இல் தான் இறப்பதற்கு முன்பாகத் திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கிய ஆணையே தமிழ் ஈழத் தீர்மானமாகும்.

அவர் வழியில் வந்தவர் திரு. குமார் பொன்னம்பலம், அஞ்சாநெஞ்சராக, தந்தையைப் போலவே வழக்கறிஞரானார். தொழிலில் புகழ் பெற்றார். தந்தை வழி அரசியலுக்கு வந்து தமிழ் மக்களுக்குச் சேவை புரிய விழைந்தார். ஆனாலும் அவருக்குத் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி மூலம் தேர்தலில் போட்டியிட வாய்ப்பு இல்லாமல் போனது. எனவே திரு. குமார் பொன்னம்பலம் தனது தந்தையார் தலைமை தாங்கிய

கட்சியான அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தலைமை ஏற்றார். மீண்டும் அக்கட்சியை வளர்த்தார். சிங்களப் பேரினவாதத்தை விரட்டியடிக்கத் தமிழ் மக்களைத் திரட்டினார். உள்ளூரிலும் உலக அரங்குகளிலும் கண்டனக் குரல் எழுப்பினார். சிங்கள வன்முறை இனவெறி அரசியலே தமிழ் ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் அடித்தளம் என்பதை விளக்கினார். சிங்கள இனவெறிக் கொள்கையின் அடித்தளங்களை அக்குவேறு ஆணிவேறாகப் பிய்த்துக் காட்டினார். அவரைக் கண்டு சிங்கள அரசு மிரண்டது.

சிங்கள இனவெறியர்களுக்கும் அவர்களின் மகுடமான பேரினவாத அரசுக்கும் அவர் சிம்ம சொப்பனமானார். அவர் கலங்கவில்லை. பேரினவாதத்தை எதிர்க்கத் தயங்கவில்லை, சிங்கத்தின் குகைக்குள்ளேயே சென்றார். சவால் விட்டார்.

தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் ஆயுதப் போராட்டத்தைத் திரு. குமார் பொன்னம்பலம் ஆதரித்தார்.

இதனால் நீதிக்கும் நியாயத்துக்கும் பயந்தோடிய சிங்களத் தலைமை, குள்ளநரிக் கூட்டத்தை ஏவியது. ஒளிந்திருந்து அவரைத் தாக்கியது. சிறந்த குடும்பத் தலைவனாக இருந்த திரு. குமார் பொன்னம்பலத்தை மிக இளவயதிலேயே கோழைத்தனமாகக் கொலை செய்தது.

தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் அவருக்கு மாமனிதர் என்ற பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்பித்தனர். இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தலைசிறந்த தமிழர்களுள், மனிதர்களுள் திரு. குமார் பொன்னம்பலம் ஒருவர்.

தமிழ் ஈழத்தை தவிர வேறு எந்தத் தீர்வும் தமிழர்களுக்கு விடிவைக் கொடுக்காது எனத் திரு. குமார் பொன்னம்பலம் இறுதி வரை கூறிவந்தார். அதற்காக வாதாடி வந்தார். அவர் மறைந்தாலும், அவர் தந்தையார் திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் கண்ட தமிழீழக் கனவு திரு. குமாரின் மகன் காலத்தில் முழுமையாக நிறைவேறும் என நம்புகிறேன்.

பாட்டாளி மக்கள் கட்சி

திண்டிவனம் - 604001

விழுப்புரம் மாட்டம்,

11 - 11 - 2000

அன்புடன்

(டாக்டர் ச. இராமதாஸ்)

நிறுவனர் - பா.ம.க.

அமரர் குமார் பொன்னம்பலம்

தமிழ் மக்களின் சார்பாக சர்வதேச ரீதியில் குரல் கொடுத்துவந்த திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் மறைந்து ஓராண்டு நிறைவு பெற்றுள்ளது. இவர் தமிழ் மக்கள் மனதில் என்றும் நினைவு கூறப்பட வேண்டிய மனிதநேயப் பண்புடைய ஓர் சட்டத்தரணியும் ஆவர். திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களின் மறைவு அவரது குடும்பத்தினர், உற்றார், உறவினர், நண்பர்களுக்கு மட்டுமன்றி குறிப்பாக தமிழ் மக்களுக்கும், இலங்கை மக்களுக்கும் பேரிழப்பாகும்.

திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் தமிழ் மக்கள் இன்று எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை உலகின் பல பகுதிகளிலும் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். தமிழ் மக்களின் துன்ப துயரங்களை களையவேண்டும் என்பதற்காக பல ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். மற்றும் பல்துறைசார் விடையங்களிலும் கரிசனையோடு முன்னின்று அயராது உழைத்தார்.

இவரது தந்தை அமரர் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் இலங்கைத்தமிழ் காங்கிரஸ் தலைவராகவும் தமிழ் அரசியல் 40, 50, 60களில் இலங்கை அரசியலில் பெரும்பங்கு வகித்ததுடன் சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது அமைச்சரவையில் கைத்தொழில் அமைச்சராகவும் கடமையாற்றிய புகழ்பூத்த சட்டத்தரணியின் மாணவராவார். தந்தை வழியிலும் திரு. குமார் பொன்னம்பலம் சட்டத்தரணியாகவும் அரசியலில் ஈடுபட்டபொழுது இவரது அரசியல் ஈடுபாடு தந்தையிலும் வேறுபட்டதாக இருந்தது. இவர் சட்டம், மனித உரிமைகள், சிறுபான்மையினர் நலன்கள், கல்வி போன்ற விடயங்களில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டவராகவும் திகழ்ந்தார்.

அரசியல் தேர்தல்கள் பலவற்றிலும் போட்டியிட்டு அவற்றில் வெற்றிகொள்ள முடியாமல் இருந்தாலும்கூட இவர் அரசியலில் இருந்து ஒதுங்காமல் கூடிய ஈடுபாட்டுடன் செயற்பட்டார். தனது மனதில் தோன்றுவதையே நேரடியாக வெளிப்படுத்தும் தன்மை கொண்டவர். தேர்தல்களில் தொடர்ந்து தோல்விகள் வந்தபொழுதும் தோல்வியை பொருட்படுத்தாது, எந்த மக்களுக்காக பாடுபட வேண்டுமென நினைத்தாரோ, அம்மக்களுக்காக தொடர்ந்தும் அயராது உழைத்தார். மக்கள் சுதந்திரமாக வாழவேண்டும் என்பதற்காக நீதிமன்றங்களில் நியாயத்துக்காக பணம்பெறாமல் வாதாடியவர்.

அமரர் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இந்து பல்கலைக்கழகம் ஒன்று அமைய வேண்டும் என விருப்பம் கொண்டிருந்தும் அத்தகையதொரு பல்கலைக்கழகம் அமையவில்லை. 1974ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண வளாகம் அமைக்கப்பட்டு, பின்னர் 1979 ஆம் ஆண்டு இவ்வளாகம் பல்கலைக்கழகமாக தரமுயர்த்தப்பட்ட பொழுது பல்கலைக்கழக பேரவையில் அங்கத்தவராக இருந்ததோடு, பல்கலைக்கழகத்தின் வளர்ச்சிக்காகவும் பணியாற்றியவர் திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் ஆவார். இவர் மக்களுக்காக ஆற்றிய பணிகளும், செயல்களும் என்றும் மக்கள் மத்தியில் நிலைத்து நிற்கும் என்பது திண்ணம்.

பேராசிரியர் : பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை
துணைவேந்தர்,
யாழ் பல்கலைக் கழகம்.

அமரர் திரு. ஜி. ஜி. குமார்

எம்மவர்கள் அனைவரும் ஒரு நிலைதடுமாறாத, நடுநிலைமை வகிக்கும் மிதமான, நிதானமால் நடுத்தரமான தலைமைத்துவம் அற்றுப்போய் துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் திரு. குமாரின் மறைவு ஒரு பேரிழப்பாகும்.

அமரர் குமாரை அவரின் சிறு வயது பராயத்தில் இருந்து எனக்கு நன்கு தெரியும். மிகவும் துடிப்பான, குழந்தைபோன்று எல்லோருடனும், கலகலப்பாகப் பேசும் மனோபாவம் கொண்ட திரு. குமார், சட்டத்துறையில் எமது பிராந்தியத்தில் மிகவும் பிரபல்யம் படைத்த அவரது தந்தையார் அமரர் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் போன்று, மிக உச்சநிலைக்கு உயர்ந்தவர். சர்வதேச ரீதியில் பிரபல்யம் அடைந்தார்.

ஒரு சமுதாயத்துக்கு ஒவ்வொரு துறையிலும் பாண்டித்தியம் பெற்ற நபர்கள் அவசியம். அந்த நோக்கில் திரு. குமார் அவர்கள் தன்னால் தன் பங்கையாற்றி வந்தார். அந்த வேளையில் மற்ற விலைமதிக்க முடியாதவர்களின் இழப்புக்களோடு திரு. குமாரின் மறைவு தமிழ் சமுதாயத்துக்கு வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ந்தது போன்றோ அல்லது பணையில் இருந்து விழுந்தவனை மாடு வந்து மிதித்தது போன்றோ ஒப்பானதாகும். இதற்கெல்லாம் “காரணம்” சாபக்கேடு என்று கூறப்படுகின்றது. எது வென்றாலும், நாம் அனைவரும் அறிந்த உண்மையென்னவெனில், “உடல் அழியும் ஆனால் அதனுள்ளிருக்கும் ஆத்மா அழிவதில்லை” என்பதாகும்.

மனிதன் பிறக்கின்றான், வாழ்கின்றான், இறக்கின்றான் என்பதைக் கண்கூடாகக் கண்ட திருநாவுக்கரசு நாயனார் “செத்துப்பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றாரே” என்று மனித குலத்தை நினைத்துத் துன்பப்பட்டுப் பாடினார்.

அன்னாரின் குடும்பத்தினருக்கு எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதோடு அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய நாம் தினமும் வழிபடும் விநாயகப் பெருமானை இறைஞ்சி வேண்டுகின்றேன்.

சி. கனகரத்தினம் ஜே. பி. யூ. எம்.

அரச சட்டத்தரணி - யாழ்ப்பாணம்,
அகில இலங்கை சமாதான நீதிபதியும்,
உத்தியோகப்பற்றற்ற நீதிவானும்,
தலைவர், திவ்விய ஜீவன சங்கம்,
யாழ்ப்பாணம்.

Court Complex, Vavuniya.

வவுனியா

16-02-2001

பிறர் துயர்களையும் முயற்சியினால் மற்றவர்கள் துன்பம் துடைக்க முற்பட்ட காரணத்தினால் தன்னுயிர் ஈர்த்தவர்கள் தியாகிகளாக சரித்திரத்தில் இடம் பிடிப்பது வரலாற்று உண்மை. அடக்கப்பட்டவர்களினதும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களினதும் குரலாக மாறி அமரர் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களின் குரல் ஒங்கி ஒலித்ததுதான் அவரது அகால மரணத்திற்கான காரணம். என்பதை வேதனையோடு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய துர்ப்பாக்கியம் எங்களுடையது. கொடுமையான பயங்கரவாதச் சட்டத்தின் கீழ் அநியாயமாக கைது செய்யப்பட்டு, அபாண்டமான குற்றச்சாட்டுக்கள் சுமத்தப்பட்ட பல நூற்றுக்கணக்கான வாலிபர்களின் விடுதலைக்காக எவ்வித பிரதிபலனும் கருதாது ஓயாது உழைத்தவர் அமரர் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள். மற்றவர்களின் துயரத்தை மனதால் உணர்ந்து தாமாகவே முன்வந்து துயர் துடைக்கும் பெருமனது அவருடையது. 1985ம் ஆண்டளவில் நான் இராணுவத்தால் கைது செய்யப்பட்டபோது எனது உதவிக்கு ஓடோடி வந்த உத்தமர். அவர் தலையீடு இல்லாதிருப்பின் எத்தனை ஆண்டுகள் நான் சிறையில் இருந்திருப்பேனோ இறைவனுக்குத்தான் தெரியும்.

மனித நேயம் கொண்ட ஒரு உத்தமர் இவ்வுலகில் இருந்து அகற்றப்பட்டது வேதனைக்குரியது. அவர் மறைந்தாலும் அவரின் செயல் தீரமும் தியாகமும் அவரின் பெயர் என்றென்றும் நிலைத்திருக்க உறுதுணையாக நிற்கும்.

மு. சிற்றம்பலம்

தலைவர்

சட்டத்தரணிகள் சங்கம்

வவுனியா.

மாமனிதன் என்கின்ற ஈழவன்

இலங்கையிலுள்ள தமிழ் பேசும் மக்களுக்கெதிராக கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ள காட்டுமிராண்டித்தனமான வன்செயல்களை உலகளாவிய ரீதியில் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவந்து கொண்டிருந்த ஒரு கம்பீரமான ஜனநாயகக் குரல் நசுக்கப்பட்டு ஓராண்டு முடிவடைகிறது. எமது தானைத் தலைவன் குமார் பொன்னம்பலம் எம்மிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு ஓராண்டு முடிவடைகிறது என்பதைவிட, தமிழ் பேசும் மக்களின் குரல் நசுக்கப்பட்டு அவர்கள் நிரக்கதிகளாக்கப்பட்டு ஓராண்டு முடிவடைகின்றது என்று கூறுவதே சாலப் பொருத்தமானது. எமது தலைவரின் மறைவு சர்வதேசரீதியில் தமிழ்மக்களின் தலைமைத்துவத்தில் பாரிய இடைவெளியையும், அதேநேரம் நிரப்பப்படமுடியாத வெற்றிடத்தையும் ஏற்படுத்திவிட்டது என்பதில் மாற்றுக்கருத்திற்கு இடமில்லை. வெறும் அறிக்கை அரசியலையே நடத்திக்கொண்டு அரசின் அடிவருடிகளாகச் செயற்பட்டுவரும் இரட்டைநாக்கு தமிழ் அரசியல்வாதிகளைப் போல் அல்லாது, தமிழ்மக்களுக்காக தன்னையே அர்ப்பணித்து செயற்பட்டு வந்த குமார் பொன்னம்பலம் என்னும் ஒரு தனிமனித சக்தி பேடித்தனமாக கொலைசெய்யப்பட்டமை ஒரு ஜனநாயக நாடான இலங்கையில் ஜனநாயகம் இறந்து பல வருடகாலம் கடந்துவிட்டது என்ற கருத்தையே வலுப்படுத்தி நிற்கின்றது.

தமிழீழ விடுலைப்புலிகளின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனின் அரசியல் சித்தாந்தத்தை சஞ்சலமேதுமின்றி ஏற்றுக்கொண்டு, அவரின் போராட்டத்தை வெளிப்படையாகவே ஆதரிப்பவன் என்று பகிரங்கமாக கூறிவந்த எமது தலைவர் எமது தமிழினத்தின் ஏகோபித்த தலைவர் என்ற ஸ்தானத்தினை நோக்கிய பயணத்தின் இறுதிக்கட்டத்திலே எம்மை விட்டுப்பிரிந்துவிட்டார். தமிழ் பேசும் மக்களின் நியாயபூர்வமான அரசியல் அபிலாசைகளை ஜனநாயக ரீதியில் பெற்றுவிடுவதற்காக காந்திய வழியில் போராடிவந்தவர் எமது தலைவர். குமார் பொன்னம்பலம் என்ற சிம்மக்குரலோனை கொலை செய்ததன் மூலம் ஒட்டு மொத்த தமிழ் சமூகத்தையே அழித்தொழித்துவிடலாம் என்ற எண்ணம் எவருக்கும் இருக்குமாயின் அது முட்டாள்களின் மூளையிலிருந்து உதிக்கும் எண்ணமாகவே இருக்கப்போகிறது. எமது தலைவர் மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலத்தின் இலட்சியப்பாதையில் என்றும் அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ் வீறுநடை போட்டுக்கொண்டே இருக்கும். இதுவே நாம் எமது தலைவருக்கு செலுத்தும் ஒரு நன்றிக்கடனாக இருக்கட்டும். உலகின் ஏதாவது ஒரு மூலையில் கடைசித்தமிழன் இருக்கும் வரையில் உனது பெயர் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கும்.

நன்றி

தனபாலசிங்கம் ஜனகன்

பகைவர்களின் கோழைத்தனத்திற்கு பலியானவர் :

குமார் பொன்னம்பலத்திற்கு “மாமனிதர்” விருது

விடுதலைப்புலிகள் இயக்க தலைவர் பிரபாகரன் அறிவிப்பு !

பகைவனின் கோழைத்தனத்திற்கு பலியாகிவிட்ட குமார் பொன்னம்பலத்திற்கு “மாமனிதர்” விருது வழங்கப்படும் என்று விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத் தலைவர் பிரபாகரன் கூறியுள்ளார்.

இலங்கை தலைநகர் கொழும்புவில் மனித வெடிகுண்டு தாக்குதல் சர்வ சாதாரணமாக ஆகிவிட்டது. கடந்த மாதம் 18ந் திகதி இலங்கை அதிபர் சந்திரிக்காவை கொலை செய்ய மனித வெடிகுண்டு தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. அதில் 23 பேர் பலியானார்கள். சந்திரிக்கா மயிரிழையில் உயிர் தப்பினார்.

அந்த அதிர்ச்சியில் இருந்து மக்கள் மீள்வதற்குள் இலங்கை பிரதமர் திருமதி பண்டாரநாயகா மற்றும் துணை ராணுவ மந்திரி அனுருத்தா ரத்வத்தே ஆகியோரை கொலைசெய்ய கொழும்பில் கடந்த 5ந் திகதி பெண்மனித வெடிகுண்டு தாக்குதல் நடந்தது. இந்த தாக்குதல் குறி தவறி 13 பேரைப் பலி வாங்கிவிட்டது.

சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்

இச்சம்பவம் நடந்த அடுத்த 2 மணி நேரத்தில் இலங்கை தமிழர் தலைவர் குமார் பொன்னம்பலம் (வயது 60) சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

இவரது திடீர் மறைவையொட்டி, தெற்குக் கொழும்பில் உள்ள கருத்துறை சிறையில் உள்ள தமிழ் கைதிகள் கறுப்புக் கொடியேற்றி துக்கம் அனுசரித்தனர். இது தொடர்பாக “ஜெயில்” வார்டன்களுக்கும் தமிழ் கைதிகளுக்கும் இடையே மோதல் உருவானது.

சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் கைதிகளை ஜெயில் வார்டன்கள் அடித்தார்கள். ஜெயில் கைதிகளும் திருப்பி தாக்கினார்கள்.

2 பேர் பலி

இதனால் ஜெயிலுக்குள் கலவரம் மூண்டது. இதில் 2 பேர் கொல்லப்பட்டனர். ஜெயில் கைதிகள் கொல்லப்பட்டார்களா? அல்லது ஜெயில் வார்டர்கள் கொல்லப்பட்டார்களா? என்பது தெரியவில்லை. இந்த கலவரத்தில் சிறை அதிகாரிகள் உட்பட 50 பேர் படுகாயமடைந்தனர். இந்த சிறைக்கலவரம் தொடர்பாக முழு விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்று தமிழ் இயக்கங்களின் தலைவர்கள் அரசுக்கு கோரிக்கை விடுத்துள்ளார்கள்.

தமிழர் தலைவர் குமார் பொன்னம்பலத்தின் திடீர் மறைவையொட்டி அவரது குடும்பத்தினர்களுக்கு அதிபர் சந்திரிக்கா ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துள்ளார்.

தமிழீழ விடுதலை அமைப்பு (டெலோ), ஈ. பி. ஆர். எல். எப், பிளாட் உட்பட பல்வேறு தமிழ் இயக்கங்கள் பொன்னம்பலம் சுட்டு கொல்லப்பட்ட சம்பவத்திற்குக் கடும் கண்டனம் தெரிவித்துள்ளன. பொன்னம்பலத்தின் இறுதிச் சடங்கு இன்று நடைபெறுகிறது.

ஈழவேந்தன் இரங்கல்

தமிழீழ விடுதலை அணியின் பொதுச் செயலாளர் மா. க. ஈழவேந்தன் விடுத்துள்ள அறிக்கையில் கூறியிருப்பதாவது:-

தமிழ் ஈழத்தில் விடுதலைக்காக துணிவோடு ஓங்கிக் குரலெழுப்பிய பெயர் பெற்ற வழக்கறிஞர் குமார் பொன்னம்பலத்தின் உயிர் பறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வுலகைச் சுற்றி வரும் விண்மீன்களின் எண்ணிக்கை எண்ணப்படுகிறது. அவற்றின் தொலைவு அளவிடப்படுகிறது. எனினும் இச்சூழ்நிலையில் கூட அயல் நாட்டில் வசிக்கும் மக்களின் உணர்வுகள், வேட்கைகள் ஆகியவற்றின் ஆழத்தை உணராத நிலையில் இங்கு அறிவாளிகள், புத்திஜீவிகள் செயலற்று இருப்பதினால் அறியாமை தலை துக்கி ஆட்சி செலுத்துகிறது. இதன் விளைவு எங்கும் எல்லையற்ற சாவும் எண்ணிப் பார்க்க முடியாத பேரழிவும் ஏற்பட்டு வருகின்றன.

இங்கு எழுப்பப்படும் கேள்வி யார் சாகடிக்கப்படுகிறார் அல்லது யாரால் சாகடிக்கப்பட்டார் என்பது அல்ல. ஒவ்வொரு சாவிலும் நீதிதான் சாகடிக்கப்படுகிறது. அத்தோடு இந்தச் சாகடிப்பில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அறியாமைமயில் அழுந்தியுள்ள வெறியர்களாகவே சாட்சியளிக்கின்றனர்.

மனச்சாட்சி உள்ள நீதியை நிலை நாட்டப் போராடுபவர்களுக்கு அவரின் வாழ்க்கை ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் அதுவே ஈழத்தமிழரின் விடுதலைக்கும் இலங்கைத் தீவின் உண்மையான அமைதி நிலுவதற்கும் வழிவகுக்கும். இவரின் இன்னுயிர் இறையருளில் கலந்து அமைதியுற இறைஞ்சி நிற்கிறோம்.

இவ்வாறு அதில் கூறப்பட்டுள்ளது.

மாமனிதர் விருது :

விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத் தலைவர் பிரபாகரன் விடுத்துள்ள அறிக்கையில் கூறியிருப்பதாவது:-

தாயக தேசத்தின் விடுதலையை தணியாத இலட்சியமாக வரித்து, அந்த உன்னத லட்சியத்திற்காக அரும்பணி ஆற்றிவந்த ஒரு அபூர்வமான மனிதரை நாம் இழந்துவிட்டோம். விடுதலைக்காக எரிந்து வந்த ஒரு லட்சியச்சுடர் அணைந்துவிட்டது. பகைவனின் கோழைத்தனத்திற்கு தமிழினப் பற்றாளர் ஒருவர் பலியாகிவிட்டார்.

குமார் பொன்னம்பலம் அரசியல் சுயநலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு தனித்துவமான மனிதர். ஒரு புரட்சிகரமான அரசியல்வாதி நேர்மையுடன், நெஞ்சுறுதியுடன் மனித நீதிக்காக குரலெழுப்பி வந்தவர். சிங்களத்தின் தலைநகரில் தனித்துநின்று சிங்களப் பேரினவாதத்திற்கு சவால் விடுத்து வந்தவர். ஆபத்துக்கள் சூழ்ந்திருந்த போதும் அஞ்சா நெஞ்சத்துடன் அநீதியை எதிர்த்துப் போராடியவர்.

பொன்னம்பலம் ஒரு உயரிய தேசப்பற்றாளர். தமிழீழ தாயகத்தில் ஆழமான பாசம் கொண்டவர், தமிழர் தேசம் தன்னாட்சி உரிமைபெற்று சுதந்திர நாடாக உருவாகவேண்டுமென ஆவல் கொண்டவர். ஆயுதப் போராட்டம் வாயிலாகவே தமிழரின் விடுதலை சாத்தியமாகும் என்பதில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டவர். அதனால் பகிரங்கமாகவே எமது விடுதலை இயக்கத்தையும், எமது இயக்கத்தின் கொள்கையையும் ஆதரித்தார். எமது விடுதலைப் போராட்டத்தை நியாயப்படுத்தி உலக அரங்கில் குரல் கொடுத்து வந்தார். நேர்மைத் திறமையுடன், அபாரமான துணிச்சலுடன் அவர் ஆற்றிய அரும் பணி மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

குமார் பொன்னம்பலத்தின் இனப்பற்றிற்கும், விடுதலைப் பற்றிற்கும் மதிப்பளித்து, அவரது நற்பணியைக் கௌரவிக்கும் முகமாக 'மாமனிதர்' என்ற அதியுயர் தேசிய விருதை அவருக்கு வழங்குவதில் நான் பெருமையடைகிறேன். உன்னத லட்சியத்திற்காக வாழ்ந்த உயர்ந்த மனிதர்களை சாவு அழித்துவிடுவதில்லை. எமது தேசத்தின் ஆன்மாவில் அவர்களுக்கு என்றும் அழியாத இடமுண்டு.

இவ்வாறு அறிக்கையில் கூறப்பட்டு இருந்தது.

மா. க. ஈழவேந்தன்

பொதுச் செயலாளர்

தமிழீழ விடுதலை அணி

கதிரவன், சென்னை 9-1-2000

(மார்சு இதழ்)

ஈழத் தமிழ் மக்களுக்காக ஒலித்த குரல் புத்தாயிரமாம் ஆண்டு ஆரம்பத்திலேயே ஓய்ந்தது

அந்த நாளை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். மலை போல் நிமிர்ந்து நினைத்ததை அச்சமின்றி ஈழத் தமிழருக்காக குரல் கொடுத்த தலைவர் குமார் பொன்னம்பலம் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார் என்ற செய்தி ஊடகங்களில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. உண்மைதானா? நம்ப மறுத்தவர் பலர், நினைத்துக்கூடப் பார்க்க விரும்பாத பலரில் நானும் ஒருவன். அப்படி நடக்கவும் மாட்டாது, நடந்துவிடும் என்று மானமுள்ள தமிழன் எனவும் கூறவும் மாட்டான். என்று சொல்லியவர்கள் எல்லாம் சோகமே தாளாமல் வாய்விட்டு அழுதனர், குமுறினர். குமாருக்கா இது நடந்தது...? என் தம்பி போய்விட்டியா என அழுது புலம்பினர்.

வருடமும் ஒன்றாகி விட்டது. என்னோடு பழகி எனக்கு ஆறுதல் கொடுத்த, கூப்பிட்ட குரலுக்கு குரல் கொடுத்த தலைவர் குமார் பொன்னம்பலம் இறந்து விட்டார் என்று கூறாமல் மனிதருக்குள் மாணிக்கமாக எமக்கெல்லாம் தெரியாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாகவே நான் கருதுகிறேன்.

அறுபதைக் கடந்தால் புது வாழ்வு என்பார்கள். மணி விழாக்களில் மனைவி மக்களுடன் வாழ்பவர்களை இந்த வையகம் போற்றிப் பாராட்டுவது ஈழத் தமிழர் நியதி. பிறருக்குத் துன்பமே நினைக்காத காசிநாதர் காங்கேசர் பொன்னம்பலம் என்னும் இயற் பெயர் கொண்ட குமார் பொன்னம்பலம் அறுபதைக் கடந்தும் வாழ்வார் என்றல்லவா நினைத்தனர். அன்பு மனைவி யோகலட்சுமியாக இல்லறம் காக்கும் நல்லவளாக அமைந்ததால், தாயைப் போல வைத்தியத் துறையில் புகழ் பூத்த மகளாக மிருநாளினியையும், தந்தையைப் போல, பேரனைப்போல சட்டறிஞராக கஜேந்திரகுமாரையும் இறைவன் அவருக்குக் கொடுத்திருந்தார். இந்த இரு செல்வங்களின் சுப நிகழ்ச்சியை வாழ்நாளில் பார்க்கக் கொடுக்காமல் “சாந்த” என்ற சாத்தான் யமனாக வந்து இந்த நல்ல உள்ளத்தை கொடிய துப்பாக்கியால் சுட்டு உயிரைக் குடித்தாலும் நாடும் ஏடும் நற்றமிழ் உலமும் குமாரை மறக்குமா? மறக்கவும் முடியுமா? அவர் வாழ்வு நித்திய வாழ்வு. குமாரின் வாழ்க்கை சுவாரசியம் மிக்கது. செல்வச்சிறப்பில் வாழ்ந்த குடும்பத்தில் பிறந்தவர் அவர். சுகபோகத்தில் திளைத்திருக்கலாம். கல்வியை மதித்தார் தந்தையைப்போல தானும் வர ஆசைப்பட்டார், கல்வியில் ஊக்கம் காட்டினார். சாதாரண மக்களைப் போல் “குமாரும்” கொழும்பு றோயல் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் சென். பற்றிக்ஸ் கல்லூரி, அக்குவனாஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆரம்ப உயர் கல்வியைப் பெற்றுச் சாதனை படைத்தார். இளம் மாணவனாக இருக்கும்போது துடிப்பாகப் பேசுவார் குமார். மாட்டேன் மாட்டேன் என உண்மைக்கு மாறான விடயங்களில் அடம்பிடிப்பது அவரது இரத்தத்தில் ஊறியது. யாராவது ஏதும் கேட்டால் அதனை நிறைவேற்றுவதில் அவருக்கு மனதிலே உற்சாகம் இருக்கும். போட்டி என்று வந்தால் வெற்றி தோல்வியென்று சிந்தியாமல் களம் காண்பதில் தாளா மகிழ்ச்சி மனத்தில் இழையோடியிருக்கும். முடியாது என்று கூறுவது கோழைகளின் கடத்து என அடிக்கடி கூறுவார்.

இளமைத்துடிப்புடன் கல்வியில் அவர் பெற்ற வெற்றிகளையும் கருத்தில் கொண்டு அப்பாவைப்போல தானும் சட்டத்தில் சாணக்கியனாக இருக்க வேண்டுமென்று குமார் விரும்பியதால், தந்தையார் அவரை லண்டன் “கிங்ஸ்” பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டமாணிக் கற்கைநெறியையும், கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டமுதுமாணிப்பட்டத்தையும் பெற்று புதிய சட்ட வல்லுனராக வெளியேறினார். பின்னர் லண்டன் லிங்கன்ஸ் இன் பாரிஷ்டராக உயர்வு பெற்றார்.

1977 ஆம் ஆண்டு அரசியலில் பிரவேசித்த அவர் யாழ்ப்பாணத் தொகுதியில் சுயேட்சை வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டாலும் அவரது திறமையையும், பேச்சு வன்மையையும் நேர்மையையும் கண்ட யாழ்ப்பாண மக்கள் ஒரு சுயேட்சை வேட்பாளருக்கு அதிக வாக்குகளை அளித்தனர்.

1987 ல் இலங்கையில் எந்தவொரு தமிழனும் நினைத்துப்பார்க்காத நிலையில் இருந்தபோது ஒரு தமிழன் ஜனாதிபதி தேர்தலில் போட்டியிடுகிறார், எனக்கே வாக்களியுங்கள் என்று கொழும்பு சுற்றுப்புறங்களில் முழங்கினார். தமிழன் என்று சொல்லடா தலை நிமிர்ந்து நில்லடா என தந்தையைப்போல அவரது ஜனாதிபதி வேட்பாளர் உரை அமைந்திருந்தது.

உணர்ச்சியற்ற முடங்களாக வாழ்ந்த கொழும்பு வாழ் தமிழர்கள் “இவனுக்குத் தேவையில்லாத வேலை” எனச் சாடியதும் உண்டு.

1998ல் அவரது சிந்தனை பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தால் வழக்குகளைச் சந்தித்த ஈழத் தமிழர் பக்கமே திரும்பியது. பயங்கரவாத வழக்குகளில் ஆஜராகுபவர்கள் “பயங்கரவாதிகள்” என மகுடம் சூட்டப்பட்ட போதெல்லாம், தான் தமிழீழவாதி எனக் கூறி அவர்களின் வழக்குகளில் ஆஜரானார். எந்தவித லாபமும் கருதாமல் வழக்காடிய வழக்கறிஞர் குமார்தான். இன்னும் எத்தனையோ அபலங்கள் “குமார் அண்ணன்” காப்பாற்றுவார் என்று மன அமைதிபெற்ற வெஞ்சிறையில் வாடும் பஞ்சு உள்ளங்கள் தங்கள் தலையில் அடித்துக் கதறுகின்றன. அந்த நன்றியுணர்வுதான் குமாரைத் தலைவராக்கியுள்ளது. குமார் எங்கு சென்றாலும் ஈழத்தமிழன் இருந்தமை பற்றி முழங்காமல் நாடு திரும்புவதில்லை.

ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் நிறுவனம் முதல், அவுஸ்திரேலியா, பிரான்ஸ், சுவீற்சர்லாந்து, இங்கிலாந்து, டென்மார்க், ஜேர்மனி, அமெரிக்கா, கனடா போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் ஈழத்தமிழர் அவலத்தை எடுத்துரைத்து வந்தார். சிக்கல் நிறைந்த காலகட்டத்தில் கிருஷாந்தி கொலை மட்டுமல்ல செம்மணி வரலாறு வரை அந்த மனிதர் தான். இலங்கை அரசின் கபடத்தை வெளியுலகிற்கு துலாம்பரமாக எடுத்துக் காட்டினார்.

“தமிழன்”

வலம்புரி - 04 - 02 - 2000

யாழ்ப்பாணம்.

மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம் தமிழரின் தன்மானச் சின்னம்

— சுமந்திரன் —

எதிரிகளின் கோட்டைக்குள் வசித்துக் கொண்டே எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடத்திய ஏந்தல் குமார் பொன்னம்பலம் அமரராகிவிட்டார். நம் கண்களின் முன்னாலேயே தமிழர்களின் தன்மான உணர்வுக்கு தனித்துவமான சின்னமாக உதாரண புருசராக அவர் விளங்கினார். தனது கம்பீரமான கருத்துக்களையும், அவற்றிலுள்ள அசைக்க முடியாத தார்மீக பலத்தையுமே தனது பலமாகக் கருதியவர் அவர். அந்த நம்பிக்கை காரணமாகவே தனக்கெனத் தனியான பாதுகாப்பையோ பரிவாரக் கூட்டங்களையோ அவர் தேடவில்லை. ஏனைய அரசியல்வாதிகளும், எச்சில் சேற்றுக்காக அலையும் எட்டப்பர் கூட்டங்களும் தமக்குத் தமக்கென தனியான பாதுகாப்பு ஒழுங்குகளையும், படைகளையும் வைத்திருந்தபோது அப்படி எனையும் தேடிப் போகாதவர் அவர். அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அவதியுற்ற தமிழ் மக்களின் அவலங்களைப் போக்குவதிலேயே அதிக அக்கறையும் ஆர்வமும் காட்டியவர். நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வரும் நச்சுச்சூழல் நிரம்பிய நாட்டின் தலைநகரில் தம் குடும்பத்தினருடன் வாழ்ந்துகொண்டே தமிழின மக்களின் உரிமைகளுக்காக வெளிப்படையாக மிகுந்த துணிச்சலுடன் ஆணித்தரமாகக் குரல் கொடுத்தவர். இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் ஈழத்தமிழ் மக்களின் உண்மை நிலையை வெளிச்சம்போட்டுக் காட்ட தமது மேலான சட்ட அறிவையும், வாதமிடும் ஆற்றலையும் வாரி வழங்கியவர். அவருடைய ஆணித்தரமான கருத்துக்களையும் வெளிப்படுத்தல்களையும் அதற்குரிய கருத்துக்களின் மட்டத்தில் நேரடியாகச் சந்தித்து எதிர்கொள்ள முடியாத கூட்டத்தினரால் அவர் மிகுந்த கோழைத்தனமான முறையில் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளார். கொழும்பில் வாழும் தமிழர்கள், சிங்களப் பௌத்த பேரினவாதத்திற்கு அஞ்சி அதன் அடிவருடிகளாக மாறினார்கள். அல்லது பேச்சின்றி மௌனம் காப்பவர்களாக மாறினார்கள். அத்தகைய சந்தர்ப்ப வாத சமரசம் எதனையும் செய்ய மறுத்து நின்றமையால் சிங்கள பௌத்தப் பேரினவாதிகளின் கூலிப்படையினரால் அவர் துப்பாக்கியால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார். ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கு ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியை ஆரம்பித்து அதன் தலைவராகவும், புகழ்பெற்ற வழக்கறிஞராகவும் விளங்கிய கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர். பின்பு பாரிஸ்டர் பட்டமும் பெற்றவர். இவர் இலங்கையின் சிரேஷ்ட வழக்கறிஞர்களில் ஒருவராக விளங்கியவர். இவர் தமிழ் மக்களின் துயர் துடைப்பதற்கான பல வழக்குகளில் வாதாடி வெற்றி பெற்றவர். செம்மணிப் புதைகுழிகள் பற்றிய செய்திகள் வெளிவருவதற்குக் காரணமாக இருந்த கிருஷ்ணாந்தி பாலியல் வல்லுறவு வழக்கிலும், அதற்கு முன்பாக மட்டக்களப்பு கொக்கட்டிச்சோலை படுகொலைகள் சம்பந்தப்பட்ட விசாரணைகளின் போதும் கொடுமைகள் புரிந்த இலங்கை இராணுவத்திற்கு எதிராக வாதிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் திறமை மிகுந்த சட்டத்தரணியாக இருந்தபோதும் சிங்கள பௌத்தப் பேரினவாதத்தை தொடர்ச்சியாக எதிர்த்து குரலெழுப்பி வருபவர் என்பதினால் ஜனாதிபதி சட்டத்தரணியாக (President's Counsel) நியமிக்கப்படாது புறக்கணிக்கப்பட்டவர். இவர் தமது அரசியல் வாழ்வின் ஆரம்பத்தில் சில தவறுகள் செய்தபோதும் பின்பு தமது பாதையை நேர்படுத்தி, ஈழத்தமிழ் மக்களின் உரிமைப்போராட்டம் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்துள்ள அண்மைக்காலப் பகுதிகளில் இவரின் பங்களிப்பு மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. ஏனைய தமிழ்

அரசியல்வாதிகள் தடம்புரண்டு தவறான பாதையில் சென்றபோதும் காலத்தின் அவசரம், கடமையறிந்து தளம்பாது தனித்து நின்று துணிச்சலுடன் செயற்பட்டது இவரின் சேவையின் சிகரமாகும்.

நாட்டு விடுதலைக்கான போராட்டத்தில் இருவகை அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று பெளதீக ரீதியான வெளிப்புறப் போராட்டம். மற்றையது உள்புறமாக கட்டியெழுப்பப்படும் உரிமை வாழ்வுக்கான உள்பாங்கினை ஏற்படுத்தும் இயக்கம். தமிழீழ மக்களைப்பொறுத்தவரையில் வெளிப்புறப் போராட்டத்தை தலைவர் மேதகு வே. பிரபாகரன் அவர்களின் வழிநடத்தலின்படி விடுதலைப்புலிகள் முன்னெடுத்துச் செல்கின்றனர். அதில் சிறப்பான, வியத்தகு வெற்றிகளையும் அடைந்து வருகின்றார்கள். ஆனால் உரிமை வாழ்வுக்கான உள்பாங்கினை ஏற்படுத்தும் போராட்ட இயக்கம் என்பது நம்மவர்களிடையே ஒழுங்கான முறையில் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படவில்லை. உரிமை வாழ்வுக்கான உன்னதங்களை நம்மவர் உள்ளங்களில் வளர்க்கும் கருத்துப் பரம்பலுக்கான அரும்பணியில் ஈடுபட்டவரே அமரர் குமார் பொன்னம்பலம் ஆவார். நாம் அந்த மேலான பணியின் முக்கியத்துவத்தையும் அதன் முழுப்பரிமாணத்தையும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். நமது தாயக பூமியின் இடங்களைப் பிடிக்கும் நிலமீட்புப் பணி முக்கியமானதே. அங்கு உரிமை வாழ்விற்கான உள்பாங்கினை ஏற்படுத்தல்களில் இடம்பிடித்து அங்கு உரிமை வாழ்விற்கான உள்பாங்கினை ஏற்படுத்தல் அதைவிட முக்கியமானது.

அரசியல் விடுதலை என்பது ஏன் முக்கியமானது? அது பொருளாதார விடுதலை, கலை, கலாச்சார மறுமலர்ச்சி போன்ற மேம்பட்ட விடயங்களை நாம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வழி செய்கிறது என்பதாலேயே முக்கியமானது. அதாவது அரசியல் விடுதலை மூலமாக நம் மக்களின் மேற்பட்ட வாழ்வுக்கான தீர்மானங்களையும் செயற்பாடுகளையும் மேற்கொள்ளும் அதிகாரம் நம் கைகளுக்கு வந்துவிடுகிறது. எனவே அந்த வாய்ப்பையும் வளங்களையும் வழங்குகிறது என்பதாலேயே அரசியல் விடுதலை முதன்மைப்படுத்தப்படுகிறது. எனவே அதன் பின்விளைவுகள் மக்களின் அபிலாசைகளை நிறைவு செய்வதாக அமைய வேண்டும். நம்மையும் நம்மைச் சுற்றியுள்ள ஆசிய நாடுகளையும், பிற ஆபிரிக்க நாடுகளையும் பாருங்கள். மேற்கு நாடுகளின் ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற்று சுமார் அரை நூற்றாண்டுக் காலம் சென்றபின்பும் இந்த நாடுகளில் பேரழிவுகள் கொண்ட சீரழிவுகள் பல நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதனை நாம் காணலாம். அந்த நாடுகளில் பெரும்பாலான மக்கள் இப்போதும் அடிப்படை மனித உரிமைகளும் வசதிகளும் மறுக்கப்பட்டவர்களாய், துன்பதுயரங்களுடன் ஏழ்மை நிலையில் வாழ்கிறார்கள். இத்தகைய சீரழிவுகள் இடம்பெறுவதற்கு அந்த மக்களிடம் உரிமை வாழ்விற்கான உள்பாங்குகள் வளர்க்கப்பட்டு உரம் பெறாமையே காரணம். இது நமக்கு ஓர் அபாய அறிவிப்பாக விளங்க வேண்டும். எச்சரிக்கை சின்னமாக நாம் இவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு எமது அசமந்த போக்கினை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். நாம் பெறவுள்ள விடுதலை என்பது வீணான கருத்தற்ற விடயமாகப் போக நாம் விடக்கூடாது. மக்கள் மனதில் நமது மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் குறிப்பிடும்

“என்று குணியமிற்கு சுசுந்திரதூகம்

என்று மடியும் எங்கள் அடிமையின் மோகம் ?”

என்ற ஆற்றாமை, தாகமும் தவிப்பும் நிறைந்த மனோநிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

நாடு என்பது வெறுமனே நிலப்பரப்பு மட்டுமல்ல. அது அந்த நாட்டு மக்கள் என்ற பெருஞ் செல்வத்தையே மூலதனமாகக் கொண்டது. இந்த மக்கள் செல்வம் என்பது இப்போது அவர்களின் மூளை

பலத்தையே பெரிதும் குறிப்பதாக வந்துவிட்டது. அதாவது அந்த மக்களின் கல்வியறிவு, வேறுபட்ட தொழில் நுற்பத்திறன்கள், இவற்றையெல்லாம் நெறிப்படுத்தும் உன்னத இலட்சியங்கள், வாழ்க்கைக் குறிக்கோள்கள் என்பன அதன் அம்சங்களாகும். இந்த வகையில் நோபல் பரிசுபெற்ற வங்காள மகாகவி இரவீந்திரநாத் தாகூர் அவர்கள் 'R Country is not teritorial. But Ideational' என்று கூறியுள்ளது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. அதாவது, ஒரு நாடு என்பது நிலப்பரப்பு என்பதல்ல. அது அதன் மக்களின் இலட்சியக் கருத்துக்கள் சார்ந்ததே. எனவே நாம் விடுதலை பெற வேண்டும், வளம்பெறவேண்டும், மேம்பட வேண்டும் என்பதாக நாம் விரும்பினால் அதற்கேற்ப நம்மக்களின் உள்பாங்கில் மாற்றங்கள், உன்னதங்கள் ஏற்பட வேண்டும். இவை பற்றி நாம் மேலும் கூடுதலான ஆர்வமும் அக்கறையும் காட்ட வேண்டும். இதிலுள்ள சிறப்பு என்னவெனில் இந்த மேலான அம்சங்களை நாம் எங்கு வாழ்ந்தாலும் எம்மிடையே ஏற்படுத்திக் கொள்ளல் முற்றிலும் எமது விருப்பத்தையே பொறுத்ததாகும். ஆரவாரமோ, எவ்வித ஆர்ப்பாட்டங்களோ இன்றி அமைதி வழியில் ஒற்றுமையுடனும் கட்டுக்கோப்புடனும் நடந்து இந்த உன்னத உள்பாங்குகளைக் கட்டியெழுப்பலாம். புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலும் அந்த நாட்டு அரசாங்கச் சட்டத்திட்டங்களை மீறாமல் சமாதானமான வழிமுறைகளில் நாம் இவற்றைக் கட்டியெழுப்பலாம். நாமெல்லோரும் எந்த விதிவிலக்குமின்றி பங்களிப்புச் செய்யக்கூடிய பணி இதுவாகும். அத்தகைய சிறப்புகள் நிறைந்த உன்னத உள்பாங்குகளை உருவாக்கும் பணியிலேயே அமரர் குமார் பொன்னம்பலம் ஈடுபட்டிருந்தார். அதனாலேயே அவர் இலங்கையில் மட்டுமன்றி ஈழத்தமிழ் மக்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளுக்கும் சென்று கருத்துப் பரப்பலில் ஈடுபட்டார். அதற்காக அவர் கனடாவிற்கும் கூட பல முறை வந்து இங்கும் தமிழின உணர்வை மேலும் உரம்பெறச் செய்ய முயன்றதை நாம் நன்றியுடன் நினைவு கூரவேண்டும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் யூத மக்களை நாம் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளல் நல்லது. உலகிலுள்ள யூத மக்களின் தொகையில் மூன்றிலொரு பகுதியினர் மட்டுமே இப்போது இஸ்ரேல் நாட்டில் வாழ்கின்றனர். ஏனைய மூன்றிலிரு பகுதியினரும் உலகின் பல்வெறு நாடுகளில் சிதறுண்டு வாழ்கின்றனர். எனினும் இந்த வெளிநாடுகளில் வாழும் யூதமக்களின் பொருளாதார உதவிகளும் பிற உதவிகளும் இஸ்ரேல் நாட்டிற்கு இப்போது கிடைத்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. அதனாலேயே அந்தச் சிறிய நாடு இப்போதும் பலம் பொருந்திய நாடாக விளங்குகிறது. யூதமக்கள் எங்கிருப்பினும் தமது உழைப்பினாலும், ஒற்றுமையான கட்டுக்கோப்பான முயற்சிகளாலும் தம்மைப் பலப்படுத்திக் கொண்டு அந்த நாட்டில் செல்வாக்குள்ளவர்களாக இருப்பதுடன் தமது தாயகமாகக் கருதும் இஸ்ரேல் நாட்டிற்கு உதவுகின்றனர். அவர்களுடைய இந்த உதாரணம் நாம் பின்பற்ற வேண்டியது.

மேற்குறித்த கருத்துக்கள், விளக்கங்கள் என்பவற்றின் பின்னணியில் வைத்துப் பார்க்கும்போதே அமரர் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களின் பங்களிப்பின் பூரணமான பரிணாமம் புரியும். அத்தகைய அவசியமான அகன்றுபட்ட பயனுள்ள உரிமைப் போராட்டப் பணியில் காத்திரமான பங்களிப்புச் செய்தவராக அவர் விளங்குகிறார். அவரைக் கொல்வதின் மூலம் அவர் முன்வைத்த மேலான கொள்கைகளையும் கோட்பாடுகளையும் கொன்றொழித்து விடலாமெனவே கருதியுள்ளனர்.

“தமிழ் மகள்”

கனடா.

மறைந்த மாமனிதருக்கு நமது கடமை

ஈழத்தமிழ் இனத்தின் விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் மறக்க முடியாத ஓர் அத்தியாயம் ஜனவரி 5ம் திகதி 2000 ஆண்டு கொழும்பில் நடந்த எவ்வகையிலும் நியாயப்படுத்த முடியாத மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களின் படுகொலையாகும்.

தனக்கென வாழாது தமிழினத்துக்காகவே வாழ்ந்த, வாழ நினைத்த குமார் அவர்கள் சிங்கள அரசு காதையர்களினால் படுகொலை செய்யப்பட்டார் என்று எண்ணும் போது நெஞ்சம் கனக்கின்றது. இதயம் விம்முகின்றது.

தமிழீழம் தமிழர் தாகம், எமது இன்னுயிர் மூச்சு என்ற கொள்கையோடு ஈழத்தமிழினத்தின் விடுதலை வேள்வியில் தமது உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையையும் அர்ப்பணித்து உழைத்து வரும் ஈடு இணையற்ற விடுதலைப்புவிகள் இயக்கத்தினை முழுமையாக தன் மனதால் நேசித்து, அதற்காகவே உழைக்கத் திடசங்கற்பம் பூண்ட நேரத்தில் மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

உன்னதமான இலட்சியத்திற்காக உயிரைத் தியாகம் செய்யும் மனிதனை மாந்தருக்குள் செய்வமாகின்றான். அந்த வகையில் மாமனிதர் குமார் அவர்களை நினைத்துப்பார்க்கின்றேன்.

படுகொலை செய்யப்பட்ட விடுதலை நெருப்பே ! உங்களை அழித்துவிட்டதாகத் தான் கொலை வெறியர்கள் எண்ணிக் கொண்டார்கள். ஆனால் நீங்களோ அணையாத விடுதலை நெருப்பு என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்க நியாயமில்லைத்தான்.

நீங்கள் படுகொலை செய்யப்பட்ட பொழுது தான் மக்கள் விழித்துக் கொண்டார்கள். நெருப்புக்கள் ஆனார்கள்.

நீறுபூத்த நெருப்புதான் நீங்கள் என்பதை மக்கள் தெரிவித்துக் கொண்ட போது கொலைகாரர் யாரென்பதை தெரிந்து கொண்டது.

மரணம் கோழைக்கு ஒவ்வொரு கணமும் வருகிறது. வீரனுக்கு மரணம் ஒருமுறை தான் வருகிறது. அந்த மரணத்தையும் அந்த வீரன் ஒரு இலட்சியத்திற்காக கொடுத்து விடுவானானால் அவன் மரணத்தையும் வென்ற மகாத்மாவாகி விடுகின்றான்.

அந்த மகாத்மாக்களை எண்ணிப் பார்க்கின்றேன். உன்னையே எண்ணிப்பார் என்று மனிதனைச் சிந்திக்க வைத்த சோக்கி ரட்டீஸ் பெற்றுக்கொண்டதும் நச்சுப் கோப்பை தான்.

பொதுவுடமைத் தாயகத்தின் சிற்பி மாமேதை லெனின், சுதந்திர பாரதத்தின் தந்தை மகாத்மா காந்தி, கெரில்லா புரட்சியின் மூத்த தலைவன் சேகுவரா, வங்கத்து விடுதலையின் தந்தை முஜிபுரகுமான், நவ இந்தியாவின் புரட்சித் தலைவி அன்னை இந்திராகாந்தி இவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் சூப்பாக்கிக் குண்டுகள் தான் பரிசுகள் என்று கறைபடிந்த வரலாறு கோடிட்டுக் காட்டுகின்ற போது, தன் இனத்திற்காக எதிரியின் வாசலில் நின்று உறுமிய குமார் என்ன விதிவிலக்காக?

ஈழத்தமிழினத்தின் சுதந்திரத் தமிழீழம் என்ற புனித இலட்சியத்திற்காக தன் இன்னுயிரை அர்ப்பணித்த மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களுக்கு ஈழத்தமிழினம் செய்ய வேண்டிய கைமாறு அவர் காணத்துடித்த தமிழினம் தலை நிமிர்ந்து வாழ வேண்டும் - மற்றைய இனம் அனுபவிக்கின்ற உரிமைகளை தமிழினம் அனுபவிக்க வேண்டும் - தமிழீழ மண்ணில் தமிழனைத் தமிழனே ஆள வேண்டும் என்பதே. அந்த இலட்சியத்திற்காக போராடுகின்ற விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கு எமது பங்களிப்பினை வழங்குவதே மாமனிதர் குமாருக்கு நாம் செய்கின்ற உண்மையான கடமையே தவிர சுயவிளம்பரத்திற்காக மாமனிதர் குமாரைப் பயன்படுத்துவதல்ல என்பதை புரிந்து கொள்வோமாக.

T. K. பரமேஸ்

- ஈழநாடு (கனடா) 08-01-2001

நீதியின் நெருப்பு.....

துட்டகைமுனுக்குள் திரும்பவும் வந்தனரா
வஞ்சகத்தால் பேசி,
வணங்காமுடி வீழ்த்தினரா?
நாடு விட்டும் போகேன்,
யார்க்கும் பயப்படேன்
கேடு கெட்ட அரசியலைக் கிழிப்பேன்
என்ற நீதியின் நெருப்பு வீழ்ந்ததுவோ
எம் கண்ணீர் அஞ்சலிகள் - நம்நாடு.

வணங்காத் தமிழனின்

அகால மறைவு தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்குப் பேரிழப்பாகும் !

தமிழன், தமிழினம், தமிழீழம் இந்த மூன்றுமே தனது பேச்சாகவும் மூச்சாகவும் குரல் கொடுத்து வந்த அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரசின் பொதுச் செயலாளரும் பிரபல சட்டத்தரணியுமான குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களின் அகால மறைவு தமிழீழ மக்கள் அனைவரையும் அதிர்ச்சியிலும் மீளாத் துயரத்திலும் ஆழ்த்தியுள்ளது. அவரது மறைவு உலகம் வாழ் தமிழர் அனைவருக்கும் ஈடு செய்யமுடியாத இழப்பு என்பதை நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

குமார் பொன்னம்பலத்தின் அரசியல் படுகொலையை நாம் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். அவர் ஸ்ரீலங்கை அரசின் அரசு பயங்கரவாதத்திற்குப் பலியாகிவிட்டார் என்றே நாம் மனதார நம்புகிறோம்.

கனேடிய தமிழர் சங்கங்களின் சம்மேளனத்தோடு குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களுக்கு நெருங்கிய நட்பு இருந்து வந்திருக்கிறது. 1997ம் ஆண்டு மார்ச்சுமீதிங்களில் நாம் தமிழர் புனர் வாழ்வுக் கழக நிதிக்காக நடாத்திய இரவு விருந்தில் சிறப்புப் பேச்சாளராகக் கலந்துகொண்டு அவர் உரையாற்றினார் என்பதை இந்தத் தருணத்தில் நினைவு கூருகிறோம்.

குமார் பொன்னம்பலத்தை இழந்து தவிக்கும் அவரது மனைவிக்கும், மக்களுக்கும் மற்றும் குடும்பத்தாருக்கும் எங்கள் சம்மேளனத்தின் சார்பில் ஆழ்ந்த கவலையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இந்தப் படுகொலையைக் கண்டிக்கவும் அவருக்கு கண்ணீர் வணக்கம் செலுத்தவும் கனேடிய சம்மேளனம் கூட்டம் ஒன்றினை ஒழுங்கு படுத்த உரிய நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்பதை பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். விபரம் பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

- கனேடிய தமிழர் சங்கங்களின் சம்மேளனம்.

தமிழீழத் தேசாபிமானி குமார் பொன்னம்பலத்தின் மறைவு தமிழ் சமூகத்திற்குப் பேரிழப்பாகும் !

பிரபல மனித உரிமைவாதியும் சட்டத்தரணியும் தமிழீழ விடுதலைக்காக ஒங்கிக் குரல் கொடுத்து வந்த தேசாபிமானியும், அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரஸ் தலைவருமாகிய திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களின் அகால மறைவு தமிழீழ மக்கள் அனைவரையும் அதிர்ச்சியிலும் வேதனையிலும் ஆழ்த்தியுள்ளது. அன்னாரது மறைவு தமிழ் சமூகத்திற்குப் பேரிழப்பாகும். அன்னாருடைய குடும்பத்திற்கு புலம்பெயர்ந்த தமிழீழ மக்களுடன் இணைந்து கனடா தமிழீழச் சங்கமும் தனது இரங்கலை ஆழ்ந்த அனுதாபத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

அன்னாரின் படுகொலையைக் கண்டித்தும் அன்னாரின் ஆத்ம சாந்தியடையவும் கனடா தமிழீழச் சங்கம் கனேடிய தமிழர் சங்கங்களின் சம்மேளனத்துடன் இணைந்து அஞ்சலிக் கூட்டம் ஒன்றை நடத்தவுள்ளது.

இவ் அஞ்சலிக்கூட்டம் நடைபெறும் இடம், காலம் மிக விரைவில் அறியத்தரப்படும். இதுபற்றிய மேலதிக விபரங்களுக்கு கனடா தமிழீழச் சங்கத்துடன் (416) 463-7647 அல்லது (416) 498-3228 என்ற தொலைபேசி இலக்கங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

சீ. சிற்றம்பலம் - (கலைவர்)

“துணிகரமிக்க மறத்தமிழன் ஒருவனை இன்று தமிழ் மக்கள் இழந்து விட்டனர்”

பரராசசிங்கம் - எம். பி.

அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ் தலைவர் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களின் படுகொலைச் செய்திகேட்டுப் பெரும் அதிர்ச்சியும், கவலையும் அடைகின்றேன். இவரின் படுகொலை இந்நாட்டில் பேச்சுச் சுதந்திரத்திற்கும், தனிமனித சுதந்திர சிந்தனைக்கும் விடுக்கப்பட்ட பெரும் சவாலாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு மட்டக்களப்பு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஜோசப் பரராசசிங்கம் விடுத்துள்ள அறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளார்.

1991 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 12 ஆம் திகதி எனது மட்டக்களப்பு தொகுதியின் மேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள கொக்கடிச்சோலை கிராமத்தில் 67 அப்பாவித் தமிழர்கள் இலங்கைப் படையினரால் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். இக்கொலைகள் சம்பந்தமாக உடனடி விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டுமென காலஞ்சென்ற ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாசாவிடம் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க முதன்முறையாக படையினருக்கு எதிராக ஒரு ஜனாதிபதி விசாரணைக் கமிசன் ஜூன் மாதம் 18ஆம் திகதி நியமிக்கப்பட்டது.

இந்த கமிசன் விசாரணைகள் மட்டக்களப்பு விமான நிலைய அலுவலகத்தில் நடைபெற்றது. இந்த விசாரணைகளின் போது பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சார்பில் வாதாடுவதற்கு கொழும்பிலுள்ள பல தமிழ் அபிமான சட்டத்தரணிகளை நாடினேன் எவரும் முன்வரவில்லை. ஆனால் குமார் பொன்னம்பலத்தை நாடிய போது அவர் முன்வந்தார். கொழும்பிலிருந்து என்னுடன் மட்டக்களப்புக்கு வந்து எனது வீட்டில் தங்கியிருந்து மூன்று தினங்கள் நடைபெற்ற விசாரணையின்போது பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சார்பில் வாதாடினார். இதை இன்றும் நான் நினைத்துப்பார்க்கின்றேன்.

படையினருக்கு எதிரான விசாரணை என்று அறிந்து பல தமிழ் அபிமானமிக்க சட்டத்தரணிகள் பயந்தான் கொள்ளிகளாக இருந்தவேளையில் துணிந்து என்னுடன் வந்து வாதாடிய துணிகரமிக்க மறத்தமிழன் ஒருவனை இன்று தமிழ் மக்கள் இழந்து விட்டனர்.

கொக்கடிச்சோலை படுகொலையின்போது துயரடைந்த பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காக எதுவித சன்மானமும் இன்றி வாதாடிய தன்மானத் தமிழன் குமார் பொன்னம்பலத்தின் மறைவு குறித்து மட்டக்களப்பு வாழ் மக்கள் சார்பில் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை அவரின் மனைவி, மக்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

தன்மானத் தமிழன்

குமார் பொன்னம்பலம் மறைவிலே.....
இதயம் வெடித்து துன்பத் துயரிலே
ஆழ்ந்து தவிக்கின்றோம்.

மறத்தமிழன் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களுக்கு
எமது கண்ணீர் அஞ்சலிகள்.....

சங்கர் அன் கோ.

மானத்தமிழன் மீண்டும் உயிர்ப்யானோ...

தமிழனை சிங்களவன் நிர்ணயிக்கும்
அரசியல் தேவையில்லை.
குமார் சந்திரிகாவுக்கு எழுதிய கடிதம்
நீதியின் நெருப்பு குமாரின் மறைவில்
எங்கள் அஞ்சலிகளைத்
தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

மகஸ் ரூர்ஸ் பஸ்சேவை

2425 Eglinton Ave. E Scarborough
4790, Suite 103 Montreal

Tel : (416) 281-8005
Tel : (514) 389-8093

எஸ். பீ. இம்போட்டஸ்

*Furniture, Fresh Fish Market,
Fresh Vegetable & Grocery*

Tel : (416) 266-3077/261-4737/261-3881

நீதியியல் நிலத்திலே வீழ்ந்ததுவோ...

வணங்கா முடியின்
வரையடந்தான் போனதுவோ ?
நீதியியலே
நிலத்தில் வீழ்ந்ததுவோ ?
தலைவனே
உன் காலடியில்
எங்கள் கண்ணீர் அஞ்சலிகள்

வணங்கா முடியை வஞ்சகத்தால் அழித்தனரே...

வணங்கா முடியை
வஞ்சகத்தால் அழித்தனரே.
அசையா மணியை
அடித்து நொருக்கினரே !

கண்ணீர்க் கங்கைகளை
காணிக்கை
ஆக்குகிறோம் தலைவா?

NTE AUTO INC.

151 Nantucket Blvd. Unit#12
Scarborough ON
Tel : (416) 750-1573

GANESHA SPICY MART

3743 Lawrence Ave. East
Tel : (416) 289-2292
Fax : (416) 289-2092

அஞ்சேல் என்று ஐயநீர் வாரீரோ...

நீதியின் நெருப்பு வீழ்ந்ததுவோ தாயே
அடங்காத் தமிழன் அடங்கிப்
போனானோ? துட்டகெழுநுக்குள்
திரும்பவும் வந்தனரா? மறத் தமிழன்
குமார் பொன்னம்பலத்தைக் கொன்றவன்
யார் சொல்லுமடா? நெஞ்ச வெடித்து
நிலத்தில் புரள்கின்றோம்.

அஞ்சேல் என்று ஐயநீர் வரமாட்டீரோ?

கண்ணீருடன்....
சீவகுமாரன், அவரது நண்பர்கள்.

அப்பன் புகழ் காத்த அரும் புதல்வன்

அப்பனாம் “பொன்னம்பலமெனும்” மேதை தன்னை
அறியாத தமிழரும் உலகில் உண்டோ
எப்போதும் தலை நிமிர்ந்து நாம் வாழ
எடுத்தவன் முயற்சிக்கு எல்லையேது
ஐம்பதுக்கைம்பது அவன் கேட்டு வாதிட்ட
அரசியலும் மறந்து போச்சோ
ஒப்பரும் வாதத்தால் உலகறிய எம்நிலையை
உரைத்தவன் வரலாறும் எங்கே ?

தமிழன் என்று சொல்லடா
தலை நிமிர்ந்து நில்லடா
இமியளவும் எம்மினத்தை
இழிவு செய்ய விட்டிடேன்
அமிழ்தமான எம் தமிழை
அழித்தொளிப்பான் யாரடா ?
தமிழர் பிடித்து எம்மவர்க்கு
தீங்கு செய்ய முற்படின்
தமிழர் நாங்கள் தனிநாடு கோர
தயங்க மாட்டோம் என்றுமே

அமர்க்களமாய் அடித்துரைத்த எங்கள்
அமரர் செம்மல் ஜீ! ஜீயே!!
தமிழர் கூட்டணி கண்டு எங்கள்
தமிழர் தம்மை ஒன்றாக்கினான்

அப்பன் வழி வந்த அந்த
அரிய மகன் குமாருமே
அப்பன் செய்த அரியபணி
அனைத்தும் செய்து நின்றனன்
அப்பன் பெயர் காத்த அந்த
அரிய தமிழ் புதல்வனை
அப்பன் போல தமிழரெல்லாம்
அக மகிழ்ந்து போற்றினர்
அப்பன் செய்த அரிய பணி
அனைத்தும் செய்து முடிக்கு முன்
அப்பப்பா! இவன் ஆவி தன்னை
அழித்ததம்மா கொடும் விதி
இப் புவியில் நீ பிறப்பாய்
இருள் அகன்ற ஈழத்தில்
அப்பா நீயும் முதல்வனாகி
- அரியபணி தொடருவாய் -
இப்ப இங்கிருந்து போய்வா
இனிய நல்ல அன்பனே!

சொல்லத்தான் வேண்டும் - நம்நாடன் குறிப்புக்கள்

தன்மானத் தமிழன் குமார் பொன்னம்பலம்
சிங்கள இனவெறி அரசியல்
குரோதவாதிகளால் கொலைசெய்யப்பட்ட
செய்தியை ஆழ்ந்த துயரத்துடன்
நம்நாடு தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

சிங்கத்தின் குகையில் புலியாக நிமிர்ந்த
குமார் இரும்புத் தமிழனாக கொழும்பில் திகழ்ந்தார்

தமிழ் குழுக்களையும், சிங்கள இனவெறி
அரசியலின் அடாவடித்தனங்களையும்
அக்குவேறு ஆணிவேறாக பிய்த்தெறியும்
ஒரே ஒரு கொழும்புத் தமிழன்
குமார் பொன்னம்பலமாகும்.

குமார் பொன்னம்பலம் கடந்த வருடம்
நடுப்பகுதியில் கனடா வந்திருந்தபோது
தமிழர் சங்கங்களின் சம்மேளனம் ஒரு
கலந்துரையாடலை ஏற்பாடு செய்தது.
அந்தச் சந்திப்பில் கனடிய வெள்ளை
இன அரசியல்வாதிகள் நிறைந்த அந்தக்
கலந்துரையாடலில் அவர் உரை
நிழ்த்தியபோது அவரது ஆங்கிலப்
புலமையை எண்ணி வியந்தனர் கனடிய
அரசியல்வாதிகள்.

கணீரென்ற குரலின், நறுக்குத்
தெறித்தாப் போல் உச்சரிப்போடு அவரது
ஆங்கிலப் பேச்சைக் கேட்டு அவரது
ஆளுமையை வியந்தேன்

முதன்முதலாக அவரைச் சந்தித்த
நிகழ்வு எனக்கு அதுதான்.

இன அடக்குமுறைக்குள் அழிக்கப்படும்
தமிழன் மீதான அக்கறையை-சிங்கள

அரசியல்வாதிகளின் போலிச்
சமாதானங்களை சுக்குநூறாக்கிப் பேசிய
ஒரே ஒரு தமிழ்க்குரல் குமாரினுடையது.
யாருக்கும் தெரியாமல் சந்திரிக்கா
தென்னாபிரிக்க தொலைக்காட்சிக்கு
தமிழன் வந்தேறு குடி என்று கொடுத்த
நேர்காணலை தமிழர் ஊடகங்களுக்கு
அம்பலமாக்கிய இந்த சிம்மக்குரலோன்
இறுதியாக இவ்வாரம் சிறீலங்காவின்
சனாதிபதி சந்திரிகா அவர்கட்கு ஒரு
பகிரங்கக் கடிதம் என எழுதப்பட்ட
கடிதத்தை நேற்று முன்தினம்
அனுப்பிவைத்தார்.

இரண்டாவது தரம் சனாதிபதி ஆன
சந்திரிகா வெறிகொண்டு ஆற்றிய
ரூபவாகினி தொலைக்காட்சி உரையில்
தனக்கு எதிரி-எதிரி-எதிரி என பலரை
தாக்கு தாக்கினார் சந்திரிக்கா.

ஆனால் குமாரின் கடிதத்தில் தெளிவாகக்
குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உங்களுடைய
அச்சுறுத்தலுக்கு அடிபணியாத தமிழன்
எழுதும் கடிதம்
என அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

தமிழனை சிங்களவன் நிர்ணயிக்கும்
அரசியல் தேவையில்லை என அந்தக்
கடிதத்தில் அடித்துக் கூறினார்.
சிங்கள இனவாத அரசியலார்
ஒழித்திருந்து கொன்ற குமாரின் அந்தப்
பகிரங்கக் கடிதம் சரித்திரத் தடயமாகிவிட்டது.
குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களுக்கு
நம்நாடு கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்துகிறது.

நம்நாடு (கனடா)

ஆசிரியர் தலையங்கம்

01 - 06 - 2000.

தலைநகர் துனில் வாழ்ந்த தமிழ்க்குமரா

மானத் தமிழர் மனங்களிலே மறையாய் வாழும் மறத்தமிழா
மானம் பெரிதென வாழ்ந்தவனே தமிழ் மண்ணின் குரலாய் ஒலித்தவனே !
தாயின் சிறகாய் தலைநகரில் தமிழ் உறவினை தனியே காத்திருந்தாய்
அடிமைச் சிறையின் உள்வந்தும் எமக்கு அறிவால் உறுதி தந்திருந்தாய்
உரிமை மீறல் என்றால் உதிரம் கொதித்தெழுவாய்
உயிரே துச்சமென முன்னிற்பாய்
உத்தமர் போல் உலாவி ஊறுசெய்முகங்களை உலகம்
அறிந்திட உரித்துக்காட்டுவாய்
துயாதமிழ் வாழ்விற்காய் துயர்கள் பல தாங்கி நின்றாய்
துணிவொன்று துணையன்றி துப்பாக்கி விட்டெறிந்தாய்
தமிழ் தாயக கனவுடனே தலைநகர்தனில் வாழ்ந்த தமிழ்க்குமரா
துவண்டுவிட்டோம் உன் மறைவால் துணிவுடன் துயர் துடைப்போம்
தலையொன்று எடுத்துவிட்டால் தமிழ் வீரம் தளர்ந்திடுமா ?
தரங்கெட்ட எண்ணமதை தவிடுபொடியாக்கிடுவோம்.... !
சட்டத்தில் உள்ளதேனும் சமமாகத் தாவென்றாய்
சதிவலைவிரித்து சத்தற்ற கூட்டங்கள் சாகச் செய்துவிட்டார்கள்.....
சமங்கு கேட்டவனின் சரியான புத்திரனாய்
சாவுக்குள் வாழ்ந்துகொண்டும் சளைக்காது குரல்தந்தாய்.....!
உடலால் கறுப்பென்றாலும் உள்ளத்தால் வெள்ளையென்று
உன்சிரிப்பே உரைத்தபோதும் உணராது உயிர்குடித்தார் உலுத்தர்கள்
உயிர்களாயிரம் குடித்து முடிக்கலாம் ஊர்களாயிரம் கொழுத்தி முடிக்கலாம்
நீ ஊட்டி வளர்த்த உணவில் கலந்த உரிமைப்போர் உறங்கிடாது.....!
உந்தன் உணர்வைச் சுமந்த நாம் உறக்கம் விழித்துவிட்டோம்
உறுதியான உன்சுவட்டின் வழி உரிமைக்குரல் கொடுப்போம்
ஐகம் நிலைக்காதென்றும் அகிம்சைக்குப் போர் என்ற
அடிமுட்டாள்தனத்தை அதிகாரச்சிங்களம் அறியும் விரைவில்
ஆயுதப்போரில் அசுர வேகமும் அரசதந்திரத்தில் அளவிடமுடியா நகர்வும்
கண்டு அகிலத்துக் கண்களெல்லாம் அகலத்திறந்து ஆச்சரியம் கொள்கிறது.
ஆளுக்கொருவராய் நாளுக்கொரு அறிக்கை விட்டு
அமைதிக்கு போரென்ற அம்மாவின் அதிகாரத்துவம் ஆட்டம் காணப்போகுது
பிளைப்புக்காய் பிச்சையெடுத்த பன்னிரண்டே ஆன பாலகனை
பண்டாரவனை பிந்துனு வெவவிலே படுகாயம் செய்த பின்பும்
பாலகர் படையென்று பழிசொல்லமுடியாது
பணம்வாங்க வழியின்றி கதிர்காமர் பக்கத்து நாடெல்லாம் பறக்கிறார்....!
சொத்துச்சுக்குத்துக்கும் சொகுசு வாழ்க்கைக்கும் சொந்தங்கள் அழிதல்கண்டும்
சிந்தை இரங்காது சிங்களக் கூட்டமைத்து சிறுபட்டியாய் அலைகிறார்.....
பதவிவெறியில் பண்பும் மறந்திட இனவெறித்தீயில் இருப்பதும் இழந்திட
இனத்தையே விலைகள் பேசுவோர் இணைந்து நின்று ஆட்சிசெய்வார்....!
உரிமை மீறல்களையும் உறுதியற்ற சமாதான சகவாசங்களையும்
உலகம் உணர்த்திட உண்மையின் பக்கம் திரும்பிட
உறுதியான நகர்வுகள் உரம்பெறகின்றன
உலகத்தின் மனச்சாட்சி உண்மை விடுதலைப்போரென உணரும்.....!
உன்னதமான உரிமைக்கனவுகள் உயிர்தந்த உங்கள் தியாகங்கள்
உயிர்பெறும் விடுதலைக்கு உரமிடும் உலைந்தவர் வாழ்வுக்கு ஒளிதரும்
அச்சமின்றித் தூங்குங்கள் ஆண்டு ஒன்று என்ன ஆயிரம் என்றாலும்
அர்த்தமுள்ள விடுதலைக்காய் அணையாகத் தொடருவோம்.

தமிழ் அரசியல் கைதிகள்
களுத்துறை சிறைச்சாலை

எந்நாளும் ஒருமுகம் ஓர் உள்ளம் கொண்டான்

மனச்சாட்சி யைத்திருகிக் கொன்று விட்டு
மயக்குகிற வேசியர்போல் சுவைக்கப் பேசி
இனத்துக்குத் துரோகத்தை இழைக்கும் தீயோர்
எத்தனையோ பேர்அவர்கள் போல அன்றித்
தினைத்துணையும் சுயநலமே இல்லா மேலோன்
செயல்வேறு சொல்வேறு கொள்ளாத் தீரன்
தனைச்சுட்டோர் ஏமாந்து போனார் பொன்னைத்
தழவிட்டால் அதுமேலும் ஒளிர்வ தோராச்
(ஒளிர்வது ஓரார் - ஒளிவிடும் என்பதைச் சிந்திக்காதவர்!)
[“சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பம்”
[சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு” - திருக்குறள்]

பொன்னான பொன்னர்தம் குமாரன் என்றும்
பொய்யறியான் புகழுக்காய்த் தன்னை விற்கான்
தன்னாலே ஆனதெலாம் தமிழர்க் காகத்
தன்வாழ்நாள் முழுவதுமே செய்து வந்தான்
எந்நாளும் ஓர்முகம் ஓர் உள்ளம் கொண்டான்
இருமுகத்தர் ஈருளத்தர்க் கிடியே றானான்
அன்னவனை விட்டுவைத்தால் ஆபத் தென்றே
அநியாயக் காரர்அவன் உயிர்ப் றித்தார்.

உத்தமனாம் குமார்உயிர் ஒன் றின்றோ கோடி
உலகமெலாம் தமிழினத்தில் உறைவதாலே
பித்தமனப் பேரினவாத தத்து மூர்க்கர்
பெருங்கனவு பகற்கனவாய் ஆதல் திண்ணம்
எத்திசையில் உள்ளோரும் ஈழம் வாழும்
இனத்தவராம் தமிழர்தம் உரிமைப் போரை
ஒத்துக்கொள் வார்அதற்கே குமாரின் சாவு
ஒருவகையில் வழிவகுத்த துண்மை உண்மை.

சொக்கன் M.A.

தமிழினத்தின்

உரிமைக் குரலாக ஒலித்த

தீரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களின் மறைவிலே எமது
கண்ணீர் அஞ்சலியைச் செலுத்துகின்றோம்.

மனித சுதந்திரன் மதித்திடல் வேண்டும்
கருத்து சுதந்திரம் கருதிடல் வேண்டும்
அகிம்சை வாதியை அடுத்துக் கொன்றனர்
இழந்து தவிக்கிறோம் எங்கள் இதயங்கள்.

காசிப்பிள்ளை சக புத்திரர்கள்
சூரித பணமாற்றுச் சேவை

இன உணர்வின் குரல் ஓய்ந்ததோ.....

உலகப் பந்தின் மூலை முடுக்கெலாம்
ஒங்கி ஒலித்த நீதியின் குரலொலி !
அநீதி காட்டி நியாயம் பொழிந்து
ஆதாரம் மேவிய அதிகா ரக்குரல் !
ஏதுவரின் என்ன என் மனச்சாட்சி
ஏதும் ஒலிப்பிலை எனவெழும் சத்தம்
இழிவான் தமிழன் தமக்கொரு இறைமை
ஈங்கிலை எனின் வாழ்ந்தென் பயனென
உரத்த குரலில் செவிப்பறை கிழிய
ஊரெலாம் கலக்கிய சிங்கக் கர்ச்சனை !
ஒரு தனிமனிதனாய் எதிரியின் கோட்டையில்
ஓசை எழுப்பிய வீர மறவனின்
ஐயமின்றி மொழிந்த பேருரைகள்
எவரையும் எழுப்பும் பிழிறல் நாதமாம் !
இழிந்த குணத்து கோழைகள் போலிகள்
ஒளவியம் விழைத்த அவ்வீனத்தைச் சாதியால்
அமல்குமார் எனும் ஜீ. ஜீ. ஜூனியர்
உச்சக் குரலும் ஓடுங்குமோ ஓய்ந்ததோ !

குறமகள் -

இமயம் இன்று சாய்ந்ததுவோ !

பொன்னம் பலமே எங்கள் ஐயா
பொனதே எங்கள் பலம் ஐயா !
உந்தன் குரல்போல் கொழும்பினிலே
உரைப்போர் இனிமேல் யாரய்யா ?

எதிரி முகமூடிகளை
எரிக்குமே உந்தன் குரலய்யா !
நெரித்திட்டாரே கயவர்கள்
நெஞ்சம் எப்படி ஆழிடுவோம் ?

தமிழன் என்று சொல்லிLLா !
தலையை நிமிர்த்தி நின்றிLLா !
என்றுரைத்திட்ட தந்தைக்கே
தயனாய் வந்த தலைமகனே

தரணி என்கும் உன் குரலில்
தலையை நிமிர்த்தி நின்றோமே
இமயம் இன்று சாய்ந்ததுவோ
எங்கள் தலைகள் சோர்ந்தனவோ !

தேர்தல் வந்தால் என்னய்யா
தெருவின் நீதி தானய்யா !
மக்களாட்சி என்றாலோ
வெட்கக்கேடு தானய்யா !

தெருவில் உறங்க வைத்தோரை
விரைவில் நீதி கேட்டிடுவோம்
தமிழத்தாய் மடிகள் உனக்குண்டு
கலக்கம் வேண்டாம் தூங்கய்யா !

- திக்கம் குலா

வீரவணக்கம்

விளங்கினால் சரி

தீம் தமிழன் விடியலுக்காய் தேசத்தின் மூலை எங்கும் கூவிப் பறந்த எங்கள் குமார் பொன்னம்பலக் கருங்குயிலின் குரல் வளையை நெரித்தவன் யார்? கூலிக் கொடியவனா? இல்லை தாலி அறுக்க என்றலையும் போலித் தமிழ்க் குழுவா? தொட்டுத் தலைவணங்க வேண்டிய தமிழனை சுட்டுக் கொன்றவன் யார்? யூதாவும் கோட்சேயும் தமிழனாய் இருந்திருக்க முடியாது நம்பி வந்த பெரும் புலியை பின் முதுகில் குத்தியவன் நிச்சயமாய் தமிழனுக்குப் பிறந்திருக்க இயலாது. கூவு குயிலே கூவு. யார் என்று கூவு.

கண்ணையும் காவு கொடுத்து கதிரையை மீட்டெடுத்த கர்வத்தின் கர்ச்சிப்பு உனக்கு ! கைகட்டி நில் என்றால் நிற்பதற்கு குமாரும் என்ன கூட்டணியா? கொடியரசே ! தமிழர்கள் குருவிகளா? கூடெதற்கு என்றடிக்கும் கொக்கரிப்பின் உச்சரிப்பா? கண் ஒன்று இமைக்க மறுத்தாலும் இன்னொன்று உள்ளதென்று அடித்துடிப்பா? எள் என்று கேட்க எண்ணெயுமாய் வந்துவிழும் ஒருவகை வேதாளங்கள் உன்னோடு இருக்கின்ற துடிப்பு ஈரப் புண்தேடும் இலையான்கள் போன்ற இறையன்களவை!

ஏனையா இதுகளெல்லாம் இன்னும் இருந்துகொண்டு எவன் கேட்டான் இரு என்று நல்லாரோடும் உரசிவிட்டு நீலிக்கண்ணீர் விடுகுதுகள் நீலத்துக்கும் பச்சைக்கும் மாறி மாறி அலையுதுகள். கொழும்பில் கிடந்தேன் கொட்டாவி விடுதுகள்? துக்கப் பிரகடனம் செய்து தமிழில் குளிக்காய்ப் பார்க்குதுகள் அனுதாபச் சங்கதிக் கே ஆறேழு நாள் என்றால் அம்மாடி ஏதும் அந்தரங்கம் இருக்காதா என்ன?

குமாரெனும் மாமனிதனை கூட்டிவா என்றனுப்பி குமாரண துங்க கொலை மதி கொத்திக் குதற இல்லை - அவன் ஆரணை என்று கேட்கிறேன்?

காலை வரவை எண்ணி குயிலும் சேவலும் கூவுவது தவறென்று குரல்வளையை நெரிப்பதென்றால் தமிழன் என்னையா கொசுக்களா? இல்லை கொக்குறோச்சுகளா? அம்மையாரே உன் தலைமுடிக்குள் உள்ள ஈரும் பேனும் தமிழர் என்ற இளக்காரச் சிந்தனையா?

ஐக்கியநாடுகள் சபையில் அன்றே அர்த்தமுடன் செப்பிய ஜி. ஜீயின் மகன் குமார். அவருக்கே கொலைதான் நிலை என்றால் தாவும் குரங்குகளாய் தலைநகரில் வாழும் குழுக்கள் தமிழர்க்காக வாழ்வா செய்வார்? அவர்கள் என்ன செய்வார் ஆறும் பசியாறும் குழுவாச்சே.

ஆறாகிப் போனதுதான் ஆறாத் துயரில் இன்று அடங்காத் தமிழனுடல் நீறாகிப் போனது காண் நிச்சயமற்ற வாழ்வு நிம்மதி அற்ற சீவியம் பச்சையாய் கழுத்தறுப்பு பதவியில் பித்தவெறி பரிதாபம் அற்ற கொலை உணர்வு கச்சை கட்டி நிற்பதென்ன

பெற்ற மண்ணில் இன்று பிச்சைக்கும் பிணிக்க்கும் பட்டினிக்கும் பசிக்கும் பரிதாபச் சாவுக்கும் - தமிழரை படுகுழி தோண்டிப் புதைக்கும் துப்புக் கெட்ட அரசுக்கு துணைபோகும் தேவாங்குகள் - அவைக்கு துடிப்பதில்லையா உள்ளம்? என்ன இழிவு ஏறிந்தப் பிழைப்பு?

பேச்சுச் சுதந்திரம் பாரெங்கும் உள்ளதென்று பாடித் திரிந்த திரு. குமார் பொன்னம்பலக் குயிலே - அவன் பேசுகின்ற பெருந்தன்மைப் பாசையிலே - எதிரியே நீ பேச முனையாமல் பொய்சொல்லி அழைத்துப் படுதுரோகம்செய்தவன் யார்? பிணம் தின்னிப் பேயா? இல்லை பணம் பண்ணும் பாவிகளா?

தேசியத் தலைவருக்கே தீரணாய்த் தெரிந்த தமிழீழ மாமனிதன் அல்லவா? சிங்கக் குகையல்ல சிறுநரிப் பட்டியிலே சீறும் புலித் தமிழன் குமார் - இவரை கோரக் கொலை செய்யத் தூண்டியவள் குடும்பப் பத்தினியாய் இருக்க

முடியாது! கொக்கட்டிச்சோலைபோல் கொடிய
கொலைசெய்துவரும் கொலைகாரி அல்ல
காட்டேரி

பல்லாயிரம் தமிழர் பட்டுவரும் துயர் கண்டும்
காணாதவராய் இருந்த காரணமோ
கண்ணிமையோடு போனீர்.

இல்லாத வாக்குகளை இருக்குதென்று காட்டி
உள்ளதையும் இழந்ததற்கோ எல்லாமே
நடக்கிறது ஏனிந்தக் காடாத்து? எதற்கிந்த
இன அழிப்பு?

பொல்லாத கொப்பாவை புத்தபிக்கு சுட்டான்
கொம்மாவின் கண்ணெதிரே - உன் குமாரண
துங்க பட்டான் - என்ன கொலையா உங்கள்
குடும்பபணி? என்னம்மா இதெல்லாம்? அப்போ
நீ சின்னமா நீ கொண்டவனைக்
கொண்டதுக்கே கண்டதில்லை - ஒன்றும்
வென்றுவிட்ட கையோடு கொன்றிடவா
செய்கின்றாய் இத்தனைக்கும் மத்தியிலே
எத்தினையைக் கொண்டியளோ ஒற்றை ஆட்சி
என்பதற்கும் அருத்தம் என்ன கொலைதானா?
புத்தனுக்குத்தான் வெளிச்சம்! புனிதக்
கர்த்தருக்குத் தோத்திரம்! அல்லாவுக்கு அசல்
நாமம்! உங்களுக்குச் செக்கென்ன சிவலிங்கம்
என்ன? உத்தமமும் இல்லை மத்தியமும்
இல்லை அத்தனையும் அதர்மத்தில் நித்தியமும்
ஆளுகின்ற - இதய சுத்தியற்ற சுந்தரியே உன்
குத்திரத்தின் அர்த்தம் என்ன?

சத்தியம் வெல்லும் சங்காரம் நிடமென்று
சங்காய் முழங்கிய சித்தனையே அதுவும்
வெள்ளவத்தையிலே உத்தியாய் தட்டிவிட்ட
ஒற்றைக்கண் சுட்டியடி நீ.

மேகத்து நிலவுக்கு மேலாப்பு விசித்து
மொட்டாக்கும் இட்டுவிட்டால்
மறைந்துவிடுமென்று மடைக்கனவு காணாதீர்.

அம்புலிக்கு இன்று அமாவாசை
அவ்வளவுதான் நம்புலி உணர்வோடு நாளையே
வருவார் வளர்பிறையாய் அம்மா நீ அறிந்தது
அவருக்கு ஒரு பெயர்தான் கந்தன், கடம்பன்,
காங்கேயன் குமாரனென்று கணக்கிலாப்
பெயர்கள் உண்டு கூலிகள் வைத்தடித்துத்
தாங்காது கூலிகளுக்கும் அது விளங்காது!

நானை எட்டி உன் வாசலிலே பார் நாநூறு
குமாரர்கள் நெஞ்சுரத் தமிழராய் நிரையாக
நிற்பார்கள்!

மீளமுடியாது நீ! - உன் முகமூடியைக்
கிழியாது வாழவிட்டால் எம் வருங்காலச்
சந்ததியை காவு கொடுத்ததாய் கணபுழி வர
இடமுண்டு கலங்காதே ஆனையிறவை
எண்ண எண்ண அமைதி இராதுதான். இனி
என்ன செய்ய இழந்தவை இழந்ததுதான்!

வெங்களம் ஆடும் வேங்கைகளைக் கண்டு
சிங்கள இராணுவம் சிதறி வெருண்டோடும்
வேளையிது வெளிநாடு போயென்ன வெம்பி
அழுதென்ன - விடுதலைப்புலிகளை வெல்ல
முடியாது.

வேண்டாமினிக் கண்ணம்மா! வெறிபிடித்தவன்
விளையாட்டு வேங்கைகளோடு ஏன் வெஞ்சின
தாலாட்டு

விழ விழ எழுகிற தமிழினம் வெட்ட வெட்டத்
தழைக்கும் புலிஇனம் மாமனிதனின் பாசையிலே
சொல்கிறேன் வேண்டுமென்றால் விடுதலைப்
புலிகளை வெட்டிப்பார் குமாரின் மடலை
மீண்டும் படித்துப்பார் - அவன் தமிழன்
அதுதான் உண்மை வெள்ளவத்தையில்
வீழ்ந்தது உடல் மட்டுமே வீரமா மனிதனின்
உயிரல்ல விளங்கியிருக்க வேண்டும் இப்போ
அமரர் ஜீ. ஜீக்கு அழுதவர் இலங்கையில்
மட்டுமே அமரர் குமாருக்கு அகிலமே
அழுகிறது இதுவெறும் அழுகையல்ல இனம்
விழித்து ஒன்றிவிட்ட அழுகையிது வெறும்
வார்த்தையல்ல இவை வசனத்துக்காக எழுதிய
வரிகள் அல்ல வேகிக் கொண்டிருக்கும்
தமிழரில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் குருதியின்
உயிரோட்டமுள்ள நெருப்பு வரிகளிவை இனி
உலகவாழ் தமிழர் உறங்கும் தமிழரல்ல! வீரமா
மனிதன் குமாரனைப்போல் வீறு நடையுடன்
விடியலுக்காய் உழைக்கும் தமிழர்
விடுதலையை வென்றெடுக்கும் வரை விழித்த
விழி மூடார் விளங்கினால் சரி..... என்
வீரவணக்கங்கள். வாழ்க தமிழ் வளர்க!
தமிழீழம் - வெல்க அவர்களவு !
வணங்கிடுவோம் சாந்தி பெற !

— சீவா சின்னத்தம்பி

செந்தாமரை, கனடா - 13-01-2000

குமார் கொலை குறித்து விசாரிக்க ஆணைக்குழு நியமிக்க கோரிக்கை

அகில இலங்கை தமிழ்க் காங்கிரஸ் பொதுச் செயலாளர் குமார் பொன்னம்பலத்தின் கொலை தொடர்பாக நடைபெறும் விசாரணைகளில் தங்களுக்கு திருப்தி இல்லை எனக் கூறி, இது குறித்து விசாரணை நடத்த ஆணைக்குழுவொன்றை நியமிக்குமாறு கோரி கட்சியின் தலைவர் அப்பாத்துரை விநாயகமூர்த்தி ஜனாதிபதிக்கு கடிதமொன்றை அனுப்பியுள்ளார்.

அக்கடிதத்தின் விபரம் வருமாறு :

எமது தலைவரின் படுகொலை தொடர்பாக நடைபெறும் விசாரணைகள் எமக்கு திருப்தி அளிக்கவில்லை.

தங்களின் அறிவுறுத்தலின் பேரில் இக்கொலை தொடர்பான விசாரணைகள் குற்றப் புலனாய்வுப் பிரிவு (சி. ஐ. டி.) பொலிசாரிடமிருந்து குற்றப்புலனாய்வுப் பணியகத்திடம் (சி. டி. பி.) ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

குமார் பொன்னம்பலத்தின் தலையிலும், கழுத்துக்கு சற்று மேலேயும் ஐந்து தடவைகள் துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. பிரேதப் பரிசோதனையின் போது குமாரது உடலிலிருந்து ஒரு துப்பாக்கி ரவையே மீட்கப்பட்டது. ஏனைய நான்கும் வெளியேறிவிட்டன.

குமார் சென்ற காரும் சம்பவம் நடைபெற்ற பகுதியிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டு முதலில் வெள்ளவத்தைப் பொலிஸ் நிலையத்திற்கும் பின்னர் கிரகறி வீதியிலுள்ள சி. டி. பி. தலைமையகத்திற்கும் கொண்டு செல்லப்பட்டு அங்கு நிறுத்தப்பட்டது.

மறுநாள், முக்கிய தடயங்களைக் கண்டறிவதற்காக அந்தக் கார் அரச பகுப்பாய்வாளர் திணைக்களத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. எனினும் அதிலிருந்து எதுவித தடயங்களோ, குமாரின் உடலைவிட்டு வெளியேறிய ஏனைய நான்கு துப்பாக்கி ரவைகளோ கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. அத்துடன் குமாரது கைவிரலடையாளங்கள் கூட அதில் இருக்கவில்லை.

இதையடுத்து மீண்டும் அந்தக் கார் சி. டி. பி. தலைமையகத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட போது காரின் பின்புற இடப்பக்க ஆசனத்திற்குக் கீழிருந்து துப்பாக்கி ரவையொன்றை சி. டி. பி. யினர் கண்டெடுத்தனர்.

இதுபற்றிக் கேள்வியுற்ற அரச பகுப்பாய்வாளர் திணைக்களம், காரை மீண்டும் மேலதிக ஆய்வுக்காக அங்கு அனுப்பி வைக்குமாறு கேட்டிருந்தது. எனினும் இரண்டாவது சோதனையிலும் பிரயோசனம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. இதனால் மீண்டும் கார் சி. டி. பி. தலைமையகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது.

அங்கு காரின் இடது பக்க முன்புற கதவினுள்ளிருந்து மேலும் ஒரு துப்பாக்கி ரவை மீட்கப்பட்டது. அரச பகுப்பாய்வாளர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டிய ஆனால் கண்டுபிடிக்கப்படாத முக்கிய தடயப்பொருட்களை இரு தடவைகளில் சி. டி. பி. எவ்வாறு கண்டுபிடித்தது என்பதை எம்மால் விளங்கிக்கொள்ள முடியாதிருக்கிறது.

குமாரைச் சுட்டுக் கொன்ற இருவரும் காரில் எதுவித கையடையாளங்களையும் அழிக்காது உடனடியாகவே அங்கிருந்து சென்று விட்டதாக நேரில் கண்ட சாட்சியங்கள் தெரிவித்த போதிலும் காரில்

எதுவித கையடையாளங்களும், குறிப்பாக குமாரது கையடையாளம் கூட காரின் எப்பகுதியிலும் கண்டுபிடிக்கப்படாதது, சம்பவம் நடைபெற்ற பின்னர் அடையாளங்கள் யாவும் அழிக்கப்பட்டு விட்டதையே காட்டுகிறது என்பதைக் கவலையுடன் தெரிவிக்கவேண்டியுள்ளது.

இதேவேளை அப்பகுதியைச் சேர்ந்த மற்றொரு சாட்சி எமக்குத் தெரிவித்த தகவலையும், தங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அவரது தகவல் படி குமாரது கொலை நடைபெற்ற சிறிது நேரத்தில் அப்பகுதிக்கு வாகன மொன்று வந்துள்ளது. அதிலிருந்து ஐவர் இறங்கினர். அவர்களில் இருவர் பொலிஸ் சீருடை அணிந்திருந்ததுடன், ஏனைய மூவரும் வெள்ளை நிற நீளக்கை சட்டைகள் அணிந்திருந்தனர். இவர்களில் ஒருவர் வெள்ளவத்தைப் பொலிஸ் நிலைய சப் இன்ஸ்பெக்டராக இருந்திருக்க வேண்டுமெனவும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இந்த ஐவரும் சம்பவம் நடைபெற்ற பகுதிக்கு வந்து குமார் கொல்லப்பட்டிருந்த காரைச் சூழ நின்று சிறிது நேரம் ஏதோ செய்தனர். இதன் பின்னர் இந்த ஐவரும் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்று தாங்கள் வந்த வாகனத்தில் ஏறிச் சென்றுவிட்டனர்.

இதன் மூலம் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்ற பின்பே காரிலிருந்த கையடையாளங்கள் அழிக்கப்பட்டன என்பதை உணரக்கூடியதாயிருக்கும்.

இந்தச் சம்பவத்தின் போது அப்பகுதியின் ஒரு அந்தத்தில் (ராமகிருஷ்ண வீதியின் கடலோர முடிவில்) கடும் கறுப்பு நிறமுடைய இசுக ரூப்பர் ஜீப் (கறுப்புக் கண்ணாடிகள் பொருத்தியது) ஒன்று காலையில் பல மணிநேரமாக நின்றிருந்ததையும் பலர் அவதானித்துள்ளனர்.

இது பற்றி வெள்ளவத்தைப் பொலிஸ் நிலையத்தில் முறைபாடு செய்யப்பட்ட போது இரு பொலிஸார் அந்த இடத்திற்குச் சென்று அதனைச் சோதனையிட முற்பட்டனர். எனினும் குமாரது கொலை நடைபெற்ற உடனேயே அந்த ரூப்பர் ஜீப் அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சென்று விட்டதாகவும் அறிகிறோம்.

அப்பகுதியில் நிறுத்தப்பட்டிருந்து குமாரது கொலையை அடுத்து அவ்விடத்தை விட்டகன்ற அந்த ஜீப்பின் பதிவிலக்கத்தைக் கண்டறிவதில் பொலிஸாருக்கு என்ன சிரமம் உள்ளது.

இதைவிட “லக்ஷி” பத்திரிகையின் கடைசி வெளியீட்டில் கொலையாளிகள் பற்றியும் இக் கொலைக்குக் காரணமானவர் பற்றியும் விபரங்கள் வெளியாகியுள்ளன.

எனினும் குமாரது கொலை குறித்த விசாரணையில் இதுவரை எதுவித முன்னேற்றமும் காணப்படவில்லை. எனவே இது குறித்து பாரபட்சமற்ற விசாரணையொன்றை நடத்த ஆணைக்குழு ஒன்றை நியமிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

தமிழ்நாடுக்காக குரல் கொடுத்த குமார் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டது யாரால் ?

அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரசின் செயலாளரும் சிரேஷ்ட சட்டத்தரணியுமான குமார் பொன்னம்பலம் சற்றும் எதிர்பாராத வகையில் கடந்த 5ம் திகதி புதன்கிழமை வெள்ளவந்தையில் வைத்து சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். குமார் பொன்னம்பலத்தின் கொலை தமிழ் மக்களைப் பொறுத்த வரையில் பெரும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. தமிழ் மக்களுக்காக குரல் கொடுத்து வந்த குமார் பொன்னம்பலத்துக்கே இந்தக் கதி என்றால் ஏனைய தமிழ் மக்களின் கதி என்னவாகும் என்று கொழும்பு வாழ் தமிழ் மக்கள் உட்பட இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்கள் அனைவரும் கவலையும் பீதியுமடைந்துள்ளனர்.

குமார் பொன்னம்பலம் வெள்ளவந்தை இராமகிருஷ்ண வீதிக்கும் விவேகானந்தா வீதிக்கும் குறுக்காக இருக்கும் இராமகிருஷ்ண டெரஸ் குறுக்கு வீதியில் வைத்தே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளார். இவரை சுட்டுக்கொன்றது யார் என்று இன்னமும் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. குமாரின் கொலை ஒரு மர்மக் கொலையாகவே தற்போதும் விளங்குகின்றது.

சம்பவதினம் காலை 9 மணியளவில் குமார் பொன்னம்பலத்தின் வீட்டுக்கு சாந்த எனும் பெயருடைய இளைஞன் வந்துள்ளார். குமாரின் வீடு ஒரு கோட்டை போன்றதாகும். மதில்கள் பல அடி உயரமாக கட்டப்பட்டிருப்பதுடன் உயரமான கறுப்பு நிற கேற்போட்பட்டுள்ளது. கேற்றும் மூடியே இருந்தது.

சாந்த என்பவர் வந்திருக்கிறார் என்பதை கேள்வியுற்ற குமார் “சாந்த வந்துள்ளார். அவரை வீட்டினுள் அனுமதியுங்கள்” என்று வீட்டுப்பணியாளரைக் கேட்டுள்ளார். குமார் பொன்னம்பலத்திற்கு அறிமுகமில்லாத எவரும் அவரைப் பார்க்கச் சென்றால் வீட்டுக் கதவு திறக்கப்படமாட்டாது.

அங்கு செல்லுபவர் இன்னார் வந்துள்ளேன் என வீட்டு பணியாளரிடம் தெரிவித்தால் அவர் குமாரிடம் சென்று அனுமதி பெற்றுவிட்டே கதவைத் திறந்து குறித்த நபரை வீட்டினுள் செல்ல அனுமதிப்பது வழக்கம்.

அன்றும் அதேபோல்தான் நடைபெற்றுள்ளது. ‘சாந்த வந்துள்ளார் உள்ளே விடு’ என குமார் கூறியதையடுத்தே வந்த வாலிபரின் பெயர் சாந்த என்பது வீட்டுப்பணியாளருக்குத் தெரியவந்துள்ளது.

வீட்டினுள் வந்த சாந்த என்ற இளைஞர் குமாரது வீட்டுக் ஹோலில் இருந்து அரைமணித்தியாலம் வரை பேசியுள்ளார். பேசிய பின்னர் தான் குமார் தனது கறுப்புநிற பென்ஸ்காரை எடுத்துக்கொண்டு வீட்டுக்கு வந்த வாலிபரையும் ஏற்றிக்கொண்டு வெளியே சென்றுள்ளார்.

வீட்டை விட்டுச் செல்லும்போது அரைமணித்தியாலத்தில் திரும்பி வந்துவிடுவேன் என மகனிடம் கூறிவிட்டே சென்றுள்ளார். ஆனால் போனவர் மீண்டும் உயிருடன் திரும்பவே இல்லை. பிணமாகவே வீட்டுக்கு கொண்டுவரப்பட்டார்.

குமார் பொன்னம்பலம் முதலில் அவரது கார் டிரைவரை தயாராகுமாறு கேட்டுள்ளார். பின்னர் சாரதியை இருக்குமாறு கூறிவிட்டு தானே காரை ஓட்டிச் சென்றுள்ளார். வீட்டுக்கு வந்த இளைஞனும் காரின் முன் ஆசனத்தில் இருந்தே சென்றுள்ளான். வீட்டை விட்டு வெளியே சென்ற இருவரும் எங்கு சென்றுவிட்டு இராமகிருஷ்ண டெரஸுக்கு வந்தனர் என்பது மர்மமாகவே உள்ளது. குமார் இராமகிருஷ்ண வீதியில் உள்ள இராமகிருஷ்ண மிசனுக்கு முன்னால் உள்ள இன்போமெற்றிக் பழையஹோட்டல் பிரைற்றன்

நிறுவனக் கட்டிடத்துக்கு வந்து விட்டு திரும்பிச் செல்லும்போதே இச்சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கலாம் எனக் கூறப்படுகின்றது. ஹோட்டலுக்கு வந்த குமார் பொன்னம்பலம் அங்கிருந்து புறப்பட்டு காலி வீதிப் பக்கமாக வந்திருக்கலாம் எனவும் அன்று புதன்கிழமை விகாரைலேன் ஆஞ்சனையர் ஆலயத்தேர் காலி வீதியினூடாக ஊதி உலா வந்தமையினால் இராமகிருஷ்ண டெரஸ் வழியாக காரைத் திருப்பியிருக்கலாம் எனவும் ஊகிக்கப்படுகிறது.

ஆனால் சாந்த என்ற வாலிபர் குமாருடன் இராமகிருஷ்ண வீதிக்கு வந்தாரா? இல்லையா என்பது குறித்து எவருக்கும் எதுவும் தெரியவில்லை. அரை மணித்தியாலத்தில் வீட்டுக்கு வந்துவிடுவேன் என குமார் கூறிச் சென்றமையினால் அவர் வெகுதூரம் செல்ல எண்ணவில்லை என்பது புலனாகிறது.

இராமகிருஷ்ண டெரஸில் இடதுபக்கமாக ஒரு ஓரத்தில் கார் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. ஒரு வேளை கொலையாளி காரை ஓரமாக நிறுத்துமாறு கூறிவிட்டே அவருடன் பேசியபடி குமார் எதிர்பாராத விதத்தில் சுட்டிருக்கலாம் என சந்தேகிக்கப்படுகிறது. இதனால்தான் குமார் சாரதி ஆசனத்திலேயே தலையை சரித்துக்கொண்டு இறந்துகிடக்கக் காணப்பட்டார் போலும்.

குமாருடன் காரில் சென்ற சாந்த என்ற இளைஞன்கூட குமாரை சுட்டிருக்கலாம் என்று சந்தேகிக்கப்படுகிறது. அல்லது சாந்த என்ற அந்த வாலிபர் ஏதோ சாக்குப் போக்குச் சொல்லி குமாரை அழைத்துச் சென்று கொலையாளியின் வலையில் சிக்க வைத்திருக்கலாம் என்றும் சந்தேகிக்கப்படுகிறது. குமாருடன் காரில் சென்றவர் தான் குமாரை சுட்டாரா? இல்லையா என்பதை விட அவர் யார் என்பதைக் கண்டுபிடித்தால் தான் மேலதிக தகவல்கள் வெளிவரும். அன்றேல் கொலையாளி யார் என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் அரிதாகவே உள்ளது.

குமார் பொன்னம்பலம் அன்று வீட்டை விட்டுச் செல்லும்போது சஞ்சலத்துடனேயே சென்றுள்ளார். ஏனெனில் நன்றாக பழகுபவர்களுடன் வெளியில் செல்வதாயின் குமார் தனது நீள சங்கிலியையும் அணிந்தே செல்வாராம். ஆனால் அதனை கழற்றி வைத்துவிட்டே சென்றுள்ளார். அன்றைய தினம் கைச்சங்கிலியை மறைக்க கறுப்பு நிற ரிபன் அணிந்தே சென்றுள்ளார். நன்றாக பழக்கமில்லாதவர்களுடன் செல்லும்போதே கைச்சங்கிலியை மறைக்க குமார் ரிபன் கட்டுவது வழக்கமாகும். எனவே வீட்டுக்கு வந்த இளைஞன் குமாருக்கு நெருங்கிய பழக்கமானவர் அல்ல, அவர் மீது குமார் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கவில்லை என்பதும் இதிலிருந்து தெளிவாகின்றது.

எனவே கட்டாயத்தின் நிமித்தமே சாதாரண உடையணிந்து சென்ற குமார் சாரதியையும் விட்டு விட்டுச் சென்றுள்ளார். குமார் இலேசில் எவரையும் நம்பக்கூடியவரல்ல. நம்பிக்கையில்லாதவர்களுடன் வெளியில் அவர் செல்வதும் இல்லை. ஆனால் அன்று தனிமையில் வாலிபரைக் கூட்டிச்சென்றுள்ளார்.

வீட்டுக்கு வந்து சென்ற இளைஞருக்கு பெயர் சாந்த என்று குமாரின் மகன் தெரிவிக்கின்றார். வீட்டு வேலையாளோ அவரது பெயரை குமார் சாந்தன் என்றே கூறி உள்ளே விடுமாறு தெரிவித்ததாகவும் தெரிவித்துள்ளார்.

சாந்த என்ற வாலிபர் சிங்களவரா? அல்லது தமிழரா என்பது குறித்து எதுவும் தெரியவில்லை. ஆனால் அவ்வாலிபர் இரு மாதங்களுக்கு முன்னர் குமார் பொன்னம்பலத்தின் மகன் கஜேந்திரகுமாருடன் தொலைபேசியில் பேசியுள்ளார். அப்பொழுது சரளமாக சிங்களத்தில் பேசியதாக மகன் தெரிவித்துள்ளார்.

குமார் பொன்னம்பலம் இல்லாத நேரத்தில் கடந்த நவம்பர் மாதம் 20ஆம் திகதி சாந்த என்ற இளைஞன் குமாரின் வீட்டுடன் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டுள்ளார். அப்போது வீட்டில் பணிபுரியும் வேலையாளே தொலைபேசியை எடுத்துள்ளார். அதன் பின்னர் டிசம்பர் 4ஆம் திகதியும், ஜனவரி 3ஆம் திகதியும் சாந்த தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டதாக தெரிவிக்கப்படுகின்றது. குமார் இல்லாத சமயம் பார்த்தே இம் மூன்று சந்தர்ப்பங்களிலும் அவ்வாலிபர் தொலைபேசி தொலைபேசி மூலம் தொடர்புபடுத்திக் கொண்டிருந்தார் என்பதும் தெரியவந்துள்ளது.

குமார் வழமையாக காரில் வெளியே செல்லப் பணியாள் ஒருவரைக் கூட்டிச் செல்வது வழக்கம். ஆனால் சம்பவதினம் எவரையும் கூட்டிச் செல்லவில்லை. லண்டனில் மகனும், மகளும் படிக்கும்போது அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்கவே வேலைக்காரப் பையனை தான் காரில் கொண்டு செல்வதாக குமார் ஒருமுறை தெரிவித்திருந்தார். குமார் தனியே வெளியே செல்வது ஆபத்து என்பதனாலேயே பையனையும் கூட்டிப்போகுமாறு பிள்ளைகள் கோரியிருந்தனர் போலும்.

இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது குமார் பொன்னம்பலத்தை கொலை செய்வதற்கான திட்டம் சில மாதங்களுக்கு முன்னரே போடப்பட்டு விட்டது என்று சந்தேகமும் எழுகின்றது.

குமாரின் கொலை தொடர்பாக பல்வேறு சந்தேகங்கள் எழுகின்றன.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவாக கொழும்பில் இருந்துகொண்டு பகிரங்கமாக குமார் பொன்னம்பலம் கருத்து தெரிவித்து வந்தார். மனித உரிமை மீறல்களுக்காகவும், சிறைச்சாலைகளில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் அரசியல் கைதிகளுக்காகவும் இவர் வாதாட்டுவந்தார். விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவாக பேசும் அதே வேளை அரசாங்கத்துக்கு எதிராகவும், ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்கவின் நடவடிக்கைகளையும் குமார் விமர்சித்துவந்தார். இதனால் இக்கொலை இடம்பெற்றிருக்கலாம் என ஒரு சாரார் கருதுகின்றனர்.

இன்னும் ஒரு சாரார் தமிழ் அரசியல் கட்சிகளில் இருந்து பிரிந்து சென்ற உதிரிகளில் யாராவது ஒரு தரப்பினரால் புரியப்பட்டிருக்கலாம் எனச் சந்தேகிக்கின்றனர்.

சிங்கள இனவாத அமைப்புகளில் ஏதாவது ஒன்று இக்கொலையை செய்திருக்குமோ என்றும் சந்தேகிக்கப்படுகிறது.

விடுதலைப் புலிகளுக்கெதிரான தேசிய முன்னணி என்ற அமைப்பொன்று குமாரின் கொலைக்கு தாமே பொறுப்பென உரிமை கோரியுள்ளது. ஆனால் அப்படியொரு அமைப்பே இல்லை என்று பொலிஸார் தெரிவித்துள்ளனர். இது விசாரணையை திசைதிருப்ப எடுக்கப்படும் முயற்சியாக இருக்கலாம் என்றும் சந்தேகிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் சிங்கள இனவாத அமைப்புகள் குமாரை கொலை செய்யும் அளவுக்கு துணிந்திருக்குமா? என்பது சந்தேகமே. வேண்டுமானால் குமாரின் உடமைகளுக்கு சேதமேற்படுத்தியிருக்க முடியும். எனவே இக்கொலை திட்டமிட்டு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பது நன்கு புலப்படுகிறது.

குமார் பொன்னம்பலத்தின் படுகொலையினை விடுதலைப்புலிகள் கண்டித்துள்ளனர். தமிழ் மக்களுக்காக குரல் கொடுத்தவரின் கொலை எமக்கு அதிர்ச்சி அளித்துள்ளது என்றும் விடுதலைப்புலிகளின் லண்டன் தலைமையகம் விடுத்துள்ள அறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளது. ஏதாவதொரு காரணத்தினால் புலிகள் இக்கொலையைச் செய்திருக்கலாம் என்று ஒருபகுதியினர் மத்தியில் சந்தேகம் நிலவிவந்தது. ஆனால் புலிகளின் இச்செய்தி அந்த சந்தேகத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டது.

யார் குமாரைக் கொலை செய்திருந்தாலும் தமிழ் மக்களுக்காக குரல் கொடுத்து வந்த ஒரு தலைவரை தமிழ் சமூகம் இழந்துவிட்டது. இவரைப்போல் தமிழ் மக்களின் உரிமைக்காக வெளிப்படையாக குரல்கொடுக்கும் தலைவர் வேறு யாரும் இல்லை என்றே கூறவேண்டியுள்ளது.

வீரகேசரி வாரவெளியீடு

09-01-2000

கனடாவில் குமாரின் கடைசி நாட்கள் !

தன்னிகரில்லாத தலைவனாக - தமிழர் குரலாக அகிலமெல்லாம் ஒலித்த குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களை திட்டம் போட்டுக் கொலை செய்தனர் சிங்கள இனவாதிகள். அவரின் கடைசிக் கனடா வருகையை யாரும் மறப்பதற்கில்லை. திரு சாமி அப்பாத்துரை அவர்கள் எழுதிய “தரணியெங்கும் தமிழ் வளர்ப்போம்” என்ற நூலை வெளியிட்டு வைப்பதற்காக விசேஷ வருகை தந்தார் குமார். அவரை விமான நிலையத்தில் அவரது மனைவியார் சகிதம் வரவேற்றுக் கொண்டது தமிழர் உலகம். சாமி அப்பாத்துரையோடு ரெமி இசைத் தட்டு நிறுவனத்தின் சார்பில் வசந்தன், சிவா அவர்களோடு தீவகம் இராசலிங்கம் அவர்களும் வரவேற்றார்கள். குமார் பொன்னம்பலத்தினுடனான விசேஷ சந்திப்பு ஒன்று ஈஸ்ற்றவுண் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இக் கூட்டத்திற்கு ஈஸ்ற்றவுண் இயக்குனர் ஜே. அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள்.

அன்றைய கூட்டத்தில், ஈஸ்ற்றவுண் ஸ்தாபனத்தின் இயக்குனர்கள் ஜே. இராஜரட்ணம்- சசி சார்பில் அந்த நிகழ்வு நடைபெற்றது. ஜேயின் தந்தையார் பழுத்த காங்கிரஸ் வாதியும், குமார் பொன்னம்பலம்- அவரது தந்தையார் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்களது குடும்ப நண்பருமாவார். ஜேயின் நிர்வாக இயந்திரத்தை வெகுவாகப் புகழ்ந்த குமார் ஈஸ்ரவுண் ஸ்தாபனம் தமிழர் மத்தியில் பெற்ற செல்வாக்குக் காரணமாக பாராட்டுரைகளை தெரிவித்துக் கொண்டார். தமிழர் மத்தியில் ஒரு மகத்தான நிலையமாக விளங்கும் ஈஸ்ரவுண் ஸ்தாபனம் தன்னைக் கவர்ந்துவிட்டதாக கூறிய குமார் பொன்னம்பலம் யாழ்ப்பாண மாநகரசபைக் காலங்களை நினைவு கூர்ந்தார். பத்திரிகையாளர் மாநாடு அது. அந்த மாநாட்டில் தகவல் தொடர்பு ஸ்தாபனங்களை அழைத்து குமார் பொன்னம்பலத்தை சந்திக்க வைத்து அவரின் கருத்தை கேட்க வைத்த ஈஸ்ரவுண் நிலையம் அன்றைய தினம் அனைவராலும் பாராட்டப்பெற்றது.

சாமி அப்பாத்துரை அவர்களின் “தரணியெங்கும் தமிழ் வளர்ப்போம்” நூல் வெளியீட்டு விழாவில் பெரும்பாக ரொறன்ரோ மாநகர மேயர் மெல் லாஸ்மனும் கலந்துகொண்டார். குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களுக்கு மக்கள் கொடுத்த அமோக வரவேற்பைக் கண்டு வியந்த மெல் லாஸ்மன் அதே மேடையில் அவரின் சட்டவித்தகத்தை அறிந்து பாராட்டினார்.

ஆங்கில அரசியல் வாதிகள் மத்தியில் ஈழத் தமிழினின் கல்விக் களஞ்சியத்தின் ஒரே உருவமாக அவர் ஆற்றிய பாங்கு அந்த ஆங்கில அரசியல் வாதிகளால் இப்படியும் அறிவாளிகளா தமிழன்? என எண்ண வைத்துக்கொண்டது.

கனடியத் தமிழ் உலகில் மானத் தமிழனாக - வீறுகொண்ட புலியாக கர்ச்சனை செய்த அந்த வீரத் திருமகனை இழந்து தவிக்கிறது கனடிய உலகம்.

ரம் இசைத்தட்டு நிறுவனம் நடாத்தும்

பிரவேசம்
இலவசம்

மறைந்தும் மறையாத மாமனிதன்

குமார் பொன்னம்பலத்தின் ஓராண்டு நினைவு விழா

தரணியெங்கும், தவிக்கும் தமிழர் தம் உரிமைக்குரலை கர்ச்சித்த
மறத்தமிழன் நினைவு விழா தன் இறுதி வெளிநாட்டு பயணத்தை
கனடாவில் நிறைவு செய்த வண்டமிழனை நினைவு கூறுவோம்.

இவ்விழாவிற்கு குமார் குடும்பமே வருகை தருகிறார்கள்.

திருமதி டாக்டர் யோகலஷ்சுமி குமார் பொன்னம்பலம்
சட்டத்தரணி கஜேந்திரகுமார் குமார் பொன்னம்பலம்
டாக்டர் மிராலினி குமார் பொன்னம்பலம்

மற்றும் பல பிரமுகர் கலந்துகொள்ளும் பெருவிழா கலைநிகழ்வுகளும் இடம்பெறும்.

தலைவர் : சாமி அப்பாத்துரை

காலம் : மாலை 5-30 சனிக்கிழமை 06-01-2001

இடம் : வின்ஸ்ரன் சேர்ச்சில் கல்லூரிக் கலையரங்கு
2239, Lawrence Avenue East,
Scarborough (Lawrence & Kennedy)

திரண்டு வாரீர் தீந்தமிழனை நினைவு கூர்வீர்
அன்புடன் ரமி இசைத்தட்டு நிறுவனம்.

(416) 425-0325/678-2312/724-5935

PRESS RELEASE

KUMAR PONNAMBALAM BESTOWED WITH THE 'MOST EMINENT PERSON' AWARD

Mr. Kumar Ponnambalam, the assassinated Tamil political leader, is bestowed with the Most Eminent Person (Mamanithan) award by the LTTE leadership for his dedicated patriotism and for his outstanding contribution to the cause of Tamil liberation. Conferring this highest national award for extra-ordinary services on Mr. Ponnambalam, the LTTE leader Mr. Pirapaharan praised him as a great patriot who courageously championed the freedom of the Tamil nation.

In a special statement issued yesterday Mr. Pirapaharan categorised Mr. Ponnambalam as a revolutionary political leader who fought for human justice with sincere determination and commitment. Living in the heart of the Sri Lanka capital and disregarding the dangers that threatened his life, he challenged the evils of Sinhala chauvinism, the LTTE leader observed.

"Mr. Ponnambalam was an outstanding patriot who deeply loved his Tamil homeland. He supported the formation of an independent Tamil state based on the right to self-determination of the Tamil people. He firmly believed in the armed revolutionary struggle as the authentic political mode for the emancipation of the Tamils. Therefore, he openly and courageously supported the LTTE and its political ideology. He defended the cause of our liberation movement in the international arena. His courage, dedication and the deep commitment with which he contributed to the cause of freedom is highly commendable", Mr Pirapaharan declared.

Released by the International Secretariat of LTTE,

Posthumous honour from the LTTE

In conferring the "Mamanithan" award to the late Mr. Ponnambalam, LTTE leader Mr. Velupillai Prabhakaran said in his citation:

"The Liberation Tigers of Tamil Eelam wish to express their deep shock and profound grief over the brutal killing of Mr. Kumar Ponnambalam, a courageous Tamil leader who fearlessly exposed the hypocrisy of the Sinhala state and audaciously championed the cause of the Tamil nation.

"We accuse the Sri Lanka government and the Tamil quisling groups of masterminding and executing this heinous crime to silence a brave, daring voice of reason that defended the rights of the Tamils. Mr. Ponnambalam's sudden death is a great and irreparable loss to the Tamils, a monumental tragedy that has befallen the Tamil nation at a critical historical time.

Two barristers, two doctors, the Ponnambalam family, wife Yagaluckshmy, son Gajendrakumar and daughter Mrinalini.

"Faced with constant threat to his life and property, Mr. Ponnambalam lived in the heart of the Sri Lankan capital and boldly challenged his racist adversaries. His speeches and writings which touched on extremely controversial issues expressed his truthfulness, genuineness, uprightness and indomitable spirit for justice.

"He pleaded for the rights and liberties of thousands of innocent Tamils in Colombo who were subjected to constant persecution at the hands of the tyrannical Sinhala state. He also voiced Tamil rights at international forums.

"Mr. Ponnambalam was the only Tamil leader who openly and fearlessly supported the armed freedom struggle of the Liberation Tigers. He endorsed the policy of the LTTE as the authentic political objective based on the right to self-determination of the Tamil people.

"By his gallant and heroic life in advancing the legitimate cause of the Tamils amidst all dangers, Mr. Ponnambalam has earned the respect and admiration of his people as a true Tamil patriot"

**53rd Session of the United Nations Commission on Human Rights
Geneva - 10th March to 18th April 1997
Statement by G. G. Ponnambalam Esqr.
On Behalf of the Humanitarian Law Project**

Mr. Chairman,

I thank you for your indulgence in permitting this intervention.

I take this opportunity to highlight a situation that requires the urgent and immediate attention, and intervention, of this Assembly.

Coming from Sri Lanka as I do, and belonging to the Tamil Nation of that island, I would like to focus your attention more particularly on arrests, detention, torture, imprisonment and disappearances.

It is important that this Commission focuses its attention on these matters, at once, because there is a war going on in that island, directed against the Tamils, and waged now on the sinister philosophy of a "War for Peace".

In this war situation in North-East Sri Lanka-the traditional homeland of the Tamils-which has been going on for about 15 years and which has now escalated into genocidal proportions, one finds a total disregard of all the principles relating to detention, a negation of the provisions of the Geneva Conventions and their Additional Protocols, which are really legal instruments, and callous violations of the customary international humanitarian law that are universally accepted and applicable in times of armed conflicts.

The Sri Lankan government security forces persecute Tamils throughout the island with arbitrary arrests, indefinite detention, torture, involuntary disappearances, and extra-judicial killings. In short, every Tamil man or woman has become a target.

The Sri Lankan Government also permits the existence of shadowy para-military groups, who are really hitmen and henchmen of poor-calibre politicians, who also indulge in the crimes mentioned above.

Arbitrary arrests is helped by the fact that there is no uniformity in the legal provisions regarding this matter. The normal law, Prevention of Terrorism Act, and Emergency Regulations are in force and deal with this matter. Any policeman, a policeman of high rank and any member of the army, navy, air force and police, respectively could arrest under these laws.

In the matter of detention, again, there is no uniformity and, therefore, much confusion. There is no provision for detention under the normal law. But under the Prevention of Terrorism Act, a detention order is issued initially by a high-ranking police officer, and thereafter, extended by the Minister of Defence, who is a high-profile politician from the party in power. Under the Emergency Regulations, there is a distinction between arrests made in the North-East and arrests made in Colombo. In the North-East, a high ranking police officer or army officer can issue a detention order but to have the period extended, they have to go to the Secretary, Ministry of Defence, who is a bureaucrat and a high-profile political appointee. As regards Colombo, a high-ranking police officer can issue a detention order which can be extended by the Secretary, Ministry of Defence.

During the period of detention, hapless Tamils are tortured and confessions extracted or "manufactured". Such "confessions" have been rejected when examined by Courts of law.

The gang rape of teenage Jaffna schoolgirls Krishanthi Kumarasamy, Rajani Velayuthapillai and Theenuka Selvarajah and the subsequent murders of the first two girls, have created international revulsion.

There have also been involuntary disappearances of Tamils not only in the North-East but also in Colombo. After 5th December 1995, there has been a startling increase in the incidence of involuntary disappearances in the North which has been confirmed by Jaffna's Government Agent and this phenomenon is continuing unabated even today.

Cases of extra-judicial killings have also made headline news internationally. In the Kumarapuram Massacre in the Trincomalee District, 26 Tamil bodies were found floating. In the Northern town of Vavuniya, burnt bodies of two Tamils were found on the road and only last week, the bodies of two young Tamil women were found killed and left on the road in Vavuniya. When there was a jail break in Trincomalee, five Tamils who remained in the jail without running away were taken to the seashore and shot dead from in front.

The impunity of, and the immunity for, those responsible for human rights violations and breaches of humanitarian law is a shocking state of affairs in Sri Lanka. The six soldiers suspected in the Kumarapuram Massacre, the ten Special Task Force commandos suspected in the floating-bodies cases, the six police officers suspected in the burnt-bodies cases, have all been enlarged on bail, and there have been no cases instituted against them to date.

Many of the human rights violations in which the Tamils have been at the receiving end, have been carefully catalogued and documented by many organizations, both in Sri Lanka and abroad. One such document has been expressly put out for this Session by the Tamil Centre for Human Rights, which I find in the hands of many of those attending this Session. It will be interesting to note that that document refers only to incidents of human rights violations from 1st January 1996 up to 21st December 1996 and is issued as a challenge to the Sri Lankan Government to deny any of the incidents mentioned therein.

These abuses of human rights are due to the occupation of an alien Sri Lankan army in the traditional homeland of the Tamils. I say "alien" because the Sri Lankan army, which is composed of Sinhalese to the extent of 99%, do not speak or understand the Tamil Language nor are they mindful of the culture and religions of the Tamils. The continued presence of the Sinhala army of occupation, in the traditional homeland of the Tamils will not only lead to further violations of human rights but will also obstruct any attempts to have a negotiated political settlement to the Tamil Problem of 50 years.

All this is now compounded by the fact that, though the Sri Lankan Government was forced to lift a censorship on news concerning the war, due both to internal and international pressure, there is in place, today, an almost total prohibition for both local and foreign media personnel from going to the North, to see for themselves what is happening and to assess, objectively, the human rights situation there.

The plight of the Tamils in the Island of Sri Lanka, in the particular matter of detention and torture therefore, demands an urgent and immediate response from the international community. We urge, therefore, as a matter of urgency, that the Working Group on Arbitrary Detention and the Special Rapporteur on Torture go to Sri Lanka to investigate the report on the human rights and the humanitarian law situation.

Thank You.

**55th Session of the United Nations Commission on Human Rights
Geneva - 22nd March to 30th April 1999
Statement by G. G. Ponnambalam Esqr.
On Behalf of the
International Association of Democratic Lawyers**

Agenda Item on Civil and Political Rights, including the questions of (a) Torture and detention (b) Disappearances and summary executions (c) Freedom of expression (d) Independence of the judiciary, administration of justice, impunity (e) Religious intolerance, 9 April 1999

Vannakkam, Madam Chairperson,

Despite clear and universally agreed standards, violations of basic and fundamental rights continue in many parts of the world. The Geneva-based Centre for the Independence of Judges and Lawyers, recently carried out a fact-finding Mission in Sri Lanka, and concludes that:

“The present and previous Governments of Sri Lanka have been in serious breach of their obligations to ensure to all individuals, subject to their jurisdiction, the rights recognised by the International Covenant on Civil and Political Rights.”

Freedom of expression, a question we are considering under item 11, is included in Chapter Three of the Constitution of Sri Lanka captioned “Fundamental Rights”. Article 14 (1) (a) reads thus: “every citizen is entitled to freedom of speech and expression including publication”.

In August 1983, the Parliament of Sri Lanka passed what is popularly referred to as the Sixth Amendment to the Constitution which made it an offence to advocate separation. This Amendment was passed in the wake of the disgraceful pogrom against the Tamil Nation in Sri Lanka that made the then Sri Lankan Government and the extreme chauvinist section of the Sinhala Nation a laughing stock in the eyes of the world. The Amendment was passed when no Tamil Member of Parliament from the North and East of Sri Lanka was present in Parliament.

In the very recent past, we have seen two separate incidents concerning another dimension to freedom of expression. In November 1998, as the General Secretary of the oldest Tamil recognised political party in Sri Lanka, I was interviewed in Sinhala over the Swarnavahini television’s Sinhala channel, where although not being a spokesperson for the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), I said I support their political ideology. Immediately thereafter there were written and verbal attacks and threats on me, emanating from the racist section of the Sinhala Nation. Their attitude was encouraged enthusiastically by the Sinhala pro-Government print media. Soon the Criminal Investigation Department (CID) was involved and visited my home twice and I was interrogated for many hours.

Though the LTTE is a banned organisation in Sri Lanka at the moment, the LTTE’s political wing, the People’s Front of the Liberation Tigers (PFLT) is yet a recognised party in Sri Lanka and has been so since 1987 and the PFLT has not been banned.

In contrast in February 1999, a number of members of the Buddhist and Christian clergy went into the jungles on their own and met with high-ranking members of the LTTE and had discussions. Thereafter, there was wide publicity to this meeting in the print and electronic media. But there was no objection from the extremist section of the Sinhala Nation for going to meet a banned organisation - perhaps because all who went were Sinhalese!

With regard to disappearances and summary executions, the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances, in its Report prepared for this 55th Session of the Commission states that in Sri Lanka, "disappearances continue to occur at high levels".

On July 3rd 1998, an army soldier, named Rajapakse, just convicted of murder by the High Court of Colombo, reported to the same Court a mass grave of about 400 persons in a vast desolate tract known as Chemmani in the Jaffna Peninsula. This disclosure became International news immediately. Even after 9 months today, the most elementary step of taking Rajapakse to the site and asking him to point out the exact spot has not been done. Instead, a dubious drama has just been enacted by the Sri Lankan government of getting some experts to give a report as to whether the "soil has been disturbed".

I am aware that what I am about to say now may shock this august audience, but coming from the island of Sri Lanka, it behoves me to speak what is happening there.

An incident took place late in February 1999. The head of one Rajaratnam Rajeswaran was found in the drain opposite the Jaffna New Market. Investigations revealed that Rajeswaran's identity card was with the Army at one of the Vadamarachchi check points and that the head belonged to a torso that was found in the toilet pit of an abandoned house in Nelliady within the Vadamarachchi area and about 25 miles away from where the head was found. As if this were not enough, there are 15 check points between the places where the head and the torso were found!

On 25th March 1999, construction workers were digging a part of the Durayappah Stadium in the heart of Jaffna City and about five miles from Chemmani itself, when they came across at least ten skulls and a pile of human bones. The find was reported to the police and the Municipal authorities. For almost one week, the police or the authorities did not think it fit to cordon off the area or to place police guard.

This brings to mind what the Special Rapporteur on extra-judicial, summary or arbitrary executions has said in his Report after a recent visit to Sri Lanka,

"effective impunity encourages political violence and is a destabilising element in all contexts of the Sri Lankan socio-political system.... This impunity has led to arbitrary killings and has contributed to the uncontrollable spiralling of violence... Impunity for those responsible for human rights violations remains a serious concern"

Madam Chairperson, We therefore call upon this assembly:

To demand of the Sri Lankan government the immediate repeal of the Sixth Amendment to the Sri Lankan Constitution.

To demand of the Sri Lankan government that Freedom of expression is not selectively implemented against the Tamils, and

To request that the Sri Lankan government be transparent and fair in dealing with sensitive issues such as mass graves and disappearances.

Thank you.

The Last Letter

AN OPEN LETTER TO KUMARATUNGA

23 December 1999

“Your speech reflects your Hatred”

I refer to your Victory Speech of 22-12-99 on your election, once again, as President.

I write as a Tamil Eelavan. But more importantly, I write as an unalloyed, unrepentant supporter of the political philosophy of the LTTE and as one who, with that conviction, lives in the South. I write as one who has publicly stated this position of mine not only within this island but also without, and both verbally and in writing. I write as one whom you have recognized in your speech. And, I write as one who refuses to be deterred by the naked threats that dot your speech.

Permit me to tell you that your speech reflects the hatred that you have, only too readily, recognized in others.

Your speech is nauseatingly replete with one word - “peace”. But the tenor of your speech is anything but one that is, in any way, conciliatory or given to peace.

You have sent a clarion call to all your “Tamil brothers and sisters” with outstretched hands of friendship. This shows your stark insincerity if one only recalls your speech made many moons ago, when you inaugurated the Sama Tawalama at Anuradhapura, with the unacceptable posture that this island is Sinhala land and Buddhist country.

You refer to 18 December 1999 as “the night that will go down in history as the night this land was touched by the hand of darkness one too many times”. You indulge in this rhetoric because it happens to concern you. Do you not realize that there are thousands of widows in Tamil Eelam to whom certain nights have gone down, in their own lives, as nights that have been touched by the hand of darkness which is yours, as Commander-in-Chief of your armed forces?

You have challenged “those who doubt (your) resolve to lift the curse of hatred and death that has fallen upon (this) land” to look you in the face now and voice our doubts about the sincerity of the desire to forge permanent peace. I hasten, with this letter, to say just that to you with all the vehemence I command. I am fortified in this statement by your victory speech itself.

You want to finish the LTTE. Please do so, if you can. With that will go, for all times, any prospect of permanent peace in this island. Your election results shows ruthlessly that all Tamils, not only Tamil Eelavar but also the Upcountry Tamils, not only do not want you because they do not trust you anymore, but also do not want a political solution from you. This is an indictment on all your postulations of wanting to forge permanent peace.

Just take your peace packages. There were three in as many years, during the first three years after the commencement of your tenure. For the next two years, there was not a murmur about those packages. Even those three packages were diluted with each subsequent appearance! Surely, anyone who has a genuine desire to bring about a political solution will not trifle with packages every summer? One stands or falls with just one.

You say that you see very clearly “the enemy that walks so freely” in this island, and you identify that enemy as “hatred”. No, the enemy you see are the Tamils in this island. Thank God this is reciprocated by every Tamil worth his salt. This has also been evidenced by the election results.

You boast that “the entire LTTE terrorist enterprise will fail” against you but, in the same breath, you contradict yourself pathetically by wanting the Tamils to bring Prabakaran to the

negotiating table. You have played ducks and drakes for far too long about whether you want to talk to the LTTE or not. Political maturity demands that you and your Government finally state whether you want to talk to the LTTE, unconditionally, or not. It is only when this is known definitely will anybody move in this matter.

If talking to the LTTE at the negotiating table is your honest position, then your outburst about "cowards of the LTTE" and "terrorist cowards" or your urge to wipe out the LTTE, must surely be counter productive.

By all means "clear away the culture of terror and death", which has become the way of life in this island thanks to the Sinhalese who first showed everybody the way in June 1956. But you will realize immediately, as everybody in this island realizes, that you will have to start doing so at your very own doorstep in the first instance, before you decide to go anywhere near the LTTE!

May I close by referring to your constant refrain about bringing about peace. If you are hoping to bring about peace through any one of your packages, please forget it. The Tamils have shown unmistakably that they are not interested in you or in your peace packages.

In fact, if the Tamils are worth their salt, they will not want anything dished out by you, or for that matter, by your adversary. Why should we? We Tamils were not born to depend on the "benevolence" of the Sinhalese or on what they choose to dish out to us. A part of this island rightfully belongs to the Tamils, in as much as the other part rightfully belongs to the Sinhalese. This must be appreciated by the Sinhalese.

As far as the Tamils are concerned, they in turn, must appreciate that if their aspirations hold that as a Nation they have the right to self-determination and that right is inalienable in that it is born with them, then they must have the political wisdom, strength and sagacity to exercise that right and decide their own political future themselves. They have, for far too long, looked to peace packages, negotiating tables and anything offered or dished out by the Sinhalese. This beggarly attitude must go. The sooner it goes, the better it is for the Tamils.

The Tamil Nation has, through the Deligation of the Tamil People, solemnly informed the world about its aspirations in August 1985 at Thimpu. To go back on that position will be tantamount to compromising future generations of Tamils yet unborn. The present generation does not have the right to compromise future generations. Any signal that would give the Sinhalese the idea that the Tamils are not serious about their aspirations, or that they are climbing down, will be an act of treachery. The present generation does not seem to tolerate such treachery or to take kindly to traitors.

May I end by saying that, on the basis of what I have just stated I, personally, have got disgusted and tired of talks, third party intervention, etc. My considered conviction is that a political solution to the Tamil Problem is in the hands of the Tamils themselves and only in their hands and that the Sinhalese and Tamils can continue to live in this island and in peace only if they live in two definite and distinct compartments each minding their own business unfettered by the other. Only such an arrangement will prove relevant that great quotation on peace you have used in your speech:

"Peace is a battle. Peace is never given freely, never acquired. Its conquest is the result of courage and of respect for others. It demands awareness and commitment from everyone. Peace is not the law imposed by the mighty, but that which is founded on equality and dignity of all peoples"

- G. G. Ponnambalam.

VICAR GENERAL

Diocese of Jaffna

Phone : 021-2161

*Bishop's House
P. O. Box 2,
Jaffna,
Sri Lanka.*

I am very happy to associate myself, on behalf of the Church, with KUMAR PONNAMBALAM COMMEMORATION COMMITTEE in expressing the appreciation and tribute of our people for what Kumar believed and stood for and how he sacrificed his life for the Tamil Nation.

He being the gifted only son of an illustrious Father, the late Mr. G. G. Ponnambalam Sr, one of the Founding Fathers of the Tamil Nationhood, he in due course, had blossomed forth into a very mature, experienced and fearless leader who voiced loud and clear the cause of his long suffering Brothers and Sisters in our country.

He had been an active Human Rights campaigner, one of the founding member of the Civil Rights movement in our country, a leading, respected and much sought after Attorney-at-Law. He had successfully defended without any fees, many Tamil Youths who had been arbitrarily arrested and detained in many jails under the obnoxious PTA regulation. His astute mind and vigilant stand had provided him with ample ammunition to forcefully express his views and courageously expose all injustices and inhuman actions against his Tamil Brethren. He was indeed a very courageous Leader who would face any issues confronting the minorities and forcefully speak out for the whole world to hear. He contributed greatly to expose the acute and continued problems faced by the Tamil People in the International forums of many countries and the United Nations Commissions.

He kept up an uncompromising position with the Major Political Powers in his stand for the Rights and justice for the Tamil People. He served the Tamil cause, considering it as his sole Mission and heritage he inherited from his great Father. In the present crucial situation confronting the Tamils, no other Tamil leader dared to speak out or act forcefully and fearlessly with such deep conviction as Kumar did for which role he had to pay the supreme price of his precious life, making him a 'Superman'. His untimely death has been a great and irreparable loss not only to the Tamils but also to the whole country at large.

The late Bishop of Jaffna, the Rt. Revd. Dr. J. Emilianus Pillai had been a close friend and contemporary of the late Mr. G. G. Ponnambalam Sr. As his secretary I had, on many occasions accompanied the Bishop visiting the family in Colombo. Besides, Revd. Father G. T. Balasundaram who was my Pastor at Atchuvely and as the one who promoted my vocation to the Priesthood. I had come close to the family of Kumar and has been meeting him in Colombo often. When I met him a few weeks before his death, I found him in a very depressed state and he shared with me the very dangerous situation for the Tamil people in the country. He said the situation has deteriorated into such a hopeless and most precarious position and that we were never ever in such a dire strait as now. He predicted that worse times were ahead for our People and that God alone can save us all from perishing. His vision was so much shaken up and filled with great uncertainty. How true and justified were his predictions.

His great memory will be kept above in the hearts and minds of all our people always. May God grant him Eternal Rest and Peace with Him.

Revd. Father J. P. E. Selvarajah
Vicar General

Speech made by

Mr. Lasantha Wickrematunge,

Chief Editor, Sunday Leader

On 12-08-2000, at a meeting to release the book "A Tribute to Kumar"

Professor Sivaththamby, Reverend Sirs, Mrs. Ponnambalam and Family, Ladies and Gentlemen,

When Mrs. Kumar Ponnambalam asked me a few days ago whether I could speak a few words on this occasion to commemorate Kumar, I readily accepted the offer because to me it was a rare privilege to honour not only a great man but a truly sincere friend who was always there for you at times of need.

To me Kumar was not just a Politician but a very dear friend whom I could always count on for advice and guidance whenever the occasion arose, whether it was in my personal life or in my professional life. I would like to speak today very briefly, on some personal experiences I had with Kumar and give an indication as to what type of a human being Kumar really was.

When I started the Sunday Leader, we started very small and one of the first people I spoke to about the project was Kumar. At the initial stages, I asked Kumar whether he could help me by contributing a column to which he readily agreed to. As an infant newspaper we had many problems to face. As we found our way and found our feet we had to overcome many legal hurdles and it was always Kumar who was there for us-running to the Press Council, representing the Newspaper and myself. All without a cent being charged on us. He did that not just for me as a friend but because he always believed in fighting for truth and justice. Kumar used to always come and tell me that he never got an opportunity to be heard in the Sri Lankan media because most people did not like to see things as they were. They always wanted to sugar-coat a bitter pill. But Kumar was a man who said it as it was.

Kumar was a rebel, a rebel with a cause - the cause of the Tamil people. But his cause did not stop only at fighting for the rights of the Tamil people. Wherever there was injustice - whether it involved the Tamil people, the Muslim people or the Sinhala people, Kumar was there for the fight. People used to brand Kumar, given the time, given the Government in power, he used to be branded as a LTTE sympathiser.

But Kumar was true to only one cause - and the cause was the rights of the Tamil people. Let me give you one example. During the 1988 Presidential Elections, the All Ceylon Tamil Congress entered into an Agreement with several parties including the Sri Lanka Freedom Party and formed the Democratic People's Alliance. And Kumar was tirelessly preparing to bring out a manifesto and incorporated into that manifesto a settlement to the ethnic issue. Having arrived at this solution, at this settlement Kumar took the position that no settlement will be possible unless the Liberation Tigers of Tamil Eelam was brought into the process and he asked Mrs. Bandaranaike the then Leader of the Opposition whether he could take this Package and go to the LTTE and he told Mrs. Bandaranaike in my presence that if you were truly committed to the solution you must send your son to go with me. On that occasion Mrs. Bandaranaike being the Presidential candidate readily agreed. And we undertook a hazardous journey to the Vanni. Kumar made all the arrangements together with Mr. Motilal Nehru and in that delegation I went there because Kumar insisted that I come as a media person to report on the incidents, on the understanding that coverage would be

given only if the talks bore results. In that delegation were Mr. Anuruddha Ratwatte, Mr. Anura Bandaranaike, the late Mr. Dharmasiri Senanayake, Mr. Kumar Ponnambalam and Mr. Motilal Nehru. We flew from Colombo to Anuradhapura where a van was waiting for us. And from there we went to Vavuniya by road. It was a time the IPKF was in the North and we had to find various routes to avoid IPKF patrols and eventually we reached. We were taken to a house where one of the LTTE leaders identified as Dinesh met with us and then we were taken to the jungles where we met with one of the LTTE political wing leaders at that time Mr. Dilip Yogi.

At that meeting Mr. Ponnambalam, Kumar, presented a copy of this document to the LTTE and requested them to consider the document and ensure that negotiations could take place at the appropriate time after the Elections provided Mrs. Bandaranaike was to win the election. Kumar was committed to that solution. Unfortunately at that time things worked out differently. But on that occasion the LTTE was not prepared to look at this document until the Election was over and Kumar was very agitated. Kumar said we have come all the way here with this document because we want to settle this problem once and for all for the Tamil people and urged them to reconsider their position. At that time nobody called Kumar as LTTE sympathiser. He was fighting for a cause. As the occasion demanded Kumar pushed his case.

Things worked out differently in 1994 and Kumar knew from the very outset that the drama enacted about Constitutions was nothing more than drama for public consumption. Because I recall Kumar telling me they have no solution in place because Mr. Ashroff, who was a Minister in the Government, had told him when Kumar inquired - "What is this Package you want to send to the North for discussions," Mr. Ashroff had said "there is no package". Kumar once again began to agitate the cause. He spoke out openly. I did not always agree with Kumar. But he used to always say "Lasantha, we can always argue on the cases but let us have a hearing". And I can tell you that whenever Kumar came on a TNL program, that program had the largest audience. Those who did not agree with Kumar loved to hate him. But they always listened to him. Because though they may not have admitted it publicly they admired the courage he showed in his conviction.

Kumar was not just a Politician. I would define him as a giant in the political arena that we see today. Kumar could have easily compromised his principles and his positions and obtained silk. Kumar could have easily sacrificed the cause of the Tamils and gone to Parliament. But Kumar was made of sterner stuff. Not for him were petty positions at the expense of his community. Kumar believed in a durable solution and as time went by Kumar realised, as I gathered in the frequent conversations I had with him, that a just solution for the Tamils will not be forthcoming in the near future. That is why Kumar took up this hard line position and went on to take the Government of the day. Kumar realised that a settlement can only be reached through the Thimpu principles because the Government, the forces of suppression, would never give in to the just demands of the Tamils. Eventually when they could not silence Kumar because he was an eloquent speaker both locally and internationally, I can still remember Kumar going on to that Swarnavahini program, the live program, and speaking in Sinhala and answering hundreds of questions in Sinhala, where he clearly proved not only the cause he was fighting for but the injustice in the system. And the forces of suppression, unable to stomach what Kumar said that night, sent the CID after him. They wanted to prosecute him for what he said because he spoke the truth.

Soon after the Presidential election, such was Kumar's concern - Kumar called me a few days after the Presidential Election and said "Lasantha your life could be in danger. I want you to come and stay at my home with your family". Kumar himself was in danger but he had still the largesse

of hearts to think of me as a friend first. He did not mind attracting danger to himself by giving me refuge in his house on that occasion. But he readily invited me, and I can steel remember, when I went to pay my last respects to Kumar, the first words Yogi told me was "Lasantha, Kumar wanted to protect you and for you to be here and see what they did to him"

Just after the Presidential Election and after the Presidential address on national television, Kumar replied the President. It was a hard hitting reply. Kumar brought that reply to me and said "Lasantha, can you please publish this". Normally I would always publish Kumar's material. But on that occasion I advised Kumar. I said "Kumar give it a week or two. I admire your courage but we see that a Government that has gone off the rails". We had information about various acts they were planning to commit at that time and I told Kumar, "Go slow. Let this Article be for two weeks". But Kumar being what he is, said "Lasantha you keep it out of the Sunday Leader but I will do what I will". And he had the Article published through the Internet and some other media organisations picked it up and not long after Kumar was silenced for ever.

Having silenced Kumar it was not enough. They wanted to desecrate his memory. They undertook an investigation and from the very outset had their own ideas as to who was behind this gruesome murder. First they said it was the EPDP. Then they said it was the LTTE. Then it became a Reserve Police Constable. And I learnt at that time that they were trying to direct the investigations not just to cover up the real killers but as a diversionary tactic to desecrate Kumar's memory. I informed Yogi of this fact and together with my friend Victor Ivan we started putting the pieces together and we continued to expose the real motives of these forces of suppression. Now it has come to a stage that the very person who was leading this investigation is on the verge of being removed because his motives have become an embarrassment to the authorities, because of the ameteurous way in which he handled and carried out his brief. It went to the point, and Yogi will bear testimony to this, that when the two witnesses were taken for the Identification Parade of this Police Seargeant, and I will name this person because he dared to desecrate Kumar's memory, SSP Bandula Wickremasinghe directed the two witnesses to identify the suspect by getting him to open his mouth and looking him at his teeth. All that is now water under the bridge. It is on public record. And the Attorney- General, when I spoke to him on the last occasion, said he will be taking action on a letter written by Mr. Daya Perera to see that justice is done in this case.

In conclusion all I can say is this. Kumar did for me personally as a friend so much. I did not get the opportunity of extending the same help and co-operation to Kumar when he was alive. But as a friend of Kumar's and as a media person, together with Kumar's other friends in the media I will assure you Yogi, we will not allow Kumar's memory to be desecrated and we will expose those who try to do it.

Thank you.

Speech made by

Mr. Desmond Fernando

**A leading International Lawyer,
President of the International Law Association,**

On 12-08-2000, at a meeting to release the book "A Tribute to Kumar"

Chairman Professor Sivathamby, Mrs. Ponnambalam and Members of the Family,

It is a great privilege for me to be here with you today. Kumar Ponnambalam was one of the greatest Sri Lankans of our generation. In my view, and I speak as a non-Tamil, he was the greatest Tamil political leader of our times - dedicated, courageous and outspoken.

Kumar was educated at King's College, London and Fitzwilliam College, Cambridge, where he did his Post-graduate studies. He was then called to the English Bar by Lincoln's Inn, London. On his return to Sri Lanka he was enrolled as an Advocate of the Supreme Court.

Kumar was the only son of the late G. G. Ponnambalam, Q. C., the foremost Tamil Leader of his time. G. G. Ponnambalam was also one of Sri Lanka's most brilliant orators and was both a Member of the State Council prior to independence and subsequently a Member of Parliament. And for sometime when his Party, the All Ceylon Tamil Congress, joined the Government, he was Minister of Industries in the 1950s. During the time of the Dudley Senanayake Government in 1965 he led the Sri Lankan delegation to the United Nations. Kumar's father was also the leading Criminal Lawyer of his time.

I came to know Kumar well in the 1970s. We were both founder members of the Civil Rights Movement. Kumar was deeply committed to Human Rights. He would attend the Civil Rights Movement Meetings regularly and made useful and well thought out contributions. In those early days of the Civil Rights Movement the victims of Human Rights violations were Sinhala youths and Kumar would appear without a fee in cases where Sinhala youths had been charged. One of his early victories was a difficult case where a Police Officer had been killed after a demonstration outside the U. S. Embassy, because of a well known Dharmasekara case. It was a complicated case and Kumar conducted it in Sinhala with his usual ability and tolerance, and won. He strongly opposed the Criminal Justice Commission as being a violation of the Rule of Law and the right to a Fair Trial. He also realised that it was a bad precedent for it provided for two parallel systems of Justice. A precedent that could be followed in the Prevention of Terrorism Act.

From 1978 to 1998 I was the Secretary of the Civil Rights Movement and Bishop Lakshman Wickremasinghe was its Chairman. At meetings often I would draft a statement and Kumar would want the statement to be in stronger language. But Bishop Lakshman Wickremasinghe would often tell him "No No Kumar, we would like to have some moderate language" and smilingly he would give in to Bishop Lakshman with a "very well my Lord."

He was a strong opponent of the 1982 Referendum. He expressed his opposition in his usual strong language. Kumar was of a particular service to the Civil Rights Movement during that Referendum. By then, that is 1982, he had become the Leader of the All Ceylon Tamil Congress. His party was represented in an alliance of political parties opposed to the Referendum. The Civil Rights Movement's view was that the issue should be fought on the basis of the principle of regular election alone leaving aside political issues. Kumar who

regularly attended Civil Rights Movement meetings worked out a strategy on the Referendum. He was convinced that the approach of the Civil Rights Movement was the right one and in turn he was able to convince the group of parties with whom he was working to take the same view. Through Kumar they adopted the C. R. M. draft of the short leaflet "Why you should vote for the Pot" which became the basis of the country-wide campaign for the "No Vote."

Although in recent years Kumar had a very high political profile in public and controversial stands on political matters, he was meticulous, he would never bring such controversies in to the Civil Rights Movement. He was a regular user of the Nadesan Centre Library where he read the latest material on Human Rights. Kumar was by nature democratic, liberal and tolerant. His commitment to Human Rights never wavered throughout his life.

Kumar was also a Politician. He was the great son of a great father. Thus serving the Tamil people was his heritage, his training and his mission. His father led the Tamil people in what an English student of the Sri Lankan Ethnic problem has termed the era of responsive co-operation between Tamil leaders and Sinhalese leaders.

Kumar made the very difficult transition from this position to the advocacy of a separate State which was his position at the time of his death. As the core of his position was his belief that the Tamils should always act with dignity. He believed that the Tamils should fight for their rights and demand their rights, not negotiate or beg for concessions. Kumar himself was highly principled and was respected by those who agreed with him and by those who did not. His political position he expressed in the strongest language, with style and verve. He was devoted to the Tamil people. He espoused their cause both at home and abroad. In May this year I was at the Human Rights Commission Meeting in Geneva. Mrs. Audrey Glover, the leader of the British Delegation to the Human Rights Commission, told me of the brilliance with which he had presented the case of the Tamil people at the Human Rights Commission meeting of 1999 in Geneva. She also spoke of his tremendous commitment to the Tamil cause and told me that she was extremely upset when she heard of his mysterious murder. She wondered, and indeed I wonder too, whether any one else can speak for the Tamil people with such great eloquence.

He appeared as a Lawyer frequently in cases where Tamils were charged under the Prevention of Terrorism Act and secured their acquittal. He was a Lawyer of great brilliance. He was a superb cross-examiner in both English and Sinhala. He was also deeply concerned at the plight of the Tamils in Colombo who under-went great harrassment, and it was to Kumar that they came for he had the oratorical power of a Perideese, the courage of a lion and the kind heart of a little child. At the time of his death he had become the best loved leader of the Tamils living in the South. Kumar however did not expect his friends to agree with his political views. His personal relationships were never coloured by his political beliefs. His closest friends included those who opposed his views strongly and openly.

He was never communal minded. And one of his qualities was tolerance. He always enjoyed a good argument. Kumar was a man of immense charm and an excellent conversationalist. Kumar was a deeply sincere friend. In adversity he stood by his friends and the achievements of his friends brought him great joy. He was always polite, simple, unassuming and very gentle. Above all he was a great human being.

My friends, let us today, on his Birthday, dedicate ourselves to the cause of Human Rights and continue to fight for justice for the oppressed.

I thank you.

Speech made on 12-03-2000 at memorial meeting for Kumar by-

Dr. Wickremabahu Karunaratne

N. S. S. P. Leader

Dr. Mrs. Ponnambalam and other family members, Friends and Comrades. I am very thankful to the Organisers for giving me this opportunity and giving me this space to address you.

We are thinking of Kumar. When we think of Kumar we have to think of what he stood for and what he fought for. Because Kumar is basically a politician. Not only just an ordinary Politician but he stood for national liberation of Tamil people. He is a liberation fighter. Though he did not carry any arms around he was truly a freedom fighter. Because I can remember once I addressed him as one of the Capitalist Tamil leaders. He said "Bahu, leave Capitalism and Socialism aside. The first thing is to liberate my people. In that if you are with me or if you are with us, then we can fight a more relevant today because it was only last week we witnessed my generation of Sinhala Capitalistic Leaders let down the Tamil people. It is a big farce from the beginning to the end. Because in 1957 when Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, Chandrika's father, thought of establishing Provincial Councils or some Regional Councils, there was an Agreement with the Tamil Leaders. It was a genuine Agreement between Tamils and Sinhalese. He had conceded to the Tamil demands. Of course he retreated when the Monks came into the streets and there were demonstrations and he abandoned the Project. Finally he was killed by the very people who forced him to abandon the Agreement. This time there was no such Agreement either with Prabahakaran or any other Tamil leader.

There was no agreement. She was trying to come to an Agreement with the other Sinhala Leader - Capitalist Leader - Ranil Wickremasinghe. We understand she failed to come to an agreement. But then she brought this document claiming that it will give autonomy to the Tamil people. But unfortunately when we think of autonomy to Tamil people, of devolution of power, we assume that it means devolving power to the Tamil Nationality. That means to Tamil Home land, recognition of Tamil identity. But this is precisely what is lacking in that document. There is no recognition of Tamil Nationality, identity or homeland. In that sense it is no better than the Provincial Councils set up even by J. R. Jayawardena. Of course it talks about a lot of Rights - Fundamental Rights, Human Rights of Women, Children, Butterflies, Plants everything but not the Tamil nationality. But the Tamil people, the Tamil identity, the homeland does not exist. The only new idea put forward is the Interim Councils for North and East for ten years. For ten years she can recognise Tamil nationality. I cannot understand if she recognises for ten years what happens after. But there again the Interim Council is not with an Agreement with the people who are fighting there. So where is she going to establish this Interim Council? Perhaps at Temple Trees - inside even to come out - so it is a farce from top to bottom. It became a double farce when all these monks, racists, came out into streets for nothing. There is nothing given to the Tamil people. Why are they fighting? One monk was trying to commit suicide. All

became a big farce and then she has called it off. Once again what Kumar said or what Kumar was thinking has become true. You cannot get anything by begging. Nothing comes out of that. In this scenario the Tamil Liberation Fighters become relevant. Because it is the only Tamil struggle that is going on. You may disagree with the methodology, you may disagree with the ideology of the LTTE but still it is a struggle - a struggle for freedom that is going on. That is all Kumar said. Kumar was prepared to recognise that and Kumar was trying to convince the Sinhala masses that they have to recognise that. There is a struggle, it may be a bad struggle, it may be a wicked struggle, it may be a ferocious struggle but it is the struggle of the Tamil people and you have to deal with it. You have to come to some compromise with them. That was the idea he was trying to say. And in that sense all those who are supporting the war efforts of the Sinhala Regime by money or by supplying people or any other resources are betrayers of the Tamil people. Not only betrayers of the Tamil people but betrayers of the democracy in this country. Betrayals of the civilization in this country. That is a fact. It is said that you conduct a war against the Tamil Liberation Fighters, finish the war, get rid of the LTTE and then give autonomy to the Tamil people. You know what happened. You fight against the LTTE - then it becomes a fight against the Tamil people. It becomes the destruction of the Tamil homeland, devastation of the Tamil homeland and then in the end the oppressor can't do anything but to try and get some kind of legal recognition to the fact that they were conducting a war against Tamil people. So Chandrika also went along that path. So she is in a disarray now. So it is when Kumar came out and said this. Kumar stood for not conducting war in this area. He was saying that any effort, any war efforts in the Tamil homes by Sinhala armed forces will end up in disaster. So the question is posed the other way around - you give or recognise the rights of self determination of Tamil people. You recognise the autonomy of the Tamil people. Then the liberation war will cease - it will come to an end. Then the people can unite. They will voluntarily come together and they can establish whatever the Republic they want. This is what Kumar stood for. And for that he was killed. By whom? After a long time, the Investigating SSP Bandula Wickremasingha tells us that he was killed by a Racist, a Sinhala Racist. A certain Constable a certain Police Officer - a Sub Inspector, supposed to be a Racist, wanted to kill him. May be that S. I. was also a Racist. But we would like to know who are the people who are behind this. Is it Weera Widana or is it Sinhala Urumaya or it is some other organization or is it some racist behind Chandrika or Ratwatta? Yes, we would like to know - as long as it is not revealed, as long as the Police is incapable of coming and telling us, incapable of exposing the powerful force behind this. Because a Sub-Inspector cannot get all these resources to kill Kumar Ponnambalam. It is silly to think of it. So therefore as long as it is not revealed, the finger will be pointed towards Chandrika. There is no way out. But one thing I have to say. They can conceal and they can spread all kinds of false ideas about the killing, but whatever it may be, there will be a time - in time to come - in the near future we will turn this around and find who killed Kumar Ponnambalam. That will come and that is the day the peace will come to this country. That is the day there will be real freedom in this country. Thank you.

Let us translate Kumar's dreams and ideas into reality

By V. Thangavelu

WHEN news broke out, exactly a year ago, that Kumar Ponnambalam had been shot dead by unidentified gunmen in the heart of Colombo, it triggered shock and gloom among the Tamils both inside and outside Sri Lanka.

At Queens Park, Toronto, in freezing temperature many degrees below zero, more than 4000 Tamils gathered to express their grief and outrage at the dastardly murder of Kumar Ponnambalam. Members of Federal and Provincial Parliaments, Councilors of the City of Toronto, Representatives of Human Rights Organizations and community organizations all came to pay him homage.

Not only in Toronto, but around the world, in London, Sydney and Colombo Thousands of Tamils mourned and staged rallies in his memory. In the Northeast (Tamil Homeland) people observed hartal by closing shops and schools. Black flags flew all over the towns and individual homes.

No other death in such cowardly circumstances in recent times have evoked so much anger, anguish and sorrow as that of Kumar Ponnambalam.

As an "unrepentant supporter of the political philosophy of the LTTE" and fighting like a ferocious Tiger in the den of the Lion, death was following Kumar like a shadow, but he was undaunted. He openly spoke and wrote about the plight of the Tamil people, the denial of their basic rights and freedoms with a passion unrivalled by other Tamil politicians who claimed to represent Tamils. He wrote against President Chandrika's regime for its genocidal and brutal war against the Tamil People. He lambasted President Chandrika, in the same manner he took President Premadasa to task during his last years, for prosecuting the "War for Peace" as nothing but a cynical ploy to militarily defeat the LTTE and ipso facto destroy the aspirations of the Tamil people.

Kumar Ponnambalam was steadfast in his belief that any political solution to the ethnic conflict should be based on the Thimpu principles. He rightly pointed out that the aspirations of the Tamil people as enunciated in the four-point Thimpu declaration have to be met to resolve the ethnic conflict. His was an authentic voice of the oppressed Tamil people in defence of their birth rights.

Kumar Ponnambalam drew a distinction between the grievances and aspirations of the Tamil people. He argued that the Tamil people have taken up arms in self-defence to free themselves from Sinhala hegemonic rule and to achieve full statehood.

Kumar Ponnambalam laid to great use his debating skills, his mastery of the English language and his experience as a practitioner of law to catapult the national liberation struggle of the Tamil people before the bar of world opinion. His mission took him to the far corners of the globe from Canberra to Ottawa and Washington to Geneva.

Kumar Ponnambalam acted more like a human rights advocate than a politician. He pleaded in his own efficacious style for justice, equality and dignity to the Tamil people brutalised and

traumatised by an ill-fated war. He decried the Sinhala dominated government's crude use of naked military force to solve the political conflict between the Tamil Nation and the Sinhala Nation.

There is not the slightest doubt that it was Kumar Ponnambalam's fearless advocacy of the Tamil cause that earned him the wrath of powerful enemies perched at the seat of power. It was no lesser a person than the President of the country who pin-pointed with uncanny accuracy who she thought was her enemy.

President Chandrika in her victory speech delivered on December 22, 1999 singled out Kumar as "one of those who aid and abet terror" just falling short of spelling out his name. She issued the explicit threat that "Let all those who aid and abet terror be warned... let those who secretly or openly condone the path of violence pursued by the cowards of the LTTE be warned: the days of terror in this land are numbered, and that number is small."

President Chandrika conveniently forgot the fact that it was she who escalated STATE TERROR, which brought unprecedented death, destruction, misery and tears to thousands of innocent Tamils. According to Amnesty International report 540 Tamils simply disappeared into thin air after arrest and torture by the Sinhala armed forces.. While President Chandrika opened up graves at Sooriyakanda in the south she dug mass graves at Chemmani in the North to bury Tamil youths.

Sensing danger to Kumar's life from no lesser person than the Head of State, who often talked like a street ruffian than a holder of an exalted office, many of his friends warned him to take precaution. There were earlier attempts to arrest him and the CID police have quizzed him more than once. I personally sent him an e-mail message warning him of the ominous threat to his life. Taking no chances, I managed to get a friend of mine to read President Chandrika's speech containing the ominous threat to him over the phone.

From what I learnt later from Mrs. Yogi Kumar Ponnambalam, Kumar himself had no difficulty in fathoming whom Chandrika had in mind when she spoke about "those who aid and abet terror". Undeterred and refusing to be brow-beaten, Kumar wrote in reply a hard-hitting open letter to President Chandrika Kumar stating, inter alia- "I write as a Tamil Eelavan and as an unalloyed and unrepentant supporter of the LTTE. I have publicly stated this position of mine not only within this island but also without. I write as one whom you have recognized in your speech and as one who refuses to be deterred by the naked threats that dot your speech. "Your election results show ruthlessly that all Tamils not only Tamil Eelavar but also upcountry Tamils do not want you because they do not trust You any more" It was an open secret that Kumar Ponnambalam was very critical of President Chandrika's regime for its genocidal and brutal war against the Tamil people. Whatever his enemies might say about his merits or defects, Kumar Ponnambalam emerged during the late nineties as a symbol of Tamil courage and defiance. More than any one else his assassins realised this symbolism and therefore decided to eliminate him.

Unsurprisingly, the Police have not apprehended the killers of Kumar Ponnambalam so far. It is doubtful whether the long arm of the law will ever catch them since the killing was clearly an inside job, aided and instigated by President Chandrika Kumaratunga herself.

Amantha Perera writing in the Sunday Leader on July 30, 2000 described the investigation into Kumar Ponnambalam's murder by SSP Bandula 'Show' Wickremasinghe as 'Boru Show'! D. B. S. Jeyaraj wrote an article calling it derisively "A charade of an investigation."

On behalf of the late Kumar Ponnambalam's family, their lawyer Daya Perera, PC wrote to the Attorney General requesting him to remove SSP Wickremasinghe from the investigation "...his

conduct vis-a-vis this investigation shows that his sole objective appears to be to exonerate the Government of any complicity in the killing of Mr. Ponnambalam at whatever cost. SSP Wickremasinghe had even before the investigation begun taken pains to clear the government's name. He acted more like a government representative rather than an investigator attempting to put together the clues. At one point Show Wickremasinghe had gone so far as to state "this government would not do such a thing", and that "the EPDP was behind it."

SSP Wickremasinghe had also made attempts to bring in an LTTE connection into the murder. He had told the Ponnambalam family that just after the murder two people were seen at the scene of the crime wearing jeans similar to those worn by the LTTE!

In Kumar Ponnambalam the Tamil Nation has lost an indefatigable freedom fighter who fought for the basic rights and aspirations of the enslaved Tamil people. In his own words he was a Tiger who fought the Lion in its own den!

"Mamanithan" Kumar Ponnambalam has carved a place for himself in Tamil minds by fearlessly and relentlessly espousing the Tamil cause. The greatest tribute we can pay to his fond memory is to keep the flames of freedom burning till we achieve our cherished goal of a sovereign and independent state of Tamil Eelam. Let us close ranks and work tirelessly to transform his dreams and ideas into reality. His enemies might have succeeded in silencing him physically, but never his dreams and ideas.

NAMNAADHU (CANADA) - January 11, 2001
(The Home Land)

“The future of the Tamil people lies in the youth”

- Kumar Ponnambalam

“Life is confrontation, and vigilance, and a fierce struggle against any threat, or intrusion, or death. We are unworthy of our ideal if we are not ready to defend, as we would life itself, the only roads to change that respect the human person”.

Although this is a quote from Pierre Elliot Trudeau in 1970, it speaks volumes of what Kumar Ponnambalam stood for in his actions and thoughts. When all were scared to speak up or act on the atrocious injustices being done to the Sri Lankan Tamils by the Sri Lankan government, for fear of persecutionKumar Ponnambalam took a stand.

Furthermore, Kumar Ponnambalam was greatly loved and respected by the Tamils in Canada and he knew it. On his last trip to Canada, he expressed with great emotion how he felt no longer just akin with the Tamils in Sri Lanka but rather Tamils that have been dispersed around the world. When he made trips to Canada, Tamil men, women and children, essentially Tamil families, would shower him with garlands, handshakes, and invitations for him to speak to large audiences addressing the politics in Sri Lanka.

Fighting for Human Rights is only one part of this man on the whole. So, what is the real measure of this man? A big part of who my Perri Ayyah (Grand Uncle) was...was a family man. All of the family in Canada looked forward to Kumar Perri Ayah and family visiting because it meant some extremely wonderful family times.

Infact, I have a personal story that I would love to share. The kind of relationship that my Perri Ayah (Grand Uncle) and I had was always full of loving banter and him always making fun of me in a loving way. One instance in particular that I recall was when I tried to start a little banter by saying, “Perri Ayah (Grand Uncle), I think Perri Ammah (Grand Aunt) is an AMAZING woman ... Infact, I think she is one hundred percent pure woman. You know what they say; behind any successful man is a fantastic woman”. Well my Kumar Perri Ayah (Grand Uncle) had one of his famous winning smiles showing his pearly whites from ear-to-ear and was full of pride from head to toe. In expecting a sharp reply from my Uncle, I was ready with ammunition; I had a witty comeback that would definitely be good. Instead, he responded saying, “you are right, Perri Ammah (Grand Aunt) is AMAZING!” Well, that stopped me in my tracks. After that, I had absolutely nothing worthwhile to say. I was literally dumb-founded. That’s just the typical character of this man, he was always so supportive and always encouraged us to meet our maximum potential.

The reason why I am sharing a fond personal memory like this with you is that I want you to understand the priority of his family to his life. His wife and two children were his life, and he always made a point to be an influential part of the lives of his nieces, and nephews. You know, this is the first trip that Kumar Ponnambalam’s wife and children have made here since the tragedy, and the rest of the family can feel a big gaping hole.

Nevertheless, we cannot have a stunted development; the best memorial for him would be to continue his fight for the injustices being done in Sri Lanka. I know that Kumar Ponnambalam knew that the future of the Tamil People lies in the youth. He saw it in his two children and he saw it in my cousins, sister and myself. In Canada, already organizations such as the Students Organization of the World Tamil Movement (SOWTM), the Women’s Organization of the World Tamil Movement (WOWTM), the Canadian University of Tamil Students Union (CUTSU), and the Canadian Tamil Youth Development (CanTYD) are organized primarily by youth. Tamil Youth, with the support of the elders in our community, have stemmed from the hopes to produce a blossom that is selfdetermination for Tamils.

An enormous deterring factor, in our struggle as a people, is the Tamil youth who are involved in violence. Although only 0.001% of Tamil Youth are related to violence, the effects of their illiterate, irresponsible and violent actions have caused a lot of unnecessary pain and damage -control when our resources should be focussed on the fight for self-determination. The inaccurate direct linking of these youths to the situation in Sri Lanka has hurt our cause.

Direction...Focus...Unity...this as a community is what we need in order to obtain our goals. I believe, as Kumar Ponnambalam also truly believed that we are a strong and mighty group of people that have the potential to make serious waves.

**The above is a speech delivered at
Kumar Ponnambalam’s first year Memorium in Toronto.**

Priya Balakrishnan is a student of University of Toronto and the niece of Kumar Ponnambalam.

Kumar Ponnambalam's 1st Year Memorium

The Words of a Great Man will never be Silenced

In the eyes of many he stands along the ranks of great men such as Gandhi, John F. Kennedy and Martin Luther King Jr. He is the Tamil Nation's own peace activist, Political leader and civil rights defender. However it is with great sadness that the contribution of this great man must be remembered on his first-year death memorial. G. G. (Kumar) Ponnambalam Jr like many others was murdered on January 5th 2000. Not only does he leave behind a grieving family but also a grieving Tamil Nation.

Born on August 12, 1938 Kumar Ponnambalam entered Sri Lankan politics in the 1960's as president of the Tamil Congress Youth Wing. Later he became General Secretary of the All Ceylon Tamil Congress. A lawyer by Profession he argued many controversial cases such as the murder and rape of a Tamil schoolgirl Miss. Krishanthy Kumaraswamy and the mass graves at Chemmani.

Many Tamils regarded the open letter that he wrote to Sri Lanka's President Chandrika Kumaratunga a few days before he was murdered as his ongoing commitment to the struggle for equality and freedom. The letter addressed to the Sri Lanka's President was titled "Your speech reflects your hatred."

One year after the Death of Kumar Ponnambalam many gathered at The Winston Churchill Auditorium on January 6th 2001 to pay their respects. With the honorable presence of Wife Dr. Yogaluxmy Kumar Ponnambalam, Son Gajendrakumar Kumar Ponnambalam, daughter Dr. Mrinalini Kumar Ponnambalam and other family members, the Toronto Tamil community placed flowers on his alter and solemnly listened to spiritual words from various religious leaders and words of praise from his close friends and colleagues.

All of the distinguished guests spoke of Mamanithan Kumar Ponnambalam as the most courageous among the Tamil political leaders in Sri Lanka. Though he lived in Colombo among the Sinhala people and most of his associates were Sinhalese, he fearlessly and eloquently continued to express his views and defended the Liberation Tigers of Tamil Eelam.

The speeches were followed by video clippings of Mr. Ponnambalam's last visit to Canada where he was the chief guest of a book release. Footage from an interview on TV Ceylon, the release of his Stamp and images from his funeral was also seen.

Many anxiously awaited speeches from Kumar Ponnambalam's family members where his niece spoke of her uncle as not only a great political figure but also a great family man. She proudly spoke of her uncle as a loving and caring man whom the family missed greatly. She also reinforced her uncle's dream where, successful Tamil youth played a great role in the struggle for the Tamil cause. The evening was gracefully concluded with heartfelt words for Mr. Ponnambalam's Wife. She thanked the Tamil community in Canada for gracing her family's presence and tearfully expressed her loss. She however felt grateful and encouraged that her husband's wishes for the Tamil people would soon be attained.

A year has now passed since Kumar Ponnambalam's death and there has been no development in the investigation of his assassination. Even though the truth about his murder may forever be silenced, his words will live among the hearts of Tamils through out the world.

This memorial observations were sponsored by Ramy Records while the proceedings were presided over by Mr. Samy Appadurai.

Katpana Nagendra

Member of McMaster Tamil Students Assciation

KUMAR PONNAMBALAM

History records many instances of brilliant sons of brilliant fathers. Kumar, though he could not strut the stage as his distinguished father did, was straight forward and outspoken. Kumar Ponnambalam exposed injustice without fear or favour.

Kumar was a simple man under his public veneer of aggressiveness. When I was a shroff at the Colombo Municipal Council, I remember he often came to pay his taxes accompanied by his wife - I had the opportunity to speak to him on such occasions when there was no rush of work.

I was greatly struck by his simple language and pleasant demeanour. When he was asked about his political future he invariably replied - "ask about the future of the Tamils and I shall tell you".

Such was his concern about the future of his community. He refused to consider a future for himself separate from the community's future. His enduring love for his community, was great but he did not have hatred for other communities. This I gathered on many occasions, when he was able to spare a few minutes at the Town Hall newspaper vendor's stand buying his newspapers.

Kumar's simplicity in the midst of opulence stemmed from his belonging to a community. His parents were from villages near mine and were from hardworking stock whose philosophy was plain living and high thinking. Kumar was a scion of that respected clan.

It is perhaps not generally known that Kumar was a keen cricket fan too, and was a regular spectator at most international matches.

Cricket is a gentleman's game and Kumar too had the qualities of sportsmanship which he displayed in his normal life. Helping the needy was his hobby.

His untimely death was a great shock to all and the Tamil community mourned as if a brother had died.

The large gathering from all communities at his funeral bore testimony to the regard and respect in which he was universally held.

His followers and supporters sang the hymn Om Namasivaya Sivaya Nama Om all along the cortege route to Kanatte.

He leaves behind his wife and two children, a lawyer son and doctor daughter.

May they be consoled by the fact of the multitude of tributes and gratitude to a great sire - a simple intellectual with a lion heart and the outspoken courage of his convictions.

Those who make history have a place in it by right.

Our heartfelt sympathies are with his wife.

May his soul attain the feet of Lord Siva.

A. Masillamony

He lived according to his conscience

By Dr. T. C. Rajaratnam

*“The awful shadow of some unseen power
Floats though unseen among us; visiting
This various world with an inconstant wing
As summer winds that creep from flower to flower;.....
Why aught should fail and fade that once is shown,
Why fear and dream and death and birth
Cast on the daylight of this earth
Such gloom; why man has such a scope
For love and hate, despondency and hope.....
Love, hope and self-esteem like clouds depart
And come, for some uncertain moments lent.....”*

**-Hymn to Intellectual Beauty - Prometheus
Unbound: P. B. Shelley**

G. G. Ponnambalam Jnr., fondly remembered as Kumar, was an outspoken gentleman, a great defender of the rights of man, an eloquent orator in all three languages of Sri Lanka. But his honesty and integrity were a threat to some members of his own race who had been contemplating his death for quite some time.

Although speculations indicate otherwise, as one writer quite rightly pointed out in the Sunday Observer, the letter alleged to have been written by the “National Front Against Tiger - Sri Lanka” is to mislead the public.

In fact, when Kumar Ponnambalam’s name was being suggested to contest the Presidential elections by some political parties, I told Kumar to take care, as one of them could take this as an opportunity to assassinate him.

Kumar used to visit my father’s home to meet A. Vinayagamoorthy (Kumar’s trusted colleague) who used to have combined studies with me. I soon came to know Kumar well and when I took oaths as a lawyer in Colombo he came to Court and to my home in the evenings. The first fee I received was from Kumar.

I worked in his chambers for a short time and soon we appeared in the Eros Electricity Board bomb case where he appeared as counsel for the first accused and I appeared for two other accused persons. Later Manix Kanagaratnam appeared for the others. Kumar was quick to appreciate and encourage his colleagues.

In 1994 when I was in Australia, he tried to contact me before sending his nomination papers for the 1994 Parliamentary General Elections. Kumar submitted his forms on the 6th, the month preceding the election as this was an auspicious day for him. I returned from Australia on the 8th to receive a message from my cousin Dr. Neelan Tiruchelvam asking me to contact him.

Neelan informed me that I should contest under the PA ticket in Colombo and that Chief Minister Chandrika Bandaranaike Kumaratunga was expecting to meet me the next day, 9th.

When all formalities, discussions and nomination papers were signed and when I came to my chambers, I received a call from Kumar. "TC, I heard some terrible news - please tell me it is not true....is it so?" he asked. I replied inquiring whether he was referring to my nomination as Tamil PA candidate for the Colombo district for which he replied in the affirmative.

Although we had an exchange of words in the media, my affection and respect for Kumar was evident as I defended him on many occasions in the media after the elections. When I met him later in Court he embraced me and said, "Look we are still friends. Let us not ignore each other because of those 'Tamil worms' who have been the cause of our conflict and all the conflicts." This was the way Kumar spoke.

Kumar trusted everyone around him and he was betrayed on all counts. Rightly he should have been given the honour of having been appointed a President's Counsel. He was deprived of what he deserved because of manipulations by people whom he trusted.

The hierarchy hated his boldness. His skill of advocacy was admirable. No lawyer would deny that he should have been given this highest honour. I appeal to President Kumaratunga on National Day to confer a posthumous award of silk to Kumar Ponnambalam - this would bridge the gap between the races and parties to the conflict.

Kumar lived a useful life. His thundering voice brought many hidden crimes to light, he comforted the meek, mild and the destitute. He was a humane advocate an emotional speaker whose emotions for his race knew no bounds.

*"In each human heart terror survives
The ravine it has gorged; the loftiest fear
All that they would disdain to think were true
Hypocrisy and custom make their minds
The fanes of many worship now outworn
They dare not devise good for man's estate
And yet they know not that they do not dare.
The good want power, but weep barren tears
The powerful goodness want; worse need for them.
The wise want love; and those who love want wisdom
And all best things are thus confused to ill.
Many are strong and rich and would be just,
But live among their suffering fellow men
As if none felt: they know not what they do."*

-Prometheus Unbound P. B. Shelley

Kumar lived his life according to his conscience. He was never a violent person. In my opinion he couldn't harm a fly. He was emotional when it was his race. Although his love for humanity was wider he felt his race was deprived of the basic human rights.

He worked hard to free his people. Those whom he sought to defend must now pay their gratitude to the man who chose to defend them and his people instead of himself.

Kumar Ponnambalam

The unexpected passing away under tragic circumstances of G. G. Ponnambalam (Jnr) commonly known as Kumar, was a profound shock to all right thinking intellectuals, professionals, law students and all those who were near and dear to him. Every such person irrespective of political or racial ideologies bemoaned his cold blooded murder.

His father G. G. Ponnambalam, Q.C. was a distinguished academic with M.A. and L.L.B. (Cantab). He was a Barrister-at-Law, Advocate and legal luminary who made an indelible mark in all the original criminal courts.

Chip of the old block, G. G. (Jnr) Kumar followed in the footsteps of his illustrious loving father; he excelled in studies and sports at St. Joseph's College. Though born with a silver spoon in his mouth he realised that life was not a bed of roses.

So he persevered in his studies at Aquinas College of Higher Studies, Colombo under the guidance of his brilliant teachers who supervised his application to work. Kumar was obedient and respectful to his mentors, specially Roman Catholic Rev. Fathers. Gangaser Gaasinather Ponnambalam first proceeded to the University of London to do the L.L.B. By virtue of that degree he was admitted to the University of Cambridge where he got through the B.A. law tripos which later matured M. A. Fortified with L.L.B. (London), M. A. (Cantab) he passed the Bar Examination and was duly admitted and enrolled as a Barrister-at-Law of the Lincolns Inn.

On his return to the land of his birth, he took oaths as an advocate of the Supreme Court of Sri Lanka. His practice was on the criminal side and sought to safeguard the interests of his race.

He used to say often 'first - I am a Tamil and secondly I am Ponnambalam'. So attached was he to the Tamil race in our country. He was well versed in the Tamil history and Sri Lanka's geneology of both the Sinhala, Tamil prominent families. He traced the mixture of Tamil blood in some Sinhala people.

Very much attached to his beloved mother and elder sister Vijayaluxmi (Viji) after the demise of his renowned father, he was fully devoted to his fond wife and ever loving children.

It is an irony of fate that he was gunned down by an assassin, being the son of an eminent criminal lawyer well versed in forensic chemistry, ballistics, finger-prints etc. who had saved several accused persons, rather murderers from the hangmans' noose.

May Kumar Ponnambalam attain the Bliss of Moksha!

Stanley E. Abeynayake

தமிழீழ விடுதலை அணி

பொதுச் செயலாளர்: மர. க. சழவேந்தன்

TAMIL EELAM LIBERATION FRONT

General Secretary : M. K. EELAVENTHAN
6, 2nd Main Road, Jaganatha Nagar,
Arumbakkam, Chennai 106.

Date : 08 - 01 - 2000

Forces of Darkness have putout a flickering light of reason

IN the death of Mr. Kumar Ponnambalam one more flickering light of reason was put out by forces of darkness that are determined to prolong and perpetuate a meaningless struggle, splitting blood on all directions and at all elevations. These are the days when the human ingenuity is capable of measuring distances and counting the number and the nature of the planets round our tiny earth. Yet enlightened and educated people are unable to measure the depth of feelings and emotions of people in the neighbourhood. As a result ignorance takes over and reigns supreme. This leads to deaths, destructions and devastations. **It is not a question of who is killed or who is the killer. In every death it is the reason that is killed and it is the ignorant fanatic who is the killer.**

Mr. Kumar Ponnambalam a legal luminary and a brilliant son of a great father maintained his rugged independence to the last moment of his life. Just for asking he could have succeeded in getting a position like that of a Laxman Kadirgamar. On the otherhand, had he wished openly a preference for violence and confrontation he would have been assigned an advisory post abroad. **But he preferred a dangerous position of uncertainty by trekking a path guided solely by reason and conscience.** This is quite evident in one of his latest and perhaps the last letter he addressed to Her Excellency Chandrika Kumaratunga. May his example enable all the concerned people to pick up the threads of reason and pursue the path of freedom and peace to all. May his soul rest in peace.

M. K. EELAVENTHAN
General Secretary
(T.E.L.F.)

GENEVA REMEMBERS KUMAR

Kumar Ponnambalam - "Martin Luther King of our day. As an uncompromising leader he fought for the liberation of his Tamil people" so declared Mr. Charles Graves, Secretary General of Interfaith International while presiding at the Commemorative Meeting in honour of the late Mr. Kumar G. G. Ponnambalam, held at the Headquarters of the World Council of Churches in Geneva on Wednesday the 9th, of February 2000.

At the beginning of the meeting, all those present stood up for a minute of silence in honour of the late Mr. Kumar Ponnambalam. The president then invited Prof. Dr. S. J. Emmanuel, the former Vicar General of the Diocese of Jaffna and a close friend of the late Mr. Ponnambalam, to light up a lamp in front of an enlarged picture of Mr. Kumar Ponnambalam. The meeting was sponsored jointly by the International Association of Democratic Lawyers (IADL), International League for the Rights and Liberation of Peoples (LIDLIP), International Federation of Tamils (IFT), International Peace Bureau (IPB), Centre-Europe Terre Monde (CETIM), International Educational Development (IED) and Interfaith International (II) - all international Organisations for Human Rights, based in Geneva, and who have known Mr. Ponnambalam as a staunch defender of human rights of his people at the international level.

Dr. S. J. Emmanuel, speaking as a friend and witness of Kumar's service to democracy and human rights, said that while the death of Kumar was an irreparable loss to the Tamils at this critical juncture of their history, his assassination raises many questions to the democratic and human right institutions of Sri Lanka and of the world. A clean democrat and a courageous defender of the human rights of his people and of thousands of victims of torture, rape and murder has been silenced.

Who killed Kumar Ponnambalam ?

Kumar Ponnambalam was the most courageous among the political commentators of Sri Lanka. He lived in Colombo among the Sinhala people. Most of his associates too were Sinhala. Knowing very well the dangers of defending the LTTE while living in Colombo, he continued to express his views fearlessly and eloquently.

He was the only person who openly and immediately challenged every public statement affecting the Tamil communities made by the President in recent times.

He wrote a challenging letter to newspapers in reply to a mention made by the President about the Tamil people of Sri Lanka while on a tour of South Africa, and it was said, he personally took it to Temple Trees and handed over to the police post there.

In her address to the nation on January 3 the President gave a warning to the Tamils who supported the LTTE while living in Colombo. He immediately wrote his reply to that warning too. But before he could see this reply in print he was assassinated.

It is not possible for me to accept all the political ideas expressed by Kumar Ponnambalam. But his courage must be appreciated. There is no dearth of political commentators in our country, but those with a strong backbone are rare. Many commentators make their analysis not in accordance with their conscience but taking into consideration what personal gain or loss they may entail.

The assassination of Kumar Ponnambalam revises a number of important and new problems relating to the political trend existing in the country. Who assassinated him? What was its political background? What is the 'Anti-Tiger National Front' which accepted the responsibility for it? Is there such an organization in the country? There is an anti-LTTE organization called National Movement against Terrorism, but there appears to be no connection at all between that and this Anti-Tiger National Front. Even in the NMAT there is great suspicion rather than happiness about this assassination.

The statement issued by the Anti-Tiger National Front accepting the responsibility for the assassination has not failed to warn others too. The Front says that this is one step in a programme they are going to launch and states that it will continue to punish those who support the LTTE directly or indirectly.

When the JVP started its record rebellion there emerged a network of organizations with names like 'PRRA' and 'Black Cats' for violent activities. However, they did not arise spontaneously but were created by the government of the day. If the Anti-Tiger National Front is also an organization that has emerged in the same manner, it is needless to say that the future of the country is going to be dangerous.

After the assassination of Kumar Ponnambalam the government media appear to be giving a new interpretation to the attempt to assassinate the President. According to that interpretation the assassination attempt was not an action by the LTTE alone but the result of a conspiracy to which a group of persons from the South also had participated, including some billionaire businessmen, several journalists, state officers, military officers and the UNP.

This was not the first occasion that the LTTE attempted to assassinate a national leader. This was only the first occasion when such attempt failed. Previously they were able

to assassinate a number of national figures in similar or different ways. But on no such occasion were allegation about assassination levelled at political opponents. The present instance is the only instance such a thing has happened. After the bomb attack aimed at the President, newspapers published a story that a group of some businessmen in Colombo celebrated it with champagne. That also is a factor used to prove that there had been an assassination conspiracy. Whatever political opinions there may be, such conduct, when a public leader is in trouble, cannot be approved.

However, there had been other instances when there was jubilation on the part of some people when there was a tragedy involving a national leader. Those crackers lit in many areas of Colombo when President Premadasa was assassinated. It is said that some people ate Kiribath to celebrate it.

However, there was no attempt to brand those who lit crackers as parties in a conspiracy to assassinate President Premadasa.

President J. R. Jayewardene, before the referendum, brought in such a story about a conspiracy. The purpose was to silence the newspapers and prominent persons who were opposing the referendum.

Two newspapers were sealed. A number of opposition leaders including Vijaya Kumaratunga were arrested. Perhaps the PA government too is thinking that it is necessary to silence the few prominent persons among the 'trouble makers' before the Parliamentary elections.

At a time when a mysterious organization calling itself the 'Anti-Tiger National Movement' has assassinated a prominent and well known Tamil leader and has gone further to say that a similar fate awaits those who have direct or indirect connection with the LTTE, it cannot be with any innocent intentions that the government media have invented a story about a conspiracy to assassinate the President including some prominent persons who have become targets of the government animosity, and branded them all as Prabhakaran's supporters.

By Victor Ivan

*GUEST COLUMN
Sunday Times - 16-01-2000*

The Tiger that roared in the Lion's den silenced by State Terror!

The Homeland joins millions of Tamils around the world who mourn the tragic death of G. G. Ponnambalam (Jr), LLB (London), MA (Cambridge) at the hands of agent(s) of the Sri Lankan government in Colombo this morning (January 05). We have no doubt in our minds that he was a hapless victim of state terror at its worst.

Popularly known as Kumar Ponnambalam, he was a well known politician and the General Secretary of the All Ceylon Tamil Congress. He was also a leading Lawyer being a Barrister-at-Law (Lincoln's Inn), Attorney-at-Law (Sri Lanka) and Advocate (Tamil Nadu, India) and who had a wide practice in Colombo.

As a Tamil politician he was openly very critical of President Chandrika's regime for its genocidal and brutal war against the Tamil people. He spoke inside and outside the country and wrote against Chandrika's cynical policy of "War for Peace" as nothing but a ploy to militarily defeat the LTTE and ipso facto destroy the aspirations of the Tamil people. He was steadfast in his belief that any political solution to the ethnic conflict should be based on the Thimpu principles.

There can be no doubt that Kumar earned the wrath of the ultra Sinhala - Buddhist chauvinists for boldly espousing the Tamil cause in the South. He never minced his words and always called a spade a spade. In his own words he was "an unrepentant supporter of the political philosophy of the LTTE." Not surprisingly President Chandrika in her victory speech delivered on December 22, 1999 singled out him as "one of those who aid and abet terror" without actually naming him. She issued the explicit threat at "Let all those who aid and abet terror be warned....let those who secretly or openly condone the path of violence pursued by the cowards of the LTTE be warned; the days of terror in this land are numbered, and that number is small".

This ominous threat from no lesser person than the Head of State has now come to pass. In fact Kumar knew whom Chandrika had in mind when she spoke about "those who aid and abet terror". In his hard-hitting open letter addressed to President Chandrika in reply Kumar said "I write as one whom you have recognized in your speech. And, I write as one who refuses to be deterred by the naked threats that dot your speech."

In Kumar Ponnambalam the Tamil Nation has lost an indefatigable freedom fighter who fought for the basic rights and aspirations of the enslaved Tamil people. He often used to say that he was a Tiger who fought the Lion in its own den! And it is not hard to fathom the evil mind which instigated and gave the green light to his murder in broad day light.

Homeland expresses its deepest sympathies to his beloved wife Dr. Yagaluxmy Ponnambalam, son and daughter. We hope Kumar's death will not be in vain and his cherished dream of Tamil Eelam will be a reality soon.

THE PATH TO HAPPINESS AND PROSPERITY

- * Make few promises.
- * Always speak the truth.
- * Never speak evil of any one.
- * Keep good company or none.
- * Live up to your engagements.
- * Never play a game of chances.
- * Good character is above all things else.
- * Drink no kind of intoxicating liquors.
- * Keep your own secrets, if you have any.
- * Never borrow if you possibly can help it.
- * Do not marry until you are able to support a wife.
- * Keep yourself innocent if you would be happy.
- * When you speak to a person, look him in the face.
- * Make no haste to be rich, if you would prosper.
- * Ever Live (misfortunes excepted) within your income.
- * Save when you are young, to spend when you are old.
- * Avoid temptation; through fear you may not withstand it.
- * Never run into debt unless you see a way to get out again.
- * Small and steady gains give competency, with a tranquil mind.
- * Good company and good conversation are the sinews of virtue.
- * Your character cannot be essentially injured, except by your own act.
- * If any one speaks evil of you, let your life be such that no one will believe him.
- * When you retire to bed, think over what you have been doing during the day.
- * Never be idle; If your hands can't be employed usefully, attend to the cultivation of your mind.

(This was always kept on Mr. Kumar Ponnambalam's table, and every morning he read this first thing before he started the day)

இந்த நினைவு மலரில் இடம்பெற்ற
கட்டுரைகள் கவிதைகள் அனுப்பியவர்களுக்கும்
இவ்நினைவுமலரை அச்சிட்ட அச்சகத்தாருக்கம்
எங்கள் மனமார்ந்த நன்றியைத்
தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம்

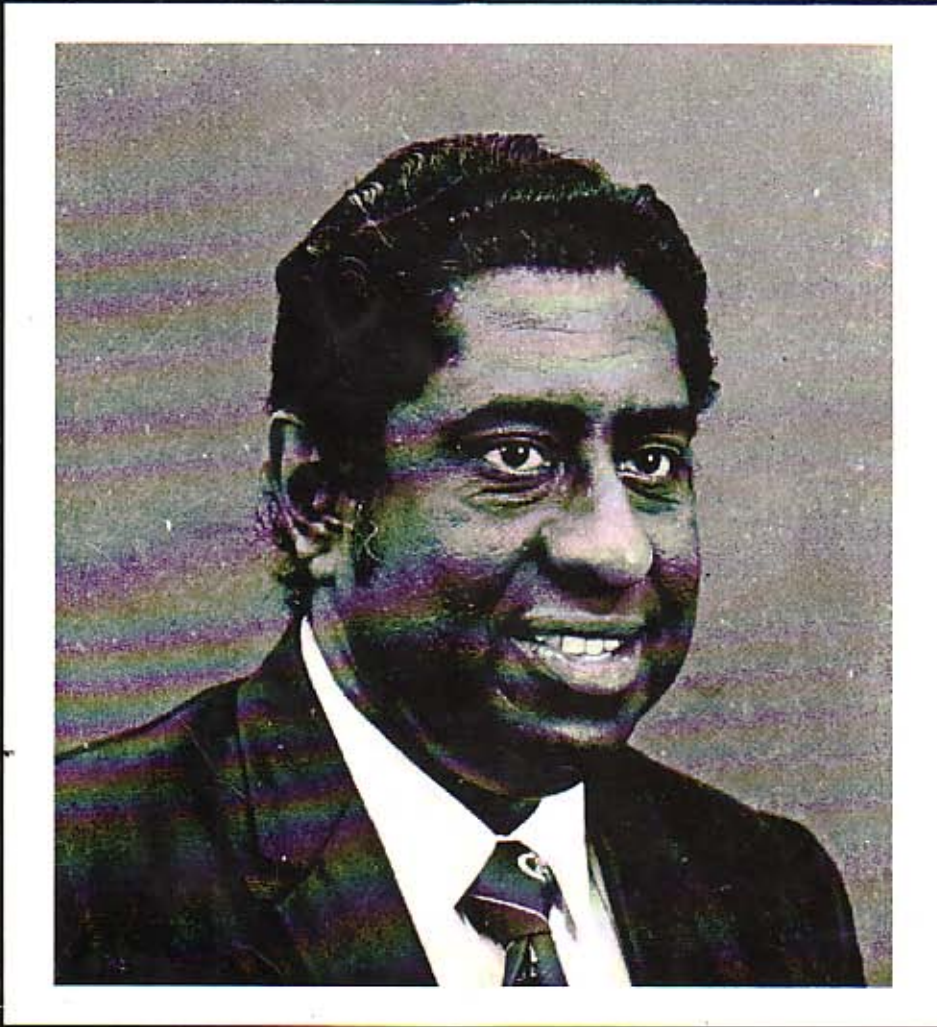
- மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம்

ஞாயகார்த்தக் குழு -

We wish to thank all those who have contributed articles, speeches and messages on "Mamanithar Kumar Ponnambalam, and all those who helped to print and release this souvenir for him.

- Mamanithar Kumar Ponnambalam

Commemoration Committee.

“நீ உனது உயிரைப்பற்றிப் பயப்பட்டால் உனது வாயை மூடிக்கொண்டு இருக்க வேண்டும். நீ வாயை மூடிக்கொண்டே வாழ வேண்டுமானால், அந்த வாழ்க்கையின் அர்த்தம்தான் என்ன? நான் சுய மரியாதையுள்ள ஒரு தமிழனாகவே வாழ விரும்புகிறேன். நான் ஒரு அடிமையாக வாழ்ந்து, இனத்துவேசிகளும், ஆட்சியில் உள்ளவர்களும் கூறுபவைகளுக்குத் தலையாட்டிக்கொண்டிருக்க விரும்பவில்லை. அவர்கள் கூறுவதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாவிடில், அவர்கள் கூறுவது எனது நம்பிக்கைக்கு எதிராக அமைந்தால், நான் ஏன் எனது மனச்சாட்சிக்கு எதிராக நடந்து, மெளனம் சாதிக்க வேண்டும்?”

- குமார் பொன்னம்பலம்

“If you are frightened for your life, then you have to keep your mouth shut. If you want to keep your mouth shut, what is the purpose of life? I want to live as a True Tamil, with self respect. I do not want to live as a slave and nod my head to everything the racists and the rulers say. If I cannot accept what they say, if it is against my beliefs, why should I keep quiet and work against my conscience?”

- Kumar Ponnambalam